

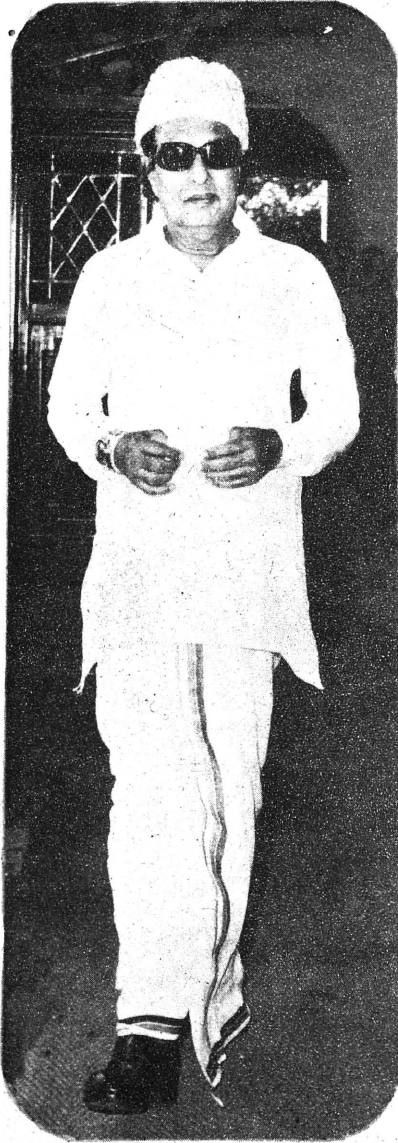
தமிழ்ப் புத்தாண்டுச் சிறப்பிதழ்

16-4-1986 ரூ. 1

தமிழரசு

புதியதோர் உலகு செய்வோம்

- + முதலமைச்சரின் இலவசப் பாடநூல் திட்டத்துக்கிணங்க 1 முதல் 8 ஆம் வகுப்புக்கான இலவசப் பாடநூல் வழங்கல்.
- + அனைத்து மாணவரும் தத்தம் தாய் மொழியில் கல்வி பயில வசதியாக மொழிகளில் பாடநூல்கள்.
- + தமிழில் பயிலும் கல்லூரி மாணவர்க்கு 27 பாடங்களில் 911 பாடநூல்கள்.
- + அனைத்து மாணவர்க்கும் அவரவர் பள்ளி வாயிலாக மலிவு விலையில் குறிப்பேடுகள்.
- + உபரி நிதியினைப் பயன்படுத்தி மாநிலம் முழுவதும் பள்ளிகளுக்குக் கூடுதல் கட்டட வசதி.
- + அகில இந்தியாவிலும் பிற எந்த மாநிலப் பாடநூல் நிறுவனத்திலும் இல்லாத சாதனையாகச் சோந்தத்தில் 10 மாடி அலுவலகக் கட்டடம்.

கோடம்பாக்கம் எம். குமார்
மேலாண்மை இயக்குநர்

**தமிழ்நாட்டுப்
பாடநூல்
நிறுவனம்**

சென்னை-600 006

மாண்புமிகு முதல்வர் வழங்கும் தமிழ்ப் புத்தாண்டுச் செய்தி

நான் வணங்கும் தெய்வங்களாகிய
தாய்மார்களே!

என்னை வழி நடத்திச் செல்லும்
பெரியோர்களே!

என் ரத்தத்தின் ரத்தமான
உடன்பிறப்புக்களே!

உங்களனைவருக்கும் தமிழ்ப்
புத்தாண்டுத் திருநாளையொட்டி என்
இனிய நல்வாழ்த்துக்களையும் வணக்
கங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் நீண்ட
நாள் கனவாக இருந்த உலகத் தமிழ்ச்
சங்கத்தை, சித்திரை முதல் நாளன்று
மதுரையில் நான் தொடங்கி வைக்கிற
மங்கள நிகழ்ச்சியுடன் இந்தத்தமிழ்ப்
புத்தாண்டு தொடங்குவது நாம் மட்டு
மின்றி உலகெங்கும் உள்ள தமிழ்
பேசும் மக்கள் அனைவருமே பெருமித
மடையத்தக்க ஒன்றாகும்.

மொழி, இனம், கலாச்சாரம்,
நாகரீகம் போன்றவை மக்களை ஒன்று
சேர்ப்பதற்கும், சமுதாயத்தை உயர்த்து
வதற்கும், மேன்மைப்படுத்துவதற்கும்
பயன்பட வேண்டும். இந்த உயரிய
குறிக்கோள்தான் தமிழ்ச்சமுதாயத்தின்
குறிக்கோளாகும். நமது தமிழ்நாடு
உலகிற்குத்தந்தமிகப் பெரிய லட்சிய
முடிக்கம்தான் 'யாதும் ஊரே, யாவரும்
கேளிர்' என்கிற புறநானூற்று வரிகள்.

தமிழரசு

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2017

அட்சய - சித்திரை 3

மலர் : 16

இதழ் : 20

16-4-1986

தமிழ்ப் புத்தாண்டுச் சிறப்பிதழ்

இந்த இனிய லட்சியத்தை மனதில் கொள்ளாத காரணத்தால் சிங்கள ஜெயவர்த்தனா அரசு இலங்கைத் தீவில் தமிழ் பேசும் மக்களைத் தொடர்ந்து வாட்டி, வதைத்து, கொன்று குவித்து வருகிறது.

இலங்கை சிங்கள அரசின் தமிழ் இன அழிப்புக் கொடுமை முன்பை விட, தற்போது உலகின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது என்றாலும் இலங்கையில் ராணுவக் கொடுமைகள் நிற்கவும், தமிழகம் வந்துள்ள அகதிகள் இலங்கைக்குத் திரும்பிடவுமான ஒரு சூழ்நிலை இன்னும் ஏற்படவில்லை. இந்நிலையில் இலங்கையின் ராணுவ நடவடிக்கைகளில் சில அயல்நாடுகளின் தொடர்பு இருப்பதை இந்திய அரசும் உணர்ந்துள்ளதைக் காண்கிறோம். இந்தக் காரணங்களால் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையில் புதிய கோணங்கள் தோன்றியுள்ளன. அடுத்து என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதில் இந்திய அரசுக்கு இருக்கிற பல்வேறு சங்கடங்கள், கட்டுப்பாடுகள், தடைகள் நமக்குத் தெரியும் என்றாலும், இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையின் தீர்வுக்கு மாண்புமிகு பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ஏதேனும் உரிய நடவடிக்கையை உடனே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று, தவித்துக்கொண்டிருக்கிற தமிழ் நெஞ்சங்களின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடிய இந்தப் பிரச்சனையை, தீய சக்திகள் தவறான நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஆபத்து இருப்பதால் மத்திய அரசு இலங்கைத் தமிழ் ருக்கு கவுரமான வாழ்வு கிடைக்கச்

செய்யும் முயற்சிக்கு முன்னுரிமையும், முதலிடமும் தரவேண்டுகிறேன்.

அண்மையில் தமிழகம் முழுவதும் உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடைபெற்று முடிந்தது. மக்கள் பிரதிநிதிகள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பொறுப்பேற்றுள்ளனர். மோதல்களுக்கும் பூசல்களுக்கும் இடம் தராமல் மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் முன் வர வேண்டும் என்பதை நான் தேர்தல் முடிவுகள் வருவதற்கு முன்னரே தெரிவித்திருந்தேன். இத் தேர்தல் முடிவுகளுக்கு உள்நோக்கம் கற்பித்து, தொடர்ந்து பேதங்களை அதிகரிப்பது எனக்கு உடன்பாடல்ல. மேலும், குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டங்களைச் செயல்படுத்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளைப் பயன்படுத்த சில அவசரக்காரர்கள் முயற்சி செய்தால் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும் பொறுப்பு மக்களுக்கு உண்டு என்பதனையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் கடந்த ஆண்டு முன்றாம் முறையாக முதல்வர் பொறுப்பை உங்கள் கட்டளைப்படி ஏற்று, அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா காட்டிய வழியில் இம்மானில அரசை நடத்தி வருகிறேன். மக்களுடைய அன்பும், பாசமும், அரவணைப்பும் எனக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைத் தந்துள்ளன. நான் நல்ல உடல் நலத்துடனும் உற்சாகமான மனதுடனும் திடமான இதயத்துடனும் விளங்குவதை நேரில் கண்ட லட்சோப லட்சம் மக்கள் எப்படி முகமலர்ச்சியுடன் என்னை வாழ்த்தினார்கள் என்பதைக் கடந்த சில மாதங்களாக நான் கலந்துகொண்ட பொது நிகழ்ச்சிகளின் வாயிலாக உணர முடிந்தது.

தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் நலிந்த பிரிவினருக்கு முன்று ஆண்டுகளில் முப்பது லட்சம் வீடுகள் போன்ற நீண்ட கால சமுதாய மறுமலர்ச்சித் திட்டங்களை அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இருப்பினும் தமிழக மக்கள் நலனுக்காக இந்த அரசு தீட்டும் திட்டங்களை மலிவுபடுத்தி - அதன் வாயிலாக வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துவோர் தங்களுடைய பாதையிலிருந்து மாறவில்லை என்பதையும் நான் உணர்கிறேன்.

அமரர் அண்ணா காட்டிய வழியில் நாட்டை நடத்துவது என்கிற குறிக்கோளுக்காக நாம் தொடங்கிய தர்மயுத்தம் இன்னும் முடியவில்லை என்பதைத்தான் சில நிகழ்ச்சிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

'மக்களுக்கு நியாயமானதொரு வாழ்வை அளிப்பது என்கிற அடிப்படையைச் சுற்றித்தான் எல்லா லட்சியங்களும் இயங்குகின்றன' என்று அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா குறிப்பிட்டார்கள்.

நமது மாநில மக்களை முன்னேற்றுவது - இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு பக்கபலமாக நிற்பது என்கிற புனிதக் குறிக்கோள்களை நோக்கி நமது லட்சியப் பயணம் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் குறிக்கோள்களுக்குக் கூடத் தடைகள் ஏற்படலாம் என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது.

ஒரு சில தீய நெஞ்சங்களின் குரோத உணர்வு - எப்படிப்பட்ட விபரீதங்களை நாட்டிற்கு ஏற்படுத்தக் கூடும் என்பதை பஞ்சாபில் நடை

பெறும் பயங்கரவாத வன்முறை வெறியாட்டங்களினால் நாடு உணர்ந்திருக்கிறது. நாட்டுக்கு விரோதமான சக்திகள் பிற பகுதிகளில் தலை தூக்காமல் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டிய அவசியத்தை பஞ்சாப் நிலவரம் நமக்கெல்லாம் உணர்த்துகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

'அல்லவை தேய அறம் பெருகும்' - என்றார் வள்ளுவர்.

முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக் கட்டைகளாக விளங்கும் சக்திகளை நமது ஒற்றுமையாலும் உழைப்பாலும் முறியடிக்க அனைத்துப் பிரிவினரையும் அழைக்கிறேன். வறுமைக்கும், அறியாமைக்கும், சமூகத் தீமைகளுக்கும், பிளவு மனப்பான்மைகளுக்கும் எதிராக நாம் தொடங்கியுள்ள ஆக்க வழி - அறவழிப் புனிதப் போரின் வெற்றிக்கு நம்மை முழுமையாக ஒப்படைத்துக் கொள்ள உத்வேகம் பெறுவோம்.

அனைவருக்கும் என் இதயம் கனிந்த புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்ணா நாமம் வாழ்க.

(Handwritten signature)

(எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

சென்னை
11-4-86

சித்திரையே! புத்தாண்டின் பிறப்பே! மீண்டும்
 திரும்புவரும் வெய்யிலெனும் ஸ்ரீப்பே! தயின்
 முத்திரையே! முன்வகுத்த ஒவ்வோ ராண்டின்
 முன்னுரையே! உன்னுடைய வருகை யாலே,
 சித்திக்கும் திருமணங்கள் நிகழக் கூடும்;
 தென்னாட்டின் பளிப்பருவம் இனிமேல் ஓடும்;
 அத்—தைமகள் முன்புவந்தாள்! இரண்டு மாதம்
 ஆனபின்னர் சித்திரையே நீவந் துள்ளாய்!

மழைத்துளியும், தென்பொதிகைத் தென்றல் காற்றும்,
 மற்றவர்கள் அழைப்பையெதிக் பாக்ப்ப தில்லை
 அழைத்தாலும் சிலர்வருவ தில்லை; நீயோ
 அழைப்பின்றி வந்துள்ளாய்! இதனை எண்ணிப்
 பழித்தாலும் சிலருன்னைப் பழித்தல் கூடும்!
 பாமரர்க்கு வேறென்ன தெரியும்? நீன்கு
 செழித்திருக்கும் செடிகொடிகள் மலர வேண்டின்
 சித்திரையே உன்னுடைய உதவி வேண்டும்!

முதன்முதலில் இளவேனி வாகிப், பின்னர்
 முதுவேனில் என்றாகிக் சிறிது காலம்
 அதிகாரம் செய்வதற்கு வந்தி ருக்கும்
 அருங்கோடைச் சித்திரையே! இந்த நாட்டில்
 துதிபாடிப் பிழைப்பவர்கள் அதிகம்! உன்னைத்
 துதிபாட என்னுள்ளம் மறுத்த போதும்,
 மதுவிவக்கை விரும்பாத ன்னும்; அந்த
 மாங்குயிலும் உனைத்துதிக் மறுப்ப துண்டோ?

முச்சிரா
 புகிஞ்சும்
 சிச்சிரா

கனகா
 சுரதா

நீமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரியின் பட்டமளிப்பு விழா ஏப்ரல் 5ஆம் நாளன்று சென்னை யில் நடைபெற்றது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் திரு. செ.அரங்க நாயகம் அவர்கள் தலைமை வகிக்க -மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மாணவ மாணவியருக்குப் பட்டங் களை வழங்கினார்.

சரியாக காலை 10.40 மணிக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வருகை புரிந்தார்கள்.

இசைக் கல்லூரியின் முதல் வரும் இயக்குநருமான டாக்டர் பானுமதி ராமகிருஷ்ணா வர வேற்புரையாற்றுகையில், "இன்று இந்தக் கல்லூரியில் பட்டம் பெறும் மாணவ, மாணவியர் மிக வும் பேறு பெற்றவர்கள். நாளை நமதே என்று சொல்லி இளைய சமுதாயத்தினருக்கு ஊக்கமும்

ஆக்கமும் அளித்து வரும் நமது முதல்வர் - பொன்மனச்செம்மல்- புரட்சித்தலைவர் அவர்களின் திருக்கரங்களால் மாணவ, மாண வியர் பட்டமும் பதக்கமும் பெறு கிறார்கள்" என்று குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து கல்லூரி, அறிக்கையை வாசித்த வீணைப் பேராகிரியர் திருமதி ராஜலட்சுமி நாராயணன் தெரிவித்ததாவது:

தற்போது 315 மாணவ, மாண வியர் இங்கு இசை பயில்கின்ற னர். 28 இசை மேதைகள் பணி யாற்றுகிறார்கள். தற்போது பல்வேறு துறைகள் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இவை எல்லாம் செம்மையாக நடப்ப தற்கு புதிய கட்டடம் உருவாக வேண்டும். அத்துடன் கலை அரங் கமும் அமைக்கப்பட வேண்டும்" என்று தெரிவித்த அவர், "மாலை நேரக் கல்லூரியில் பணிபுரியும்

இசை ஆசிரியர்கள் 300 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகின்றனர். சிலர் 400 ரூபாய் பெறுகின்றனர். 300 ரூபாய் சம்பளம்வாங்குவோருக்கு 500 ரூபாயும், 400 ரூபாய் சம் பளம் பெறுபவர்களுக்கு 700 ரூபாயும் ஊதியம் தரவேண்டும்.

"மாண்புமிகு முதல்வர் அவர் களின் முயற்சியாலும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் ஒத்துழைப்பாலும், இந்த இசைக் கல்லூரி பல்கலைக் கழகமாக மாற வேண்டும்"

தலைமை வகித்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் திரு.செ.அரங்க நாயகம் அவர்கள் தமது உரையின் குறிப்பிட்டார்:

"முந்நூறுக்கு மேற்பட்ட மாணவ மாணவிகள் இந்தக் கல் லூரியில், இசையிலும் அது தொடர்பான நுண்கலைகளிலும் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். மாலை

இசைக் கல்லூரியில் இனிய விழா

நேர வகுப்புகளில் 200 பேருக்கு மேல் பயில்கிறார்கள்.

“இந்தக் கல்லூரி வேகமாக வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. மேலும் உயர்கின்ற வாய்ப்பு இதற்கு உள்ளது. இங்கே ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபடி, எதிர்காலத்தில் இது பல்கலைக் கழகமாக மாறும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.”

“வளர்ச்சி என்பது சமுதாயத்தில் மாறுதலும் முன்னேற்றமும் ஏற்படுவது. மரபு ரீதியாகவும், பயிற்சி மூலமாகவும் கிடைத்து வருவது வளர்ச்சி அல்ல. ஆராய்ச்சி செய்து அடைவது தான் வளர்ச்சி. அந்த இடத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு நமது இசைக் கல்லூரி விளங்க வேண்டும்.”

“படித்தவர்கள் இக்கலையில் பயிற்சி பெறுவது என்பது நமக்கு நம்பிக்கை தரும் வகையில் உள்ளது. கலைஞர்கள் இசைக் கலைஞர்களாக மட்டுமல்ல, இசை அறிஞர் பெருமக்களாக மிளிர் வேண்டும். அதன் மூலம் நமது கலை உலகப் புகழ் பெற வேண்டும்.”

உரையை முடித்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அழைத்து ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார். உடனே முதல்வரின் சார்பில் கல்வி அமைச்சர் அதனை அறிவித்தார்:

“மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு அறக்கட்டளையை நிறுவுகிறார்கள். அதிலிருந்து வாய்ப்பாட்டு, வீணை, வயலின், பரதக் கலை ஆகிய 4 பிரிவுகளிலும் மிகச் சிறந்த மாணவருக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வழங்கப்படும். 1986-ஆம் கல்வி ஆண்டிலிருந்து இது நடைமுறைக்கு வருகிறது.

“பகுதி நேர ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டது. ஊதிய உயர்வு தரலாம். இந்த மாதத்திலேயே தரலாம். இதன் மூலம் ரூ. 300 பெறுபவர்களுக்கு ரூ. 500 ஆகவும் ரூ. 400 பெறுவோர்க்கு ரூ. 700 ஆகவும் ஊதியத் தொகை உயர்த்தப்படுகிறது.”

இந்த இரு அறிவிப்புகளைக் கேட்டதும், மாணவ மாணவியரும், இசைக் கல்லூரி ஊழியர்களும் கரஜை எழுப்பி வரவேற்றார்கள்.

அதன் பின்னர், 1985-ஆம் ஆண்டில் தேர்ச்சி பெற்ற 87 மாணவ, மாணவியர்க்குச்

சான்றிதழ்களை வழங்கினார் மாண்புமிகு முதல்வர்.

நாட்டிய விசாரதா தேர்வில் முதல் வகுப்புப் பெற்ற செல்வி சின்னம்மை, சந்தே விதவான் பட்டத்தேர்தலில் குரலிசையில் முதல் வகுப்புப் பெற்ற செல்வி பிரேமா, வீணை முதன்மைப் பாடத்தில் முதல்வகுப்புப் பெற்ற செல்வி ஷோகப்ரமணியம், வயலின் முதன்மைப் பாடத்தில் முதல் வகுப்புப் பெற்ற சுதர்சன் ஆகியோருக்கும் கல்லூரியில் சிறந்த மாணவர் தி. வேணுகோபால், சிறந்த மாணவி ஜி.வி. லதா ஆகியோருக்கும் தங்கப் பதக்கங்களை வழங்கினார் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்.

தமிழ் வளர்ச்சிப் பண்பாட்டுத் துறைச் செயலர் டாக்டர் அவ்வை நடராசன் தமது வாழ்த்துரையில் குறிப்பிட்டதாவது:

“இந்த இசைக் கல்லூரி பல வகையிலும் வெற்றி பெற எல்லா வகையான நலன்களையும் செய்வதற்கு, தமிழக அரசு காத்திருக்கிறது”.

அடுத்து,

மாணவ மாணவியரின் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

“ஸ்வர சுதாம்ருதங்க தாளமு” என்ற பாடலை மாணவ மாணவியர் அனைவரும் சேர்ந்து இசைத்தனர்.

அடுத்து ராகமாலிகைப் பாடல் ஒன்றைப் பாடினர்.

அதன் பின்னர் தாராபுரம் சுந்தரராஜன் இசை அமைத்து கவிபரசு கண்ணதாசன் அவர்களின் பாடல் ஒன்றைப் பாடினார்.

மாணவ மாணவியரின் இசையை முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் ரசித்தார். இடது கை விரல்களால் வலக்கையில் தாளம் போட்டு ரசித்து மகிழ்ந்தார்.

இசை நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் செல்வி திபாவின் நடன நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. “கிருஷ்ணா நீ பேகனே பாறோ” என்ற

பாடலுக்கும் சின்னஞ்சிறுகிரியே கண்ணம்மா என்ற பாடலுக்கும் அபிநயம் செய்த திபா அனைவரின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றார். நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் அவரை அன்புடன் அருகில் அழைத்து, ஆசி வழங்கினார் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்.

அடுத்து, இசைக் கல்லூரி மாணவியர் - பாரத மாதாவை வாழ்த்தி வணங்கும் நடனக் காட்சி நடைபெற்றது. ஏறக்குறைய முப்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டனர்.

நிகழ்ச்சி எழுச்சியாக இருந்தது. ஒருமைப் பாட்டையும் ஒற்றுமை உணர்வையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்தது.

நிகழ்ச்சி முடிவுற்றதும் அதில் பங்குபெற்ற அனைவரையும் அழைத்துப் பாராட்டினார் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்.

விழா இறுதியில் வாய்ப்பாட்டு விரிவுரையாளர் திரு பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி நன்றி நவிலும்போது, “சென்ற ஆண்டு இதே பிரார்த்தனைக் கூடத்தில் நாமமர்ந்து, முதல்வர் அவர்கள் நலம்பெற வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தோம். இந்த ஆண்டு அதே பிரார்த்தனைக் கூடத்திற்கு முதல்வர் அவர்கள் வந்து, பட்டங்களை வழங்கியது நமக்கெல்லாம் பெருந்த மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.

“இசைப் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்றால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசுக்கல்லூரிக்குச்சென்று கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை உருவாக வேண்டும்” என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இசைக் கல்லூரிப் பட்டமணிப்பு விழா இதயத்தில் நிறைந்த விழாவாக ஒளி வீசியது.

—மது செய்தியாளர்.

தமிழ்ச்சொல்லாய்வு காட்டும் இந்திய இலக்கியப் பண்பாடு

பண்டிதரவர்கள் கா. அப்பாதுரையார்

இலக்கியம், இலக்கணம் என்ற சொற்களில் வேர்ப் பகுதி இலக்கு என்பது. இலக்கியம் மனிதயின வாழ்வில் இலக்கு நோக்கியது என்பது இச்சொற்களின் பொருளாகும். இதை இந்திய தேசிய இலக்கிய வானில் சென்று காண்போம்.

தமிழ் இனக் காப்பியங்களில் இருவகை உண்டு. ஒன்று இனவகை, மற்றது சமயவகை. இனவகையில் சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் தலைமை வகிக்கின்றன. சமய காப்பியங்கள் இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம் ஆகியவை.

நப்பின்னை கற்பினை அவர் காதலின் முழு நிறைவாகிய தெய்வக் கற்பாக்கிக் காட்டுகிறார். கண்ணகியின் கற்புடன் மாதவியின் கற்பும் இணைத்த முழுப் பண்பே இது. வேதாந்தத்தின் இத்தகைய கற்பையே பக்தியாக நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள்.

சிலம்பில் கண்ணகி, மாதவி ஆகியோர் பெண் பண் ஒவியங்கள். கோவலன் ஆண் பண் ஒவியம். பெண் பண் ஒவியங்களில் கண்ணகி கற்புத் தெய்வமாக இலக்கிய வடிவில் திகழ்கிறாள். கவிஞர் கண்ணதாசன், 'கண்ணகிகற்பினும் மாதவி கற்புக்குறைந்தது அன்று சிறந்தது' என்று வாதிட்டார். கண்ணகி வாம்பப் பெரும் தெய்வம் என்று

கவிஞர் இளங்கோ அறிமுகப் படுத்துகிறார். இதன் பொருள் புதிய கற்புத் தெய்வம் என்பது ஆகும்.

தமிழர் பழைய கற்புத் தெய்வம் முல்லைத்திணைத்தெய்வமான கண்ணனின் மனைவி நப்பின்னை அல்லது ராதை ஆகும். கற்புக் கடவுள் ஆகிய ராதையைப் பிற்காலக் கதைகள் இழிவுபடுத்தினாலும் குஜராத் தீப் பெண் கவிஞர் மீரா அவரையே தனிப்பெரும் தெய்வமாகத் தீட்டிக் காட்டுகிறார். அவரையே தனிப்பெரும் தெய்வமாகக் கொண்டு ராதை சத்சங்கம் என்ற அமைப்பு இன்றும் இயங்கி வருகின்றது. உலகப் பெண் கவிஞர்களுள் ஒரு சேக்ஸ்பியரான மீரா தமிழ்ப் பக்தரின் மூத்த தமிழ்ப் பண்புடன் பாடியுள்ளார்.

தூய இலக்கியம்

காசிதத்தில் பேனா வைத்து நீங்கள் எழுதத் தொடங்குமுன் பெண் என்பவளை உங்கள் சொந்தத் தூயாக நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உடனே வறட்சியால் வாடிக்கிடக்கும் லையகத்திற்கு வானிலிருந்து வண்ணமழை பொழிவதுபோல் உங்கள் எழுதுகோலிலிருந்தும் தூய்மையான இலக்கியம் பொழிந்துவிடும்!

—காந்தியடிகள்

சிலம்பில் கோவலன் மேற்பார்வைக்கு ஒரு வீரப் பண் ஓவியமாகக் காணாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இது வெறும் தோற்றமே. அவன் காதலிலும் நிறைவுடையவன், கலையிலும் நிறைவுடையவன். அவன் வீரப் பண்பை சமயகாட்பியங்களின் தலைவனான கண்ணனுடன் ஒப்பிடலாம். உண்மையில் கோவலன் என்ற சொல் கண்ணனின் மற்றொரு பெயராகிய கோபாலன் ஆகும்.

சமஸ்கிருதத்தில் இராமாயணம் இயற்றிய வால்மீகி இராமனின் வீர இலக்குப் பண் ஓவியத்துடன் காப்பியத்தைத் தொடங்குகிறார். மாந்தருள் உத்தமன் யார் என்ற இந்திரன் கேள்விக்கு நாரதர் கூறும் விளக்கமாகவே இராமாயணக் கதையை நமக்குத் தருகிறார்.

தமிழில் இராமாயணம் இயற்றிய கம்பர், சிலம்புக் காவியம் ஆராய்ந்து படித்தவர். கண்ணகியுடன் மாதவியும் சேர்ந்தாலே முழுத் தெய்வக் கற்பரசி ஆவாள் என்பதை அவர் அறிந்து இருந்தார். எனவே ஒழுக்க நிறைவு காட்டும் இராமாயணம் பண் ஓவியத்தோடு பக்தி நிறைவு காட்டும் கண்ணன் பண் ஓவியமும் சேர்ந்தால்தான் அது வீரத் தெய்வப் பண்பிலக்கு ஆகும் என்று கருதினார். இதனாலேயே அவர் இராமனைப்பாரும் போதெல்லாம் கண்ணனை நினைத்துக்கொண்டு அவனை ஆடவரும் கண்டு மயங்கிப் பெண்மையை விரும்புவதைக் கும் ஆண் அழகனாக, அஞ்சன வண்ணனாக வருணித்துக் காட்டினார். கண்ணகி வடிவில் கரந்து ஒளிரும் மாதவி அழகையெல்லாம் கண்ணகி வருணனையில் இளங்கோ தீட்டுவது போல, இராமன் வருணனையில் எல்லாம்

இந்தக் கண்ணனின் மாய அழகைக் கம்பிரான் தீட்டத் தவறவில்லை.

இராமனையும், கண்ணனையும் திருமாவின் இரு தெய்வ வடிவங்களாகக் காட்டும் இந்தியா

வாழ்க்கையை விரும்பவும் வேண்டாம். வெறுத்துத் தள்ளவும் வேண்டாம். வாழ்வதை மட்டும் நன்றாக வாழ்ந்தால் போதும்.

—மில்டன்

வின் முதல் இலக்கியம் சிலம்பே. இராமாயணம் 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியது என்று இன்று கருதப்பட்டாலும், பழம் பாடல் ஒன்று அதனை 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியதாகவே கூறுகிறது. சமஸ்கிருதத்தில் இராமனைக் கடவுளாகக் கூறும் மற்றொரு வால்மீகியின் ஆத்தியாதமா இராமாயணமும், கண்ணனைக் கடவுளாகக் காட்டும் பாகவதமும் 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவையே என்று சமஸ்கிருத இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர் கூறுகிறார். ஆனால் தமிழில் கண்ணனை, பாகவதத்தைவிடச் சிறப்பாகப் பெரியாழ்வார் என்ற பக்திக் கவிஞர் 9 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே பாடி இருக்கிறார்.

“தொல் இலங்கை கட்டழித்த சேவகன் சீர் கேளாத செவிஎன்ன செவியே! திருமால்சீர் கேளாத செவிஎன்ன சேவியே!

என்று இளங்கோவும்,

தோள் கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுகழல் கமலமன்ன தாள்கண்டார் தாள்கண்டார் தடக்கை கண்டாரும் அஃதே

என்று கம்பரும் தமிழ்ப்பண்பு ஒரு சிறிதும் குன்றாது, கற்பும் காதலும் வீரமும் அழகும் ஒருங்கு பொருந்திய முழு இலக்கு வடிவையே தெய்வப் பண் ஓவியமாகத் தீட்டினார்.

இலக்கியம் என்ற சொல்லுக்குத் தமிழர் தந்த விளக்கம் சமஸ்கிருதமோ, ஆங்கிலமோ வேறு எந்த உலக மொழியோ காட்டாத ஒன்று. இத்தகைய தற்காலப் புது விளக்கக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்திய இலக்கியம் ஆறாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன் இருந்தே உருவாக் கப்பட்டு இருப்பது வியப்புக்கு உரியது அன்றோ?

கம்பரைப் போன்ற தெய்வக் கவிஞர்கூட இராமனைப்போன்ற நல் ஓவியங்களைத் தீட்டுவதில் கண்ட வெற்றியை விட, கும்பகர்ணன் போன்ற அரைகுறை தீய ஓவியங்களைத் தீட்டுவதில்தான் மிகுவெற்றி கண்டு இருக்கின்றார். மில்டன், சேக்ஸ்பியர் போன்றவர் நிலையும் இதுவே. தற்கால கலைப் பேராசிரியர்கள் காட்டும் இந்தப் பண்பை அன்றே தமிழன் அறிந்து இருந்தான் என்பதை மேற்கூறிய விளக்கங்கள் காட்டுகின்றன. கண்ணகியும், மாதவியும் ஒரே ஒரு நிறைபண்பின் அரை வடிவங்களாகத் தரப்படுவதன் காரணம் இதுவே!

இளம்பேணிப் பெண்ணே வாழ்!

கவிஞர். கு. சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

சித்திரைத் திங்க னென்னும்
தெய்வீக எழில்கு லுங்கும்
புத்தாண்டு பிறந்த தென்றும்
புளகித்துப் போற்றி பத்தன்
முத்திரை தணைப்ப திக்கும்
மோகன முறுவல் காட்டி
இத்தரை மீது வந்தான்
இளம்பேணிப் பருவ மங்கை!

முதுவேனில் ஆடிக் காற்று
முடிவதன் முன்னே பொன்னிப்
புதுவெள்ளம் பாய்ந்து செய்கன்
பூரித்துப் பயிர் செழிக்க
நதிவெள் எத்தோடு வானம்
நல்கிடும் காரகா லத்தை
எதிர்பார்க்கும் உழவன் உள்னம்
இனித்திட மாரி பெய்யும்!

மாரிக்கா லத்தில் சீறும்
மாபெரும் புயலி னாலே
வாரிதிக் கரை கடந்து
வரம்பிலாக் கொடுமை செய்யும்
யாரிதைத் தடுப்பா ரென்று
அலமலர்ந்த தரற்றும் போதே
சிறிதும் கூதிர்க் காலம்
சிறுத்தைபோல் நம்மைத் தாக்கும்!

முன்பனிக் காலத் தொல்லை
முருவதும் நீங்கு முன்பே
பின்பனிக் காலம் வரடைப்
பேய்க்காற் றாய்நமை வதைக்கும்
இன்னங்கள் தீர்ந்து வாழ்வில்
இனிமையைச் சேர்ப்ப தற்கே
கன்னலாய்க், கரும்பாய்த், தேனாய்க்
கன்னிசித் திரைப்பெண் வந்தான்!

பழுத்திடும் இலை உ திர்த்து
பசுந்தளிர் துளிர்ந்தே எங்கும்
செழித்திடும் மலர்கள் பூத்துச்
சிரித்திடும்! எழிலைக் காட்டும்!
விழித்திடும் திசைகள் தோறும்
விளங்கும்காய், கனி, கிழங்கு
கொழித்திடும்! வளங்கள் சேர்க்க
கோதைசித் திரையான் வந்தான்!

சந்தைப் பொதிகை தன்னில்
சார்ந்துள முலி கைகள்
விந்தைசேர் தாவரங்கள்,
வின்தொடும் தருக்கன் பூக்கும்
கந்தமா மலரில் மேலிக்
கவின்மிகு தென்றல் காற்றாய்
இந்தமா நிலத்தில் வீசும்
இளவேணிப் பெண்ணே வாழி!

முக்கடல் திரைகள் ஆர்த்து
முழங்கிடும் குமரி எல்லைத்
திக்கிலே முழுவி லாவின
சித்திரைத் திங்கள்மீழ், மேல்
பக்கவில் தோன்றும் கோனம்
பரிதிபோ! நிலவோ! என்று
விக்கித்துப் போவாள்! அந்த
விந்தை உன் வரவால் அன்றோ?

புத்தாண்டைத் தோற்று விக்கும்
புனிதை நின்வரவி னாலே
இத்தரை மாந்த ரெல்லாம்
இனிமையும் வளமும் பெற்று
சந்தியம், சமாதா னத்தில்
தளர்விலா ஊக்கம் கொண்டு
வித்தம்நல் வாழ்வு காண
நீயருள் செய்வாய் அம்மா!

4புதிய ஆண்டு பிறக்கிறது! இது ஆண்டாண்டுக் காலமாக நடக்கக் கூடிய ஒரு சாதாரண நிகழ்வே யாம். ஆயினும் புதிய ஆண்டுப் பிறப்பின் தத்துவத்தை அறியத் தலைப்படுவார்க்கு எண்ணற்ற விளக்கங்கள் தோன்றும். புத் தாண்டுப் பிறப்பு உணர்வார்க்கு ஒளிவிளக்கு. ஆம்! ஆண்டுகள் விரைந்து ஓடுகின்றன. அதுவே இயற்கை! ஆனால் வாழ்க்கையின் பயன் தெரிந்தார் காலத்தை முழுதாகப் பயன்படுத்துவர். வாழ்க்கைக்குக் காலமே முதற் பொருள்! காலம் பொன் போன்றது என்பர். பொன் இழந்தால் திரும்பப் பெற லாம். காலம் இழந்தால் திரும்பப் பெற முடியாது. ஆதலால் காலம் பொன்னிலும் உயர்ந்தது. ஏன்? இந்த உலகத்திலுள்ள அனைத் திலும் உயர்ந்தது. காலத்தின் அருமை தெரிந்து உரிய காலத்தே உரிய முயற்சி மேற்கொண்டு வையகம் பயனுற வாழ்தலே வாழ்வு.

காலவெள்ளத்தை நிறுத்திப் பயன் கொள்ள வேண்டும். பல் வேறு பொருள்களை ஈட்டுதல் போலவே, காலத்தையும் ஈட்டு தல் வேண்டும். உலகம் தோன் றிய நான் தொட்டுத் தன்னிச்சை யாக இயங்கிவரும் காலத் தத்து வத்தை ஈட்டுதல் யாங்ஙனம்? ஈட்டுதல் இயலாது என்பர். ஆனால் காலமும் ஈட்டக்கூடிய ஒன்றே! காலம் ஈட்டுதலில் முதல் முறையாவது காலத்தைப் பணிகளில் பயன்படுத்தும் பொழுது சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தி அதி கப்பணிகளைச் செய்தல். அதா வது காலத்தை வீணாக்கா திருத் தல். எடுத்துக் காட்டாக, சுருங் கச் சொல்லுதலுக்குப் பதில் வழவழா என்று பேசிக் கொண் டிருத்தல், குறைந்த நேரத்தில் முடிக்கக் கூடிய பணிக்கு அதிக நேரம் செலவழித்தல்; பொருள் களை-ஆவணங்களை முறையாக ஒரிடத்தில் வைத்து எடுக்காமல் அடிக்கடி தேடிக் கொண்டிருத் தல்; மற்றவர்களுக்காகக் காத் திருத்தல் முதலியன.

குரோதன ஆண்டு ஓடி விட் டது! அட்சய ஆண்டு பிறக்கிறது. சென்றோடிய பன்னிரண்டு மாதங்களில் என்ன செய்தோம்? அதன் பயன் என்ன? படிப்பினை கள் என்ன? என்று கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். கணக்கின் முடிவு வாழ்க்கைக்கு ஆக்கம் தரு வதாக இருக்கிறதா என்று ஆய்வு செய்யவேண்டும். ஆய்வின் முடிவு களைத் தெளிந்த உறுதியுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். முடிவுகள் முனைப்பான முயற்சிகளில் நம்மை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு, குரோதன ஆண்டு! நம்முடைய நாடு அதன் பெயருக்கு ஏற்றாற்போலவே குரோதனைத் தன்மை சார்பான பல துண் பியல் நிகழ்வுகளைச் சந்தித்திருக்கிறது. பஞ்சாபில் இன்னமும் அமைதி தோன்ற வில்லை. நாட்டில் பரவலாக இங் கும் அங்குமாகச் சாதிசமயச் சண்டைகள் நடைபெற்று வந் தன. இது வருத்தத்தக்க நிகழ்வு.

சுதந்தரம் என்ற பேராலும் உரிமை என்ற பேராலும் நாம் நாள்தோறும் இழைத்துக் கொண்டு வருகிற அநீதிகள் எண்ணற்றவை. ஒருவருடைய சுதந்தரம் மற்றவருடைய சுதந் தரத்திற்கு இடையூறாக இருத் தல் கூடாது. இன்று நம்முடைய நாட்டில் இந்த மரபு புறக்கணித் தப்படுகிறது. கட்டுப்பாடுள்ள சுதந்தரம்தான் உண்மையான சுதந்தரம். அதுபோலவே சுதந் தரமில்லாத கட்டுப்பாடும் சுதந் தரமன்று. இந்தச் சூழ்நிலையில் வேந்தலையும் கொல்குழம்பர் களே மிகுதியாகத் தோன்றுவர். தமிழக மக்கள் சுதந்தரத்தை யும் கட்டுப்பாட்டையும் போற் றிப் பாதுகாத்திருதல் வேண்டும். நம்முடைய நாடு ஒரு வளர்முக நாடு. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு நாடு வளர்ந்துள்ளது உண்மை. ஆனால், வளர வேண்டிய அள வுக்கு வளரவில்லை.

வீரோஷ்மாவில் அணுகுண்டுகள் வீசப்பட்டன. அப்பொழுது எழுந்த அணுப்புகை விண்ணகத் தையே மறைத்தது. சப்பான் தேசம் நிறைந்த அழிவுக்குள்ளா யிற்று. சப்பான் தேசத்து மக்கள் அழிவிலிருந்து நாட்டை மீட்ட தோடு, தங்கள் நாட்டை வளமும் வலிவும் பொருந்திய நாடாக உரு வாக்கிவிட்டனர். இந்த அதிசயம் எப்படி நடந்தது? அலாவுதீன் அப் பத் விளக்காலா? இல்லை, இல்லை! சப்பான் தேசத்து மக்களிடத்தில் அடிமிற்கண்ட மூன்று விழுமிய குணங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவையே அந்த நாட்டின் முன் னேற்றத்திற்குரிய உந்து சக்தி! அந்த மூன்று குணங்களாவன: 1. நாட்டுப்பற்று 2. கடின உழைப்பு, 3. சமூகமனப்பான்மை. இதுபோலவே செர்மன் தேசத்து வரலாறும் அமைந்தது. இரண் டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் செர்மன் தேசம் உருவமேயில் லாத வகையில் பாழாக்கப்பட் டது. இன்று செருமானியர் தங் கள் தேசத்தையும் மிகவும் சிறப் பாக வளர்த்துக் கட்டுமானம் செய்திருக்கிறார்கள். இஃதோர் அரிய சாதனை! நமது நாட்டில் என்ன நிகழ்கிறது? தலைமுறை தலைமுறையாக நமது சமுதாயத் தினரை வருத்திவரும் துன்பங்கள் அகன்றபாடில்லை. ஏன் இந்த நிலை? நமக்குக் கடின உழைப்பு தேவை! சென்ற ஆண்டு நமது

**சந்தனை செயல்வோம்
செயல்படுவோம்!**

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

இந்தியப் பொருளாதாரம் செறிவும் சீர்மையும் உடையதாக இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு நாடு முன்னேறு வதற்கு மற்ற நாடுகள் எளிதில் உடன்படுவதில்லை. இஃதோர் ஆதிபத்தியப் போட்டி! இரண்டா வது உலகமகா யுத்தத்தில் ஜப்பான் தேசத்து நாகசாகி,

நாட்டின் உழைப்பைவிட நடப் பாண்டில் கூடுதலாக உழைக்க வேண்டும் என்று உறுதியெடுத் துக் கொள்வோமாக! நாட்டுப் பணியில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடு வோமாக!

மணிகேசலையில் அட்சய பாத்திரம் என்ற சொல்லின் முதல்நிலைச் சொல் "அட்சய"! வரப்போகும் புத்தாண்டும் அட்சய! பசித்துன்பத்தை மாற்றியது அட்சயபாத்திரம்! நடப் பாண்டை வறுமை ஒழிப்பு ஆண் டாக ஏற்றுக் கொள்வோமாக! வறுமை நீக்கம் என்பது அறி வியல் சார்ந்த தொழில் ரூப வாழ்க்கையை மேற்கொண்டால் தான் இயலும்! மனித நேயமிக்க பொன்மனச் செம்மல் தலைமை யில் வறுமை ஒழிப்புப் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபடுவோமாக! சமா தானத்தை விரும்பும் பாரதத் தின் தலைமையை உலகத் தலை மையாக்குவோமாக! இந்த வகை யில் புத்தாண்டில் சிந்தனை செய் வோமாக! செயல்படுவோமாக!

தொழில் வளம் நிறைந்த தமிழகம்

தமிழ்நாட்டில் கனிம வளங்கள் மிக அதிகம். அவை ஒரு காலத்தில் தனியார் உடமையாக இருந்தன.

தனிப்பட்ட முதலாளிகள், தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் உள்ள பாறைகளை வெட்டி எடுத்து, மெருகட்டி, வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதன்மூலம் பல இலட்ச ரூபாய் வருமானம் பெற்று வந்தார்கள். அது மட்டு

மல்ல, அவர்கள் பணம் சேர்ப்பதையே குறிக்கோளாகக்கொண்டிருந்தார்களே தவிர, நாட்டின் நலனையோ தொழிலாளர்களின் நலனையோ கருதவில்லை.

கனிம வளத்தின் மூலம் நல்ல வருவாய் வருவதையும், தனியார்கள் அளவுக்கு மீறி வெட்டி எடுத்து, பல கேடுகளை உருவாக்கி வந்தனர் என்பதையும் அறிந்து கொண்ட மாண்புமிகு

தமிழக முதல்வர் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள், தமிழ்நாட்டின் கனிம வளத்தைப் பாதுகாக்க முற்பட்டார். அதனால் கனிம வளங்கள் தமிழ்நாடு அரசுக்குச் சொந்தமானவை என்று அறிவித்து, அதற்குரிய சட்டங்களையும் உருவாக்கினார். அதன் மூலம் தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம் TAMIN 1978ல் தோன்றியது; தமிழகத்தின் ஆண்டு வருவாயைப் பெருக்க உதவியது. ஆண்டுதோறும் அந்நியச் செலாவணியை அதிக அளவில் ஈட்டித் தருகிறது.

1985-86-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி வரை 5 கோடியே 11 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பாறைகளும் பல வண்ணக் கற்களும் மேற்கு ஜெர்மனி, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளன.

பாறைகளை வெட்டி எடுத்து அப்படியே ஏற்றுமதி செய்வதைவிட, அறுத்து மெருகேற்றி அனுப்பினால் பல மடங்கு அதிக விலை கிடைக்கும் என்பதை உணர்ந்து, பாறைகளை அறுத்து மெருகிடும் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கும் முயற்சியில் பாயின் ஈடுபட்டது, வெளிநாட்டு இறக்குமதியாளர்கள் பாயின் உற்பத்தி செய்யும் - அறுத்து மெருகிடும் பாறைகளை வாங்குவதற்கும்

பேரார்வம்காண்பித்ததன்காரணமாகவும் பாறை அறுத்து மெருகிடும் தொழிற்சாலை அமைக்கும் பணி விரைவுபடுத்தப்பட்டது.

நூறு விழுக்காடு ஏற்றுமதி நோக்கமுள்ள தொழில்களுக்கு மத்திய அரசு அளித்து வரும் ஊக்கம் இத்தொழிற்சாலை அமைவதற்கு மற்றொரு காரணமாகும்.

சென்னையிலிருந்து 20 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் ஒரு பெரிய தொழில் மையமாக உருவாகியுள்ள மணலியில் இத்தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலை அமைக்க அரசு 23 ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கிடு செய்தது. தமிழ்நாடு அரசு தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்து, தொழிற்சாலை அமைப்போரின் மூலதனப் பங்குத் தொகையாக ரூ. 80 இலட்சம் வழங்கியது. மத்திய அரசு, தொழிற்சாலை அமைக்க அனுமதியும், தொழிற்சாலையில் பொருத்தப்படுவதற்கு வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இயந்திரங்களுக்கும் உள் நாட்டில் வாங்கப்பட்ட இயந்திரங்களுக்கும் சுங்கவரி விலக்களித்தது.

தொழிற்சாலையில் நிறுவியுள்ள 'கேங் சா' (Gang Saws) எனப்படும் பாறை அறுக்கும் இயந்திரங்கள் பெரிய பாறைகளை 2 சென்டி மீட்டர் குறைந்த கனத்தில் அறுக்கும் திறனுள்ளவை. இவை ஒரே நேரத்தில் சுமார் 240 கற்பலகைகளை அறுக்கக் கூடியவை. கட்டடங்களின் முகப்புகளில் பதிக்கக்கூடிய கற்பலகைகளுக்கு பெருகிவரும் உலகச் சந்தையைக் கருதி மேற்கண்ட தொழிற்சாலையில் இவ்வகை 'கேங் சா' பொருத்தப்பட்டுள்ளன. பிளாக் சர்குலர் சா (Block Circular Saw) எனப்படும் மற்றொரு வகை அறுவை இயந்திரம் 10 முதல் 15 சென்டி

மீட்டர் கனமுள்ள நினைவுக் கற்களை அறுக்கக் கூடியவை. இவ்வியந்திரம் சுமார் நாற்பது கற்களை நிற்காமல் தொடர்ந்து அறுக்கக்கூடிய திறன் கொண்டதாகும்.

அறுத்து முடித்த பாறைகளைப் பளிங்கு போல் மெருகிடும் இயந்திரங்கள் (Grinding & Polishing Line) நவீனமானவை; உற்பத்தித் திறன் மிக்கவையுமாகும்.

முனைகளை அறுக்கும் இயந்திரங்கள் (Edge Cutting Machine) முன்று இங்கே உள்ளன. அவை, அறுவைகளை ஒரே நேரத்தில் துல்லியமாக பிசிறில்லாமல் செய்யக் கூடியவை. இந்த இயந்திரங்கள் தேவைக்கு ஏற்ப இடைவெளி விட்டுப் பாறைகளின் முனைகளை அறுக்கவல்லவை. அறுக்கப்பட்ட முனைகளை மெருகிடக்கூடிய இயந்திரங்கள் தாமாக இயங்கக்கூடியவை. கற்பலகை மற்றும் நினைவுக் கற்களின் எல்லா முனைகளையும் பளபளப்பாக மெருகிடும் திறன் மிக்கவை.

மற்றொரு சிறந்த அம்சம் தொழிற்சாலைக் கட்டடங்களாகும். இயந்திரங்களின் இயக்கத்திற்குத் தக்க வகையில் நேர்த்தியாகவும் உறுதியாகவும் கட்டடங்கள் கட்டப் பெற்றுள்ளன. கட்டடத்தின் வளைந்த கூரை அமைப்பு, இயந்திரங்கள் எழுப்பும் இரைச்சலைக் குறைத்து, அவற்றை இயக்குவோருக்கு இணக்கமான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தருகிறது. உலகப் புகழ்பெற்ற லார்சன் அண்டு டியூப்ரோ நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த இன்ஜினியரிங் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன் (ECC) தனது கட்டடத் திறனைக் காட்டி, குறித்த காலத்தில் உறுதியாகவும் அழகாகவும் விளங்கக்கூடிய வகையில் கட்டடங்களைக் கட்டி முடித்துள்ளது. முன்னரே

உருவாக்கிப் பொருத்தப்பட்ட கான்கிரீட் கூரை அமைப்புடன் இந்தியாவில் முதல் முறையாக இப்போது தான் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வகைக் கட்டட அமைப்பில் செலவு குறைவு. அத்துடன் விரைவாகவும் கட்டுமானப் பணிகளை முடிக்கலாம்.

இயந்திரங்களைப் பொருத்தும் பணிகள் 1985ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் தொடங்கப்பட்டு 1986 பிப்ரவரியில் மாதிரி ஒட்டம் செய்யப்பட்டது.

தொழிற்சாலையின் மூலதனம் ரூ. 640 இலட்சமாகும். இதில் அரசு ரூ. 80 இலட்சம் அளித்துள்ளது. இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (I.D.B.), இந்திய தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (I.F.C.I.), ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் (L.I.C.) ஆகிய நிதி நிறுவனங்கள் எல்லா இனங்களையும் ஆய்ந்து பார்த்து ரூ. 325 இலட்சம் கடனுதவியளித்துள்ளன.

இத்தொழிற்சாலை ஆண்டுடோன்றுக்கு 50,000 சதுர மீட்டர் மெருகிட்ட கற்பலகைகளையும் 10,000 சதுர மீட்டர் மெருகிட்ட நினைவுக் கற்களையும் தயாரிக்கும் திறன் கொண்டது. ஆசியாவில் மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் ஒன்றாக இது கருதப்படுகிறது. துவக்கத்தில் 50 விழுக்காடு பயன்படுத்தும் திறனுடன் (Capacity utilisation) விளங்கும் இத்தொழிற்சாலை முற்றிலும் ஏற்றுமதி நோக்குடையது. முதலாண்டு விற்பனை வருவாய் ரூ. 266 இலட்சம். இது மூன்றாமாண்டில் ரூ. 450 இலட்சத்திற்கு உயரக் கூடும்.

இத்தொழிற்சாலை பொறியியல் வல்லுநர்கள் மற்றும் தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கி சுமார் 120 பேர்களுக்கு நேரடியாக வேலை

வாய்ப்புபெற்றது. மறைமுகமாக சுமார் 500 பேர் இத்தொழிற் சாலையால் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றனர்.

தமிழ்நாட்டிற்கு அந்நியச் செலாவணியை மிக அதிகஅளவில் ஈட்டித் தரும் தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனத்தின் இந்தத் தொழிற் சாலை பிப்ரவரி 25ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப் பெற்றது.

தொடக்க நாளன்று மணலிப் பகுதியே எழுச்சிக் கோலம் கொண்டிருந்தது. பொது மக்கள் உற்சாகமாக அணி திரண்டு வந்து விழாவைக் கண்ணுற்றனர். தங்கள் வீட்டில் நடைபெறும் விழாவாகவே அவர்கள் கருதி ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டனர்.

வண்ண விளக்குகள் வானத்து நட்சத்திரங்கள் போல் ஆங்காங்கு ஒளி வீசின. விழா நடைபெறும் அரங்கில் ஏராளமான பார்வையாளர்கள் மதியம் 2 மணியிலிருந்தே காணப்பட்டார்கள்.

கங்கை அமரன் இசைக் குழு வினரின் இசை நிகழ்ச்சி பிற்பகல் மூன்று மணிக்குத் தொடங்கியது. திரைப்படங்களையும் பல தனிப் பாடல்களையும் பாடி, மக்களை ஆனந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தனர் இசைக் குழுவினர்.

சரியாக ஆறேகால் மணிக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் மேடைக்கு வருகை புரிந்ததைப் பார்த்ததும், இசைக் குழுவைச் சேர்ந்த தீபன் சக்கரவர்த்தி 'முத்தமிழ்த் திருநாட்டில் உத்தம குணங்கொண்ட சத்தியத் திருநாயகா' என்ற பாடலை முழங்கி முதல்வரை வரவேற்றார். அடுத்து 'இதயக் கனியே வருக! பொன் மனச் செம்மலே வருக' என்ற பாடலை மலேசியா வாகதேவன் பாடினார். தீபன் சக்கரவர்த்தி, பாடகி ஒருவருடன் இணைந்து 'வாராய்! நீ வாராய்!' என்ற இருகுரலிசைப் பாடலைப் பாடினார். இதைக் கேட்ட மாண்புமிகு முதல்வர் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கித் திளைத்தார்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி என்னும் பாடகர், முதல்வருக்கு மிகவும் விருப்பமான கவி யரசர் கண்ணதாசன் எழுதிய 'அச்சம் என்பது மடமையடா, அஞ்சாமை திராவிடர் உடமையடா' என்ற பாடலைப் பாடினார். இந்தப் பாடலை மாண்புமிகு முதல்வர் மிகவும் ரசித்துக் கேட்டார். பாடியவரின் பக்கமே அவரது

பார்வை இருந்தது. அவரது வதனத்தில் பூரிப்பு அலைகள் பொங்கித் ததும்பின. அந்தப் பாடலுடன் இசை நிகழ்ச்சி முற்றுப் பெற்றது.

இசை ஒலி முழக்கம் நின்றவுடன், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், கனிம நிறுவனத்தின் தலைவரும் மேலாண் இயக்குநரும் மாண டாக்டர் சரவணன் அவர்களை அழைத்துப் பேசினார்.

"எனக்கும் முதல்வருக்கும் இடையே இங்கே ஒரு ரகசியம் நடைபெற்றது. இசைக் குழுவினர் தங்களது கச்சேரியைத்

திருந்த இருளை நீக்கிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் முயற்சியால் இன்று இந்த இடத்தில் இவ்வளவு பெரிய தொழிற்சாலை உருவாகியுள்ளது. இதற்கு மூல காரணமாக - வித்தாக இருந்தவர்- பொன்மனச் செம்மல் நமது முதல்வர்.

"ரஷ்ய நாட்டில் ஏற்பட்ட புரட்சிக்குப் பின்னர் மக்கள் ஆட்சியை அமைத்த மாவீரர் லெனின் ஆன்றோர்களுக்கும் சான்றோர்களையும் அழைத்து கணிதம், கனிமம் ஆகிய இரு துறைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று யோசனை தெரிவித்தார்.

"அதேபோல நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் கனிமத்துறைக்கு முக்கியம் கொடுத்தே ஆக வேண்டும் என்று எண்ணி கனிம வளத்துக்கு என ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கினார் நமது முதல்வர்.

"அண்டை மாநிலங்களான கேரளம், ஆந்திரம், மேற்கு வங்கம் அங்கெல்லாம் கூட, தமிழ்நாட்டில் அமைந்திருப்பதுபோல நிறுவனம் கிடையாது.

"உலகிலேயே அதிக விலை தரப் படுவது நமது கரும்பாறைக்குத் தான். ஒரு கன அடி 1032 டாலர் விலைக்குப் போகிறது.

"வெளிநாட்டவர் நம்நாட்டிற்கு வந்து கர்த்திருந்து, கரும் பாறையை வாங்கிச் செல்லும் அளவுக்கு நமக்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்தவர் நமது முதல்வர் அவர்கள்தான்.

"இங்கு அமைந்துள்ள தொழிற்சாலை ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரியதாகும். தொடக்க காலத்தில் ஆண்டுக்கு ரூபாய் 17 இலட்சம் நடத்தித் திருந்த இந்தத் திறுவனம் தற்போது இலாபத்தில் நடைபெறுகிறது.

8 அடி உயரமுள்ள கருங்குறி பாவறையில் பொறிக்கப்பட்ட முதல்வரின் உருவப் படம்

தாங்களே முடித்துக் கொண்டார்கள், இல்லை நீங்கள் தலையிட்டு நிறுத்தி விட்டீர்களா என்று முதல்வர் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள்" என்று தெரிவித்து விட்டு, தமது வரவேற்புரையைத் தொடங்கினார் டாக்டர் சரவணன். அப்போது அவர் குறிப்பிட்டார்:

"இருளடைந்த நாடு என்று எவரோ சொன்னார்; அந்த இருள்கற்ற பாரதியார் வந்தார்," என யாரோ ஒரு கவிஞர் பாரதியைப் போற்றிச் சொன்னார். அது போல கனிம வளத்தில் குழ்ந்

இந்தத் தொழிற்சாலை அமைவதற்கு மைய அரசின் அமைச்சர் பெருமக்களும் தமிழக அமைச்சர்களும் மிகவும் ஒத்தாசை புரிந்தார்கள்."

விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் திரு க. இராசாராம் அவர்கள் தெரிவித்தார்:

"தமிழ்நாட்டில் பெரிய நிறுவனமாக வளர்ந்து நல்ல அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகின்ற தொழிலாக உருவாகியிருக்கிறது கரும் பாறை வாணிபம்.

"தனிப்பட்டவர்கள், பாறைகளை வெட்டி எடுக்கும் தொழி

வில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த கூலி கொடுக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புகிடையாது. வயிற்றாச் சோறு கிடையாது. ஆடை கிடையாது என்ற நிலைதான் இருந்தது.

“அரசுத் துறைக்கு இது மாற்றப்பட்ட பின்புபாதுகாப்பு, நல்ல கூலி, அந்நியச் செலாவணி ஆகியவை கிடைக்கின்றன. தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல இத்தியாலிலேயே சிறப்புப் பெறுகிறது இது. இதற்கு யார் காரணம்? பொன்மனச் செம்மல்தான் காரணம். அவர் மட்டும் சிந்தித்துச் செயலாற்றாமல் இருந்திருந்தால் இவ்வளவு உயர்ந்த விலை நமக்குக் கிடைத்திருக்க முடியாது.”

“தேவையான அளவு வெட்டி எடுக்கும் நிலையையும், இடைத் தரகர் இல்லாத நிலையையும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் உருவாக்கியுள்ளார். அதன் பிறகு தான் நமது கரும் பாறைக்கு மதிப்பு - நாட்டுக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டது. அந்நியச் செலாவணியும் கிடைத்தது”.

இந்தத் தொழிற்சாலை தொடக்க விழாவைப் பாராட்டி மேதகு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு கியானி ஜெயில் சிங், மேதகு குடியரசுத் துணைத் தலைவர் திரு ஆர். வெங்கட் ராமன், மாண்புமிகு பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி, மத்திய அரசின் மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் திரு திவாரி, மேதகு தமிழக ஆளுநர் திரு எஸ். எஸ். குரானா ஆகியோர் அனுப்பியிருந்த வாழ்த்துச் செய்திகள் படிக்கப்பட்டன.

அதன் பிறகு, கரும்பாறை களை ஏற்றுமதி செய்யும் ஜப்பான் நிறுவனங்களைச் சார்ந்தவர்கள் - தொழில் கருவிகளை வழங்கிய ஜெர்மனி நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் - கட்டடத்தை உருவாக்கிய பொறியியல் நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆகியோரெல்லாம் இத் தொழிற்சாலைக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள்.

தொழில்துறை ஆணையர் மற்றும் செல்வத் திரு வி. செல்வராஜ், இ.ஆ.ப. குறிப்பிட்டார்:

“உலகப் புகழ் பெற்ற தொழிற்சாலைகள் உள்ள இந்த மணலியில் இன்று உலகப் புகழ் பெற்ற மற்றொரு தொழிற்சாலையான கரும்பாறை மெருகிடும் தொழிற்சாலை உருவாகியிருப்பது தனிச் சிறப்புக்குரியது.”

மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில்துறை அமைச்சர் திரு. ஆனூர்

மணலியில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள கரும்பாறை அருவை மற்றும் மெருகிடும் தொழிற்சாலைக் கட்டடங்கள் நவீன முறையிலும் உறுதியான விதத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும் புயல் வந்தாலும் அதனைச் சமாளித்து நிற்கக்கூடிய திறன் கொண்டவை அவை.

ஜெகதீசன் அவர்கள் தமது உரையில் தெரிவித்தார்:

“கறுப்புக் கல்லை டாலர் ஆக்க முடியும் - ரொக்கமாக்க முடியும் என்ற நிலையை உருவாக்கியவர் நமது புரட்சித் தலைவர். அரசு இந்தத் தொழிலைத் தொடங்கியபோது நம்மிடம் 3 குவாரிகள்தான் இருந்தன. இன்று 30 குவாரிகளிலிருந்து பாறைகளை வெட்டி எடுத்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகின்ற அளவுக்குப் பெருகியுள்ளது.

‘முதல்வர் அவர்களின் முயற்சியால், இன்று தமிழகம் தொழில்துறையில் முன்னேறி வருகிறது. அனைத்திந்தியாவிலும் மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது தமிழகம். பொன்மனச் செம்மலின் கைபட்டால் கறுப்புக் கல் மட்டுமென்ற கரியைத் தொடரலும் பொன்னாக மாறும்.

மாண்புமிகு உணவமைச்சர் திரு எஸ் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தமது உரையில் தெரிவித்தார்:

“புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் தமிழகத்தில் தொழில் புரட்சி ஏற்பட்டுள்ளது. வேலைவாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகள் உருவாகியுள்ளன.

“கரும்பாறை மெருகிடும் தொழிற்சாலை மட்டுமல்ல, தனியாரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த மாக்கனசைட் தொழிற்சாலையும் அரசு நிறுவனமாகியுள்ளது. தோல் வாணிகத்தின் மூலம் அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தரும் தோல் வாரியம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பல நாடுகளிலும் வளர்ந்து வரும் மின் அணுத் தொழிலைத் தமிழ்நாட்டிலும் வளர்ச்சி பெறச் செய்யும் வகையில் எல்காட் மின் அணு நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. 200 கோடி ரூபாய் செலவில் செய்தித்தாள்-காகிதத் தாள் உற்பத்தி ஆலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.”

தொழிலாளர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கியமாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் திரு ப. உ.

சண்முகம் அவர்கள்: “இந்தத் தொழிற்சாலை வளர்ச்சிபெற்றுச் சிறந்து விளங்க இவிய வாழ்த்துக்களை வழங்குகிறேன்” என்றார்.

மாண்புமிகு செய்தி, அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு இராம. வீரப்பன் அவர்கள், தமது உரையில் தெரிவித்தாவது:

“சில தனியார்களின் வேட்டைக் காடாக விளங்கிக்கொண்டிருந்த தொழில்களை அரசுத் தொழில்களாக மாற்றியுள்ளார் தமிழகத்தின் தளநாயகர்.

“தான் உழைத்துச் சம்பாதித்த சொத்துக்களை பொதுமக்களுக்கு வழங்குவது மட்டுமல்லாமல் இயற்கைச் செல்வங்களும் பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற உள்ளத்துக்குச் செந்தக்காரர் புரட்சித் தலைவர்.

“ராமாயணத்திலே ராமனின் கால்பட்டதும் கல் பெண்ணானது. புரட்சித் தலைவரின் கரம் பட்டால் கறுப்புப் பாறையும் கறுப்புத் தங்கமாக மாறும் என்பது வரலாறாகியுள்ளது. முன்பு நிலக்கரிதான் கறுப்புத் தங்கம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. தற்போது கரும்பாறை கறுப்புத் தங்கமாகியுள்ளது.

“இதற்கு முன்பும் கரும்பாறை இருக்கத்தான் செய்தது. அது வெளிநாட்டுக்குப் பயணமும் செய்தது. எத்தனை கோடிபணம் கிடைத்தது என்ற கணக்கு மட்டும் தெரியாமலே இருந்து வந்தது.

“அண்மையில், பல்வேறு மாநிலங்கள் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றன. எல்லாம் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்கள்தான். மத்திய அரசும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத்தான் அளித்திருக்கிறது. தமிழக அரசு சுமார் 8 கோடி ரூபாய்தான் பற்றாக்குறை என்ற அளவில் பட்ஜெட் தயாரித்துள்ளதுடன், 22 கோடி ரூபாய்க்கு வரிச் சலுகை அளித்துள்ளது. இதைப் பார்த்துப் பொருளாதார நிபுணர்கள் திகைக்கிறார்கள்.

“மத்திய அரசிடம் ஒவர் டிராப்ட் கேட்காத மாநில அரசு, தமிழக அரசுதான்! திட்டங்களைத் தீட்டிவிட்டு, அவற்றிற்கு அனுமதி தருங்கள் என்று மைய அரசைக் கேட்கின்ற அரசு, தமிழக அரசு! இதனால் தான் மற்ற மாநில அரசுகளெல்லாம் ஆச்சரியப்படுகின்றன. அதற்கு அடிப்படைதான் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள்!”

தொழிலாளர்களுக்குச் சீருடை வழங்கிய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் திரு கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் தமது உரையில் தெரிவித்தார்:

“தோல் ஏற்றுமதித் தொழில் ஒன்றுதான் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது கருங்கல்லும் அந்தப் பெருமையைப் பெறுகிறது.

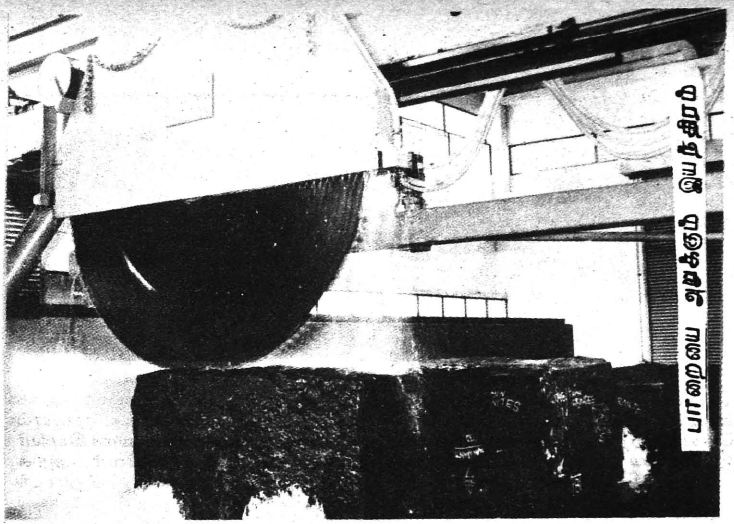
“இந்த மணலி முக்கியமான—கேந்திரமான பகுதி. இங்கு ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் உள்ளன.

“சென்ற ஆண்டு மத்தியப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த போபாலில் ஒரு தொழிற்சாலையில் வாயுக் கசிவேற்பட்டு ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் பலியான அவலச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டவுடன் நமது தமிழ்நாட்டிற்கு அந்த நிலைவந்துவிடக் கூடாது என்று கருதி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், சாந்தப்பா தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்து, என்னென்ன குறைகள் உள்ளன, அவற்றைக் களைவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கண்டறியச் சொன்னார்கள். அந்தக் குழு ஆய்வு நடத்தி, தனது கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்தக் கருத்துகள் நிறைவேற்றப்பட உள்ளன. அப்படி நிறைவேற்றப்படும்போது இந்தப் பகுதியில் உள்ள தொழிலாளர்களின் நலன் பெருகும்.”

தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம் உருவாக்கியிருந்த மலரை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாவலர் டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் வெளியிட்டார்.

பின்னர் நாவலர் தமது உரையில் தெரிவித்ததாவது :

“கரும்பாறைத் தொழிற்சாலையை தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தான் அமைக்க முடியும். காரணம், உலகத்திலேயே கடினமான பாறை—கனமான பாறை—அருமையான பாறை தமிழ்நாட்டைத் தவிர வேறெங்கும் கிடையாது. பளபளப்புத் தரும் பாறை — அழுத்தமான பாறை—உறுதியான பாறை — அடர்ந்து விளையும் பாறை—முதிர்ந்த பாறை தமிழகத்துப் பாறைகள். தென்னகத்தில் மட்டும்தான் இமயமலைக்குத் தாத்தாவுக்குத் தாத்தா இருக்கின்றது.

பாறையை அடிக்கும் இயந்திரம்

“நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் ஏற்றுமதியாகின்ற கருங்கற் பாறையின் மூலம் நமக்கு அந்நியச் செலாவணி அதிக அளவில் கிடைக்கிறது. இதன் காரணமாக மக்களுக்கு நன்மை, அவர்களது வரிச்சுமை குறையும். நாட்டின் வருவாய் பெருகும்”.

தலைமை வகித்த மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் இராசாராம் அவர்கள், “கருங்கல் பாறை மெருகிடும் தொழிற்சாலை திறப்பு விழா என்றுதான் நான் நினைத்தேன். இங்கு பேசிய அமைச்சர் பெருமக்கள் அனைவரும் தமிழக அரசின் தொழிற்சாத்தை மாநாடாக மாற்றி விட்டார்கள்” என்று குறிப்பிட்டதைக் கேட்டு, பார்வையாளர்கள் அனைவரும் கைதட்டி மகிழ்ந்தார்கள். அதன் பின்னர், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் டாமின் கிராண்ட் தொழிற்சாலையைத் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

தருமபுரியைச் சேர்ந்த ஓவியர் ஒருவரால் கருங்கல்லில்பொறித்திருந்த முதல்வர் அவர்களின் திருவுருவப் படம் முதல்வர் அவர்களுக்கு நினைவுப் பரிசாக வழங்கப்பட்டது.

அகலமான பாறைகள் கேட்கா என்னும் அறவை இயந்திரத்தால் துண்டு துண்டாக அறுக்கப்பட்டிருந்த காட்டு, ரொட்டிக் கடைகளில் சிறு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கப்பட்ட ரொட்டிகளை நிறைவுட்டியது

வெளிநாட்டினருக்கு நினைவுப் பரிசுகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வழங்கினார்.

கருங்கல்லாலான நினைவுப் பரிசு ஒன்றினை இருவர் கமந்து வந்து முதல்வரிடம் கொடுக்க, அவர் தமது இருகரங்களால் அதனை இலகுவாக வாங்கி, வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்க்கு வழங்கினார்.

50 கிலோ எடையுள்ள ரோசாப்பூ மாலையை ஐந்தாறு பேர் ஆர்வத்துடன் கமந்து வந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு அணிவித்தனர். கனமான மாலை அவரை அழுத்தும் என நினைத்துச் சிலர் அந்த மாலையைத் தாங்கிப் பிடித்தனர். அவ்வாறு பிடித்தவர்கள் அனைவரையும் மாலையை விட்டுக் கரங்களை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு முதல்வர் கூறவே அவர்கள் அவ்வாறே நடந்து கொண்டனர். அதன் பின்னர் முதல்வர் அவர்கள் 50 கிலோ எடையுள்ள அந்த மாலையைத் தாம் ஒருவரே கமந்து கொண்டார். பின்னர் சில நிமிடங்களில் அதனை அனாயாசமாகக் கழற்றி—பார்வையாளர்கள் அனைவரையும் வியக்கச் செய்தார்.

விழா இறுதியில், தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனத்தின் இயக்குநர் திரு எம். காதர்சா, எம்.பி., நன்றியுரை கூறினார்.

டாமின் கிராண்ட் தொழிற்சாலை தொடக்க விழா—வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க விழாவாகத் திகழ்ந்தது என்றால் அது மிகையாகாது!

சமது செய்தியாளர்.

காலம் வாழிய!

புதிய ஆண்டுகள் காலவெளிகளில்
பூத்திடும் போது
உதயம் ஆவது என்னவோ அதே
பழைய கதிர் தான்!

இதய உணர்வுகள் கூடப்
பழைய உணர்வுகளையே கொஞ்சம்
புதுமைப் படுத்தும்!

ஜல்லிக்கட்டு வீரரைப் போற்றி
மணந்துகொண்டாள் அன்றைய மங்கை!
கிரிக்கெட்டு வீரரைப் போற்றி
மணந்து கொள்கிறாள் இன்றைய மங்கை!
வெற்றி என்பது இப்படித்தானே
வேறு வேறு வடிவம் பெற்று
மற்றவர் மனத்தை மயக்குகின்றது!

ஆதிசங்கரர் அவதரித்தது
காலடி என்னும் திருத்தலம் ஆகும்!
அந்த ஊர் உள்ள சேர நாட்டில்
அவதரித்த இளங்கோ அடிகள்
செந்தமிழ்த் தாயின் காலடிக்குக்
சிவம்பை அணிவித்துக் சிறப்புச் செய்தார்!
சக்தியை வணங்கினார் சங்கரர் பெருமான்!
கற்பின்
சக்தியை வணங்கினார் இளங்கோ அடிகள்!

வழிபாடு சிறுசிறு மாற்றத்தோடு
வெளிப்படுவது பூமியின் இயல்பே!
காலம் அதற்குக் காரணம் எனலாம்!

அந்தக் காலமே ஆண்டுகளாகி
இந்தப் பூமியை நோக்கி
இனிது வருகிறது!
'காலமே நீ வாழிய!' என்று
கைகூப்பி வணங்குவோம்!

கொள்ளைலாயம்

-தாமரை மணாளன்

புத்திரிகையில் வந்த அந்தச் செய்தியை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை.

“செட்டிகுளம் கிராமத்திலுள்ள நாற்பது வயது நிரம்பிய செங்கண்ணார் என்ற விவசாயி....”

நிச்சயமாக அந்த ரொட்டி செங்கண்ணைத் தவிர வேறொரு செங்கண்ணன் அந்த வயதில் என் சொந்த ஊரான அந்தச் செட்டிகுளத்தில் இல்லவே இல்லை. பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால், நான் அந்த ஊரை விட்டுப் பிரிந்து வந்து விட்டிருந்தாலும், என் ரூபக சக்தி ஒரேயடியாக மழுங்கி விடவேயில்லை.

ஊரான் பயிரை அழித்து அட்டகாசம் செய்து கொண்டிருந்த செங்கண்ணன், விவசாயி ஆகியிருக்கிறானாம்! அதுவும் அந்த மாவட்டத்திலேயே அதிக விளைச்சலுக்குப் பரிசு வாங்கியிருக்கிறானாம்!

புத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்த புகைப்படத்தை உற்றுப் பார்த்தேன். அந்த உருவம் அவனைப் போலத்தான் இருந்தது. யாராவது ஒரு அதிகாரியிடம் அவன் ஏதாவது ஒன்று வாங்குவான் என்றால், அது நீதிபதி ஒருவரிடம் வாங்கக்கூடிய மரண தண்டனையாகத் தோன்றிய- ஊர்ஜிதமாகியிருந்த கணிப்பு.

செங்கண்ணனுக்கு என் வயசுதான் இருக்கும். இருந்தும் அந்தக் காலத்தில் அவனைக் காணும் போது நான் நடுங்கிய நடுக்கம் இன்னும் என் உணர்வில் நிலைத்திருக்கிறது. புத்தகக் கட்டும் டிபன் பாக்ஸுமாகப் பக்கத்து ஊர்ப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும் நான், வழிப்பாதையில் என் டிபனை அவனிடம் பறிகொடுத்துத் தந்தாள் எத்தனையோ பாதியில் என்னை மறித்துக்கொண்டு, “ஏலே, உங்கம்மா இன்னிக்கு என்ன கொடுத்திருக்கிறா?” என்று அதட்டல் போடுவான்.

“இடியாப்பம்” என்று இடிந்த குரலில், அழுவேன். “இங்கே கொண்டாலே!” என்று உறுமு வான். அதற்கப்புறம் இடியாப் பத்தில் எனக்குப் பாதியதை கிடையாது! டிபன் பாக்ஸுக்குள் கையை விட்டுத் துழாவிச் சாப்பிட்டுவிட்டு, “ஏலே, மத்தியானம் ஸ்கூல்லே வைச்சுக் கழுவிக்கோ” என்று எச்சில் பாத் திரத்தை நீட்டுவான்.

ஒரு மனிதன் தன் முப்பது வயதுக்குள் மூன்றில் ஒன்றைப் பெற்றுவிட வேண்டும் என்பது ஒரு பழமொழி. அதாவது அந்த வயதுக்குள் அவன் பிரபலமாகி விட வேண்டும். செங்கண்ணன் இருபது வயதுக்குள்ளேயே பிரபலமாகி விட்டான். எங்கள் பகுதி வாசி யாராவது ஒருவர் அராதி தயாரித்திருந்தால், அதில் ‘செங்கண்ணன்’ என்ற பேரையும் சேர்த்து, பக்கத்தில் ‘கொள்ளை, களவு, பழி-இதயாதிகளின் மறு பெயர்’ என்று அர்த்தமும் எழுதி விட்டிருப்பார்.

வயற்பகுதிகளில் இரவு நேரங்களில் புகுந்து, அங்கு கிடைக்கும் விவசாய சாமான்களைப் பக்கத்து ஊர்களுக்குக் கடத்திச் சென்று விற்றது, தப்பித் தவறிய யாராவது பார்த்து விட்டால் அவர்கள் பார்த்துவிட்ட தோஷத்திற்காகவே கண்மண் தெரியாமல் அவர்களை உதைப்பது, வெட்டுவது, இதெல்லாம் அவனுக்குச் சர்வசாதாரணமான காரியங்கள். அவன் ஒரு விஷயத்தில் மாபெரும் அபேதவாதி. பணக்காரன், ஏழை என்று அவன் பேதம் பாராட்டுவதில்லை. அவனறிய யார் வீட்டில் பணம் இருந்தாலும் சரி, அது பிள்ளையின் வைத்தியச் செலவுக்குப் பென்சனதியின் தாலியை விற்றுக்கொண்டுவந்திருக்கும் பணமாக இருந்தால்கூட அதை அபகரிப்பது அவனுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. அப்படி ஒரு மனப்பக்குவம்!

எங்கள் ஊரிலேயே என்னிடம் மட்டுமே அவன் கொஞ்சம் இரக்கம் காட்டிப் பேசுவான். ஏனென்றால், நான் ஒருவன் தான்

அவன் கோப்படுவதற்கு முன்னாலேயே என் கையிலிருப்பதை அவனுக்குக் கொட்டிக் கொடுத்துவிடும் தீரன். அதோடு, இரண்டு வார்த்தை பேசினாலும் அவனைச் சிரிக்க வைக்கக்கூடிய ‘ரெடிமேட்’ கேள்வி ஒன்று என் கைவசம் உண்டு.

“அண்ணனுக்குக் கல்யாணம் எப்போ?” என்ற கேள்வி தான் அது.

அதை வெகு கரிசனமாக அக்கறையாகக் கேட்பேன். நான் அப்படிக்கேட்டதும் அவனுக்கு குஷி பிறந்து விடும். “எனக்கு ஏற்ற பொம்பளை எவள்தான் இங்கே இருக்கா? அவளாவும் பயந்து சாகிற கழுதைகள். இந்தச் செங்கண்ணன் இதுகளை ஏதெடுத்துப் பார்ப்பானா?”

புத்திரிகையில் அவனைப்பற்றி புதுச் செய்தி கண்டதற்குப் பின் அவனுக்குக் கல்யாணம் ஆகியிருக்குமோ என்ற கேள்வியும் எனக்குள் குறுகுறுத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஓர் அற்பச் சாக்குக் கிடைத்தது. தூரத்து உறவினர் ஒருவர் வீட்டுக் கல்யாணத்துக்குச் சும்மா ஒப்புக்காக அழைப்பிதழ் அனுப்பியிருந்தார்கள். அதை எடுத்துப் பாக்கெட்டில் செருகிக்கொண்டு கிளம்பி விட்டேன்.

செங்கண்ணனின் பழைய குடிசை எனக்குத் தெரியும். அது குடிசை கூட இல்லை. கோழிக்கூடு.

ஆனால், நான் அலைந்து திரிந்து தேடிப் பார்த்தேன். அந்தக் குடிசையை அங்கே காணவே காணோம். அது இருந்த இடத்தில் ஒரு சிறிய, ஆனால் கச்சிதமான காரைக்கட்டு வீடு இருந்தது.

ஒரு முதியவர், ‘இதுதான் செங்கண்ணன் ஐயா வீடு’ என்று மரியாதையாகக் குறித்ததும் அவனுடைய உயர்வின் முழுச்சாயலும் என் நெஞ்சில் பதிந்துவிட்டது.

வீட்டுக்குள் சென்று விசாரித்தேன். என்னாலேயே அந்த இடத்தில், 'ஐயா இருக்காரா' என்று மரியாதையாகத்தான் விசாரிக்க முடிந்தது. வெளியே போய் இருப்பதாகவும் பத்து நிமிஷத்தில் திரும்பி வந்துவிடுவாரென்றும் வேலைக்காரி தகவல் சொன்னாள்.

பத்து நிமிஷம் காத்திருக்கலாமென்று இரும்புக் கிராதியில் அழிபாய்ச்சியிருந்த முன் கட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டு சுவரை நோட்டம் விட்டேன். அங்கிருந்த ஒரு படம் என் கவனத்தைக் கண்டி இழுத்தது.

அது செங்கண்ணனின் கல்யாணப் புகைப்படம். அவன் தன் லட்சிய மனைவியின் யோக்கிய தாம்சம் குறித்து முன்பு சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. யார் அந்த வீரதீரப் பெண்மணி என்று தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலில் எழுந்து சென்று படத்தை உற்றுப் பார்த்தேன்.

வடிவாம்பாள்!

வடிவா அவன் மனைவி! 'பயந்து சாகிற' பெண் பிறவிகளில் முதல் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டு போகக்கூடியவள் வடிவு. அவளை இவன் எப்படி ஏற்றெடுத்துப் பார்த்தான்? அவன் இவனைக் கட்டிக் கொள்ள எப்படிச் சம்பதித்தான்?

வடிவுக்கு, நான் ஊரைவிட்டுப் புறப்படுகிற சமயத்தில் வேறொர்

இடத்தில் கல்யாணம்கூட ஏற்பாடாகிக் கொண்டிருந்தது. அது எப்படிக் குலைந்தது. எப்படிச் செங்கண்ணனோடு அவள் வாழ்க்கை இணைந்திருக்க முடியும்?

வாசலில் செருப்புச் சத்தம் கேட்டது. செங்கண்ணன்தான்.

என்னவோ தெரியவில்லை. அவனைக் கண்டதும், என்னால் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருக்க முடியவில்லை. ஏதோ ஓர் உணர்ச்சி உந்தினால் சட்டென்று எழுந்து நின்று அவனை வரவேற்றேன். அப்படி ஒரு கவர்ச்சிகரமான மரியாதைக் குரிய களை அவன் முகத்தில் புதிதாக ஏற்பட்டிருந்தது.

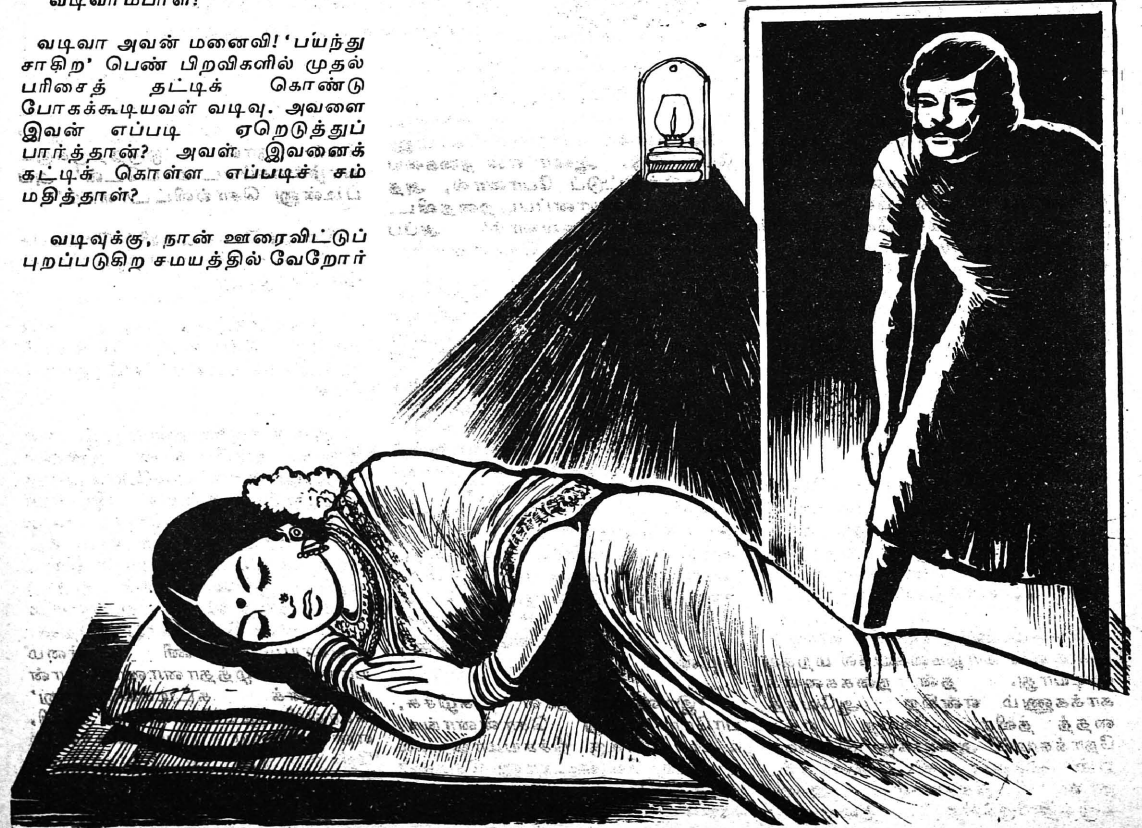
இரண்டு நிமிஷத்தில் செளஜன்யமாகிவிட்டோம்.

வெகு நேரத்திற்குப் பின்னர் தான் என்னுடைய சந்தேகங்களுக்கு விடை காண நாகுக்காகப் பேச்சைத் துவக்கினேன்.

செங்கண்ணன் விவரித்தான்.

வடிவாம்பாளின் கல்யாணத்துக்குச் சம்பிரதாயமான சடங்கு தான். நிச்சயதார்த்தம் வைக்கவில்லை. மற்றபடி, எல்லா விஷயமும் நிச்சயமான மாதிரி தான். வடிவின் தாயார் தன் பெயருக்கிருந்த நிலத்தில் பெரும் பகுதியை விற்று, மாப்பிள்ளை வீட்டார் கேட்டபடி மகளுக்கு நகை செய்துவிட்டார். யாரும்ற்ற விதவை இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு நகை செய்யக்கொடுத்திருக்கிறாள் என்ற துப்புக் கிடைத்ததும் செங்கண்ணனுக்கு கை பரபரத்தது. நகைகள், பெண்ணின் மேனியிலும் ஏறியாயிற்று.

செங்கண்ணனுக்குப் பாதி வேலை குறைந்துவிட்டது போல் இருந்தது. நகைக்காகச் சுவரேறிக் குதித்துப் பெட்டிகளை எல்லாம் உருட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டாமே! கூரையைப் பிரித்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தோமோ, பெண் கழுத்திலிருந்து சுண்டி இழுத்து அறுத்துக்கொண்டோமோ என்று நொடியில் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட

திரும்பிடலாம். வடிவாம்பாளின் வீட்டை நோக்கி அப்படியே புறப்பட்டுவிட்டான்.

மங்கலான சிமினி விளக்கு வெளிச்சத்தில், வடிவு, கழுத்திலும் காதினும் புது நகை மின்னப்படுத்திருந்தான், தாயை அருகில் காணோம்.

வேறொரு தெருவில் கூத்து நடந்து கொண்டிருந்தது. கல் யாணப் பெண்ணை அழைத்துச் செல்லக்கூடாது என்பதற்காக விட்டுச் சென்று இருந்தான் போலும்.

காரியத் துடிப்புடன் வடிவை நெருங்கினான். இன்னும் ஒரு விநாடி....

அடுத்த விநாடியில் அது நிகழ்ந்துவிட்டது.

அரவம் கேட்டு விழித்துக் கொண்ட வடிவு, சிமினி விளக் கொளியில் செங்கண்ணை அடையாளம் கண்டு கொண்டான். அதே சமயம் அவனும் தன் கரங்களை அவளுடைய கழுத்துப் பக்கம் கொண்டு போனான். சட்டென்று அவள், தன்னுடைய கழுத்தை நோக்கி நீண்ட அவனுடைய கரங்களைப் பற்றி இழுத்துத் தன் பின்பக்கமாகத் தள்ளினாள். அதனால் அவனுடைய கரங்கள் அவள் உடம்பைச் சுற்றி அணைத்த நிலைக்கு வளைந்துவிட்டன.

தான் ஓர் ஆடவனின் அரவணைப்பு நிலையிலிருப்பதை உணர் முடியாமலேயே நகையை அவனுடைய கரங்கள் கைப்பற்றி விடாதபடி தடுக்கும் ஓரே சிந்தனையில், அவள் அவனுடைய கரங்களை அந்த நிலையிலேயே இறுகப்பற்றி இருத்திக்கொண்டாள்.

அவனுடைய கரங்களின் இறுகலான அணைப்பில் அவளுடைய பூவுடல் இருந்தது.

இந்தச் சம்பவத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்த செங்கண்ணன் சில வினாடி அப்படியே மெய்மறந்து, பழைய நினைவின் இறுக்கத்தில் மௌனமானான். பின், தொடர்ந்தான்.

"தம்பி, அந்த ஒரு சில வினாடிகளை என் வாழ்க்கையிலே மறக்க முடியாது. தன் நகைகளைக் காக்கணும் என்கிற ஆவேசத்தைத் தவிர, வேறே எந்த நோக்கமும் அவளுக்கு இல்லை. என் கையை விட்டுவிட்டால், நான் நிச்சயமா அவன் கழுத்திலிருக்கிற நகையைப்

நல்வரவு கூறுவோம்

திருச்சி பாரதன்

பறித்துவிடுவேன்னுதான் அவள் என் கையை விடவில்லை. 'வேணும்னா என்னைக் கொன்னு போட்டுடு. ஆனா என் நகையை நீ எடுத்திட்டுப் போனால், அதனாலே அவமானப்படறதெவிர, சாகிறதே தேவலாம்' அப்ப மன்னு அவன் சொன்னான்!

"தம்பி, உனக்குத் தெரியும். பெண் சகவாசமே எனக்குக் கிடையாது. அப்படிப்பட்டவன் வயதுப் பெண்ணொருத்தியோடு அந்த நிலையிலே..என் பலத்தை யெல்லாம் இழந்துட்டு ஒரு குறாவனிக்ஞன்னே பிச்சிக்கிட்ட மாதிர் ஆகிப் போனேன். இத்தனைக்கும் வேறே ஒன்னும் தப்புத் தண்டாவா நடக்கல்லே! எத்தனையோ ஆம்பளைங்களை அடிச்ச உதைச்ச ஜெயிச்ச நான். அந்த இடத்திலே தருமாறிட்டேன். நான் மூக்கப் பேச்சுக் காட்டலை. மனசு குன்றிப்போய், பேசாமல் எழுந்து கதவைத் திறந்துக்கிட்டு வெளியே வந்துட்டேன்...

"இரண்டு நான் கழிச்ச, யாரோ வந்து சொன்னாங்க, வடிவு தனக்கு நிச்சயமான கல் யாணம் வேண்டாமனு சொல்லி விட்டதாம். 'அந்தப்பாவி செங்கண்ணன் கையை நான் தொட்

அட்சய ஆண்டே வந்திடுக அமைதியை என்றும் தந்திடுக!

அண்ணன் தம்பி ஒற்றுமையே அவனீ எங்கும் தங்கிடவும் எண்ணம் செய்கை யாவிலுமே இனிமை அன்பு பொங்கிடவும் மண்ணிலும் வீண்ணிலும் சாதனைகள் மகத்துவ நிலைகள் பல்கிடவும் கண்ணிலே பசுமைக் காட்சிகளே கவினுற வீண்கி நின்றிடவும்

அட்சய ஆண்டே வந்திடுக அமைதியை என்றும் தந்திடுக!

இந்திய நாட்டில் நதியெல்லாம் இணைந்து ஒருநதி ஆகிடவும் இந்திய மொழிகள் தம்முரிமை எய்தியே செழித்து ஒங்கிடவும் நீத்தனை ஸீல்லா அரசியலே நிலைத்திட உணர்வு தோன்றிடவும் இந்தநன் னாளில் தனிபுறந்தி ஏற்றினீ வாழ்த்து வாழ்த்திடுவோம்!

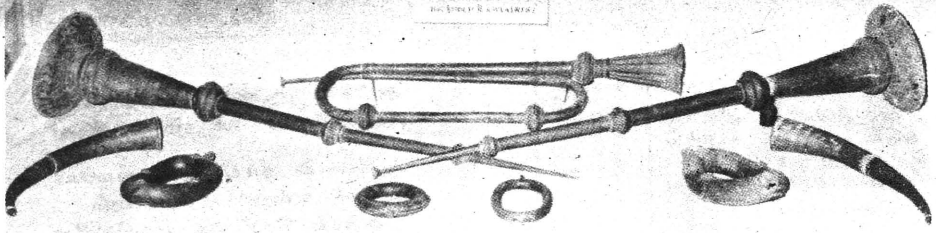
அட்சய ஆண்டே வந்திடுக அமைதியை என்றும் தந்திடுக!

ட்டுடன். அவன் கையும் என் உடம்பிலே பட்டுடுத்து. இனிமேல் நான் ஒருத்தருக்கும் வாழ்க்கைப்பட மாட்டேன்'. அப்ப மன்னு சொல்லிட்டானாம்"

இதைச் சொல்கையில் செங்கண்ணன் கண்களில் பனித்துளிபோல் நீர் கோத்தது.

'அதனால்தான் வடிவு உங்களைக் கல்யாணம் கட்டிக்கச் சம்மதிச்சுட்டாளா?' என்று கேட்டேன்.

"அவ்வளவுக்கு அவன் முட்டான் இல்லை தம்பி! நான் இனிமே வாழ்வதானால் அவனோடதான் வாழணும். ஆனால் இப்படிச் சேவலமாக, திருடனாய், ரவுடியாய் வாழ்கிறவனை நான் கட்டிக்க மாட்டேன். அவன் திருடவந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் நகையையும் விற்று அவனுக்கே நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன். விவசாயம் பண்ணி நேர்மையாய் பிழைத்தானானால் நான் அவனைக் கட்டிக்கிறேன்னு' சொல்லியனுப்பிச்சுட்டா, தம்பி, என் பழைய வாழ்க்கையிலே தோற்ற முதல் இடம்தான், என் மனுஷத் தன்மை ஜெயிச்ச இடம். என்றான் செங்கண்ணன்.

தமிழ்சைப் பண்கள்

- டாக்டர் சேலம் ஜெயலட்சுமி

“பாவோ டனைதல் இசை யென்றார் பண்ணென்றார் மேவார் பெருந்தானம் எட்டா னும்-பாவாய் எடுத்தல் முதலா இரு நான்கும் பண்ணிப் படுத்தமையாற் பண்ணென்று பார்”

பல இயற்பாக்களோடு, நிறத்தை இசைத்தலால் இசை என்று பெயர். ஏழிசையாகிய ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்ற சுரங்கள் பல வண்ணக் கலவைகளாக, பல உருக்களைக் கொள்வதே பண் களாகும். பண் என்பதே இக் காலத்தில் இராகம் என்று சொல் லப்படுகிறது.

பெருந்தானம் எட்டினும் கிரி யைகள் எட்டானுட் பண்ணிப் படுத்தலால், பண்ணென்று பெய ராயிற்று; எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிதல் ஒலி, உருட்டு, தாக்கு என இக்கிரியை களால் பலவாறு தொழிற்படுத் திப் பாடுதலே பண்ணாகும்.

தமிழிசைப் பண்கள் மிகப் பழமையானவை. தமிழிசையில் பதினோராயிரம் ஆதி இசைகள் இருந்தன என்று கூறப்படுகிறது. முத்தமிழில் ஒன்றான இசைத் தமிழைப் பற்றி சங்க இலக்கியம், நமக்கு ஏராளமான செய்தி களைத் தருகின்றது. தொல்காப் பியம், திருக்குறள் ஆகியவற்றி லும் இசையைப் பற்றியும் இசை சுருவிகளைப் பற்றியும் குறிப்பு கள் வருகின்றன.

“அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும் உளவென மொழிப் பணிய யொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்” என்று தொல்காப்பியம் கூறும். இக்காலத்தில், விஞ்ஞானிகள், பேசும் மொழியும் பயிலும் இசை

யும் இரண்டும் பிறக்குமிடம் ஒன்றே என்று கூறுவதை மேற் குறித்த தொல்காப்பியப் பாடல் குறிக்கின்றது.

தொல்காப்பியம் நிலங்களுக் குரிய கருப்பொருள்களைக் குறிக் கும்போது தமிழிசைக் கருவிகளா கிய யாழ், பறை ஆகியவற்றை யும் குறிப்பிடுகின்றது.

“தெய்வம் உணாவே மாமரம்- புள் பறை செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப”

—பொருளதிகாரம் அகத்திணை இயல்.

வேறு எந்த மொழிக்கும் இல்லாத சிறப்பாகத் தமிழ் மொழி-நிலங்களைக் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய் தல் என்று ஐந்து வகையாகப் பிரித்து அவைகளுக்குரிய குறிஞ்சி யாழ், பாலை யாழ், முல்லை யாழ், மருதயாழ், நெய்தல்யாழ் என்று கருவிகளை அமைத்து அவற்றிற்குரிய பண்களைக் குறிஞ்சிப் பண், பாலைப் பண், முல்லைப் பண், மருதப்பண், நெய்தற் பண் என்று வகுத்துள்ளது மிகுந்த விப்பிற் குரியதாக இருக்கிறது.

இப்பண்கள் பருவத்திற்கும், காலத்திற்கும் உரியவைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காலத் தில் மேனாட்டு Symphony orchestra 'இசைகளுக்கு ஒத்ததாக Music according to landscape seasons and times என்று இயற்பகை நலனோடு இணைந்த இசைப் பண் பாட்டினைத் தமிழர்கள் அக் காலத்திலேயே அமைத்திருக் கிறார்கள். ஆனால் மேனாட்டு இசையைப்போல் பன்னிரண்டு அதரச் சுரங்களே கொண்ட அராவது 12 Semitones இசையாக மட்டுமின்றித் தமிழிசை நுண்ணிய காற் சுரங்கள் ஏன், அதனினும்

நுண்ணிய அரைக்காற் சுரங்களைக் கொண்ட மிக நுட்பமான இசை யையும் வளர்த்திருக்கின்றது.

இப்போது கர்நாடக இசை என்று வழங்கி வரும் தென்னாட் டிசை நமது பழந்தமிழ் இசை யைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்ல லாம். ஏன் எனில் பல பண்களின் பெயர்கள் நாளடைவில் மாறு பட்டு வந்தனவேயன்றிப் பண் களின் உருவங்கள் மாறாமலே இருந்து வருகின்றன.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் ஆராய்ச்சியின் மூலம் ஒரு காலத் தில் இப்பழமையான திராவிடப் பண்பாட்டு இந்தியா முழுவதும் பரவியதானம், வங்காளம் முதலியவை உள்பட பரவியிருந் தது என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது. இன்றும் இந்திய நாடுகளிலும் மக்கள் பண்பாட் டிலே பல ஒற்றுமைகளை நாம் காண்பதற்கு இதுவே அடிப் படைக் காரணமாகும்.

தமிழ் நாகரிகம், பழம்பெரும் நாகரிகங்களாகிய கிரேக்க, எகிப் திய, சீன நாடுகளின் பழங்காலப் பண்பாட்டிற்கு இணைந்ததாக இருந்திருக்கிறது என்பதையும் பல ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நாம் அறிகிறோம். தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதி கடல் கொள்ளப்பட்டுத் தால், பல சான்றுகள், பழந் தமிழ் நூல்கள் இவைகளை நாம் இழந்துவிட்டோம். எனினும், அழியா மரபு என்றும், மயங்கா மரபு என்றும் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் கூறியுள்ளது போல், நம்முடைய இசைமரபு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பட்டும் பரம்பரையாக மரபு வழியே இன்றும் நூற்றுக்கணக் கான பண்கள் உருவில் உயிரோடு உலவி வருகின்றன.

இடைக்காலத்தில் இசையுல கில் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன.

தமிழை நன்கு அறியாத பிற மொழியினர், வடமொழி, தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் வழக்கில் இருந்த பண்களைக் கொண்டே இசைக்கு இலக்கணம் வகுக்கத் துணிந்ததுதான் இதற்குக் காரணம். பழந்தமிழ் இசை இலக்கண நூல்கள் அருகிப் போனமையும், இதற்கு ஒரு காரணமாகும். இசையின் அடிப்படை இலக்கணங்களை நாம் தேடிச் செல்லும்போது இன்னும் நாம் தமிழிசை இலக்கணங்களைத் தான் நாடிச் செல்லவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பிற்காலத்து இசை நூல்கள் 72 மேளகர்த்தா முறையை வகுத்த வேங்கடமகி உள்பட 12 அல்லது 16 சுருங்குகொண்ட இசை முறையைப் பற்றிப் பேசுகின்றனர். 12ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த சாரங்க தேவரும் தமது "சங்கீத இரத்னாகரம்" என்னும் நூலில் 22 சுருதிகள் என்று "காற்குர" முறையைக் குறிப்பிடுகின்றார். அதற்கு முன்பு "பரத நாட்டிய சாஸ்திரம்" என்ற நூலில் சாதிப்பண்களைப் பற்றியும் பேசப்படுகின்றது. ஆனால் சிலப்பதிகாரத்தை நாம் ஆராயும் போது, நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் காணும் செய்திகளைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகமாக தமிழிசை இலக்கணம் பற்றிய செய்திகளை நாம் பெறுகின்றோம். ஆகவே பிற மொழியில் இருந்து இந்த ஒப்பற்ற இசையிலக்கணங்களை நாம் பெற்றோம் என்பது பாடாருந்தாது. பரத நாட்டிய சாஸ்திரமும் சங்கீத இரத்னாகரமும் தட்சிண தேசத்தைப் பற்றிய இசை நடனக்கலையை வெகுவாகப் புகழ்கின்றன. சங்கீத இரத்னாகரம், தேவாரவர்த்தினி என்று தேவாரப்பண்களைக் குறித்தும் பேசுகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் பண்களைப் பற்றியும், யாழ், குழல், தோற்குவிசின் முதலியவை பற்றியும், பாணன், பாடினி, விறலியார், ஆகியோர் மரபு பற்றியும் ஏராளமான செய்திகள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாணர், சிறு பாணர் என்று பாண் குடியினர் பேரியாழ், சேயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்று பலவகையான யாழ்களைச் சிறப்போடு இசைத்த வரலாறுகள் கூறப்படுகின்றன. பரிபாடலில் பண்களைப் பற்றியும் பாடலை இயற்றியவர் பற்றியும், பாடலுக்குப் பண் அமைத்தவர் பற்றியும் செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

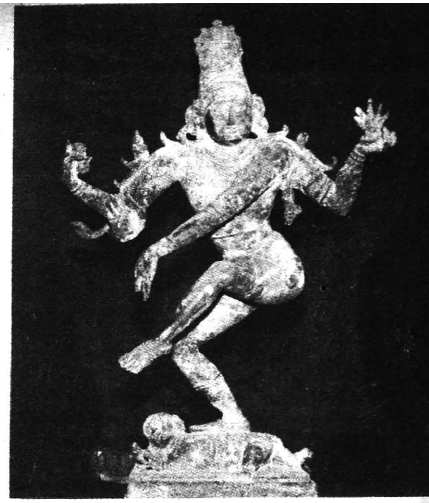
"தொல்லியல் புலவ நல்யாழ்பாணர்" என்று பாணன் போற்றப்படுகின்றான். "ஏழ்புழை ஐம் புழையாழிசை கேழ்த்தன்ன

இம் வீழ்தும்பி வண்டொடு நிழறு ஆர்ப்பு" என்று கூறும் பரிபாடல் (Cycle of Fourtas and cycle of Fifths) என்ற அடிப்படை இலக்கணத்தைக் கூறுவதைக் காண நமக்குப் பெரும் வியப்பு உண்டாகிறது. ஏழிசையாகிய குரல், ஸ்ரீத்தம், கைக்கிளை, உழை, இனி, ஸ்ளரி, தாரம் என்ற சுரங்கள் பிறக்கும் இலக்கணத்தை "வண்ணப் பட்டையாழ்மேல் வைத்து" என்று சிலப்பதிகாரம் விரிவாகப் பேசும். "பண்ணென்னாம் பாடற்கியை பின்னேல் கண்ணென்னாம் கண்ணோட்டமில்லாத கண்" என்று திருக்குறள் பண்ணின் இலக்கணம் கூறும்.

சிலப்பதிகாரம் ஏழ் பெரும் பாலைகளைப் பற்றியும் பண்ணிருபாலைகளைப் பற்றியும் நற்பெரும் பண்களும் நால்வகை சாதிகளும் என்று நூற்றிழுன்று பண்களைப் பற்றியும் விரிவாகக் கூறும். கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த நாயன்மார்களும் வைணவத்தைச் சார்ந்த ஆழ்வார்களும் பண்கமந்த பதிகங்களாகத் தெய்வீகப் பாடல்களை வெள்ளமெனப் பொழிந்தனர். சமண மதமும் புத்த மதமும் நாளைடவில் நவிலிற்று, பெருமையை இழந்து அரசியலில் புகுந்து குழப்பம் விளைவித்த காலத்தில் திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பாண்டிய, பல்லவ மன்னர்களைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்தி திருநெறிய தெய்வத் தமிழையும் பழம்பெரும் சைவத்தையும் நிலைநாட்டினர். தமிழ்நாட்டில் திருக்கோயில்கள் தோறும் சென்று யாழுடனும், குழலுடனும் தன்னுணை, தாளம், மத்தளம் போன்ற இசைக்கருவிகள் பின்னணி கூட்ட, தேனினும் இனிய தேவாரப் பாடல்களை இசையுடனும் பன்னுடனும் பாடி மக்களிடையே அமுதத் தமிழைப் பரப்பினர்.

"நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தனுக்கு உலகவர் முன் தாளம் ஈந்து-அவன்பாடலுக்கு இரங்கும் தன்மையாளனே!!"

என்று திருஞான சம்பந்தரைப் போற்றிப் பாடுகின்றார் சுந்தர முர்த்தி சுவாமிகள். 12ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ராஜராஜ சோழன் சிதம்பரத்தில் மனைவாய் புதைப்பட்டுக் கிடந்த தேவாரப் பதிகங்களை வெளிப்படுத்தி ஒவ்வொரு கோவிலிலும் அத்திருப்பதிகங்கள் பாடவேண்டுமென ஓதுவார் முர்த்திகளை நியமித்து, அவர்களுக்கு நிவந்தங்களை ஏற்படுத்தி, அழியாப்

புகழ் கொண்டான். வடமொழியிலும், தெலுங்கிலும் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் தஞ்சையில், திருவாரூரில் பிறந்த கர்நாடக மும் முர்த்திகள் எனப்படும் தியாகராஜ சுவாமி, முத்துசாமிதிட்சதர், சியாமா சாஸ்திரிகள் ஆகியோர் இசைப்பாடல்களை இயற்றினர்.

பாடல்கள் எந்த மொழியில் இருப்பினும், இசை நமது தமிழ் இசைதான் என்பதில் யாதொரு ஐயமும் இல்லை. இப்பெரியார்கள் வேறு மாநிலத்தில் தோன்றியிருந்தால் இத்தகைய இசை வளம் செறிந்த பாடல்களை இயற்றி இருக்க முடியாது. இயற்றியிருந்தாலும் அவை பாதுகாக்கப்பட்டிருக்காது.

இதற்குச் சான்றாகக் கர்நாடகத்தில் பிறந்த புரந்தரதாசர், ஆந்திர நாட்டில் பிறந்த அண்ணமாச்சாரியார் இவர்களைக் கூறலாம். இன்று இவர்களுடைய பாடல்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன. இவற்றில் பண் அமைப்புப் பற்றி ஏதும் சுவடே இல்லை.

பரத நாட்டியத்திலும் இசைக் கலையிலும் சிறப்புக் கலையிலும் தமிழகமே தனிச் சிறப்புக் கொண்டு விளங்குகிறது. ஆடலுக்கும் பாடலுக்கும் தலைவனாகிய சுத்தபிரானும் தென்னகமாகிய சித்தப்பரத்திலே உறைகின்றார். நடராஜ பெருமான்' (Cosmic Dancer" என்றும்) God in action என்றும் உலகெங்கிலும் சிந்தனையாளர்களால் போற்றப்படுகிறார். இன்றுவரை திருக்கோயில் தோறும் பாடப்பெற்றுவரும் தேவாரப் பண்ணிசையும் நாத சுவர இசையும் நமது பாரம்பரியமான இசைக்கலையைப் பன்னெடுங்காலமாக, பல நூற்றாண்டுகளாக அழியா மரபாகக் காப்பாற்றி வருகின்றன என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

“ராணி, நான் சொல்லச் சொல்ல பேசாமல் இருக்கிறயே! இன்னும் சிறிது நேரமானால் தண்ணீர் நின்று விடும். பிறகு சமையலுக்குத் திண்டாடிப் போகும். சட்டென்று இரண்டு பக்கெட் அடித்து எடுத்து வா” என்றார் அம்மா.

“என்னை டிஸ்டர்ப் பண்ணாதே அம்மா. நான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்” - பட்டென்று பதில் வந்தது மகனிடமிருந்து.

“குழந்தையை ஏன் தொந்திரவு பண்ணுகிறாய்? உனக்குத் தண்ணீர் தானே வேண்டும்! எங்கே அந்தத் தடியன் சேகர்? அவனை அடிக்கச் சொல்” என உரக்கச் சொன்னார் அப்பா ராகவன்.

“நன்றாகத்தான் இருக்கிறது நீங்கள் சொல்வது! யார் எந்த வேலை செய்வது என்று ஒரு கணக்கு இல்லையா? இப்படியே உட்கார்த்தி, உட்கார்த்தி அவள் நாளை போய் எப்படிக்குப்பை கொட்டாது?” என்றாள் அம்மா லட்சுமி.

“அதைப் பற்றி நீ ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டாம். அவள் போகிற வீட்டில் சமையல்காரி

இருப்பாள். அவள் குப்பையைக் கொட்டுவாள். அவள் ஒன்றும் உன்னைப்போல் சமையல் அறையில் உழலப் பிறந்தவள் இல்லை. என் பெண்ணை உண்மையிலேயே ராணியைப் போல் தான் வாழ வைப்பேன்” என்றார் ராகவன் அழுத்தம் திருத்தமாக.

“ராணி எனப் பெயர் வைத்தால் ராணியாகி விடமுடியுமா? இன்னும் சொல்லப்போனால் ராணிப் பெருமை எல்லாம் புல் முளைத்துப் போய்விட்டது.

மௌனம் பேசியது
சூயஸ் ராஜேஸ்வரி

பெண்ணைப் பெண்ணாக
வளர்க்க வேண்டாமா? என்ன
செல்லம் வேண்டியிருக்கு? எனக்
கசந்து கொண்ட லட்சுமி பக்
கெட்டை எடுத்துக்கொண்டு தன்
ணீர் அடிக்கச் சென்றாள்.

ராகவன் மிகவும் உயர்வாக
வளர்க்கிறோம் என்ற நினைப்
பில் அவளை எந்த வீட்டு வேலை
யும் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை.
அவள் மிகவும் நன்றாகப் படிக்
கிறாள் என்பதிலும், நாகரீகமாக
ஆங்கிலம் பேசுகிறாள் என்பதி
லும் ராகவனுக்குப் பெரிய
பெருமை. வீட்டில் அவள் சொல்
லுக்கு மாற்றுச்சொல் கிடையாது.
அவள் நினைத்தது தான் நடக்
கும். ராணிக்கு படிப்பு அதிகமாக,
அதிகமாக பருகுவதற்குக் கூடப்
பானத்தைக் கையில் கொண்டு
வந்து கொடுக்க வேண்டியிருந்
தது. வீட்டில் ஓர் ஆண் மகனைப்
போலத்தான் அவள் வளர்ந்தாள்.

பட்டம் பெற்றதும் நல்ல
நிலையில் உள்ள கண் நிறைந்த
பையனாகப் பார்த்து ராணியைத்
திருமணம் செய்து கொடுத்தார்
ராகவன். முடிந்த அளவு நன்
றாகவே செய்தார். ஆனால்
ராணியின் அன்னை லட்சுமி
பயந்து கொண்டே தான் இருந்
தாள். ராணிக்கு எந்தவித வீட்டு
வேலையும் தெரியாது. இவள்
அங்குபோய் எப்படிச் சமாளிப்
பாள் என்ற கவலையும் லட்சுமி
யிடம் ஒங்கியிருந்தது.

நாருக்காகவும் மிகவும் நாக
ரீகமாகவும் உடுத்தவும், பேசவும்
தெரிந்த ராணிக்கு உள்புகுந்து
வேலை செய்ய வணங்கவே
யில்லை. தெரியவும் இல்லை.
பிறந்த வீட்டில் நடந்தது போல்
உட்கார்ந்த இடத்தில் எல்லாம்
வரவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு
பொய்த்தபொழுது அவளுக்குத்
தன்னை அறியாமல் கோபம்
பீறிட்டது.

கணவர் வீட்டுக்கு நான் என்ன
சம்பளம் வாங்காத வேலைக்
காரியா எனப் பொறுமினாள்
அவள். அழகாகச் சிங்காரித்துக்
கொண்டு கணவருடன் உல்லாச
மாகப் பவனி வரவும், கேளிக்கை
களில் பங்கு பெறவும், புத்தகங்
கள் படிக்கவும் தான் ராணி
விரும்பினாளே தவிர வீட்டுக்குள்
புகுந்து சமைக்கவும், வீட்டில்
உள்ளோர் தேவைகளைக் கவ
னித்து செய்யவும் அவள் சிறிதும்
விரும்பவேயில்லை. வீட்டில் எந்த
வேலையையும் பொறுப்புடன்
ஏற்று அவள் செய்வதில்லை.
இதனாலேயே வீட்டில் எப்பொழு
தும் மாமியாருக்கும், மருமகளுக்
கும் சண்டை நடந்துகொண்டே
இருந்தது.

சமயம் கிடைக்கும் பொழு
தெல்லாம் தன் தந்தைக்கு,
‘புகுந்த வீட்டில் மிகவும் கொடு
மைப்படுத்துகிறார்கள். இவர்
களுக்குக் கலையுணர்வே இல்லை.
எப்பொழுதும் வீட்டு வேலை
செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்
என்கிறார்கள். மாமியார் ஓயா
மல் கத்துகிறாள்’ எனக் கடிதங்
கள் எழுதிக்கொண்டே இருந்
தாள்.

இதனைப் படித்ததும் ராகவன்
பெரியதாகச் சத்தம் போடுவார்.
‘என்ன என்று என் பெண்ணை
நினைத்தார்கள் இவர்கள்! அவ
ளுடைய சாமர்த்தியம் என்ன?
படிப்பு என்ன? அவர்கள் வீட்டில்
மாவரைக்கவா என் பெண்ணை
அனுப்பினேன்?’ எனக் குதிப்பார்.

லட்சுமி சமயம் கிடைக்கும்
பொழுதெல்லாம், ‘இப்படியெல்
லாம் கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருக்
காதே ராணி. சின்ன விஷயத்தை
எல்லாம் பெரிது செய்து அப்பா
வீடம் நீ சொல்லிக்கொண்டு
இருக்கக்கூடாது. பெண்களுக்குப்
பொறுமையும், விட்டுக்கொடுக்
கும் தன்மையும் மிக அவசியம்.
நீ சொல்வதைக் கேட்டு உன்
அப்பா கோபப்பட்டுக் கத்துவது
உன் தாம்பத்திய வாழ்வைப்
பாதிக்கும். கொஞ்சம் யோசித்துப்
பார். நான் இப்படி நடந்து
கொண்டிருந்தால் இன்று இந்தக்
குடும்பம் என்று ஒன்று இருந்
திருக்குமா? உண்மையிலேயே உன்
அத்தையும், பாட்டியும் என்னை
எவ்வளவு படுத்தியிருக்கிறார்கள்
தெரியுமா?’ என்றாள்.

‘‘அது உன் தலையெழுத்து.
நீங்க நான்கு பெண்கள்! உன்
அப்பா ஒவ்வொரு பெண்ணையும்
திருமணம் செய்து கொடுத்தால்
போதும் என்று இருந்தார். நான்
என் அப்பாவின் செல்ல மகள்.
ஒரே மகள்’’ என்றாள் தலையை
நிமிர்த்தி.

‘எல்லாக் குடும்பங்களிலும்
இந்த கோபதாபங்கள் இருக்கத்
தான் செய்யும் ராணி. ஆண்
களுக்கு இதைச் சமனப்படுத்தத்
தெரியாது. பட்டபவென்று பேசிக்

கெடுத்து விடுவார்கள். அதனால்
இதை எல்லாம் அவர்களிடம்
சொல்லவே கூடாது’’ என
அம்மா கூறியது எல்லாம் பவன்
இல்லாமல் தான் போயிற்று.

‘‘ராணி ரொம்ப ஆசையாகக்
கேட்ட பட்டுப் புடவையை
வாங்கித் தர முடியாது எனச்
சொல்லி விட்டாராமே மாப்
பிள்ளை. அவள் குற்றாலம்
அருவியைப் பார்க்க வேண்டும்
என்றால் அந்தக்கெல்லாம் இப்
பொழுதுசெலவு செய்ய முடியாது
என்கிறாராம் மாப்பிள்ளை’’
என்று பார்ப்பவர்களிடம் எல்
லாம் சொல்லிச் சொல்லி மாய்ந்து
போனார் ராகவன்.

‘எனக்கு ஏன் தான் கலியாணம்
என்று ஒன்றைச் செய்து இப்படி
என் தந்தை! நான் எல்
வளவு ஜாலியாக, சுதந்திரமாக
இருந்தேன்’’ என அங்காலாய்த்
துப்போனாள் ராணி.

வீட்டில் மாமியாருடன் பேசுவ
தில்லை, மற்றவர்களை லட்சுமிய்
செய்வதில்லை என்ற ராணியின்
போக்கு அவள் கணவரை மிகவும்
கோபப்பட்டு வைத்தது. ஆரம்பத்
தில் அவள் கோபப்பட்டுக்
கொண்டு பிறந்த வீட்டுக்குப்
போவது, பிறகு ஏதோ சமரசம்
பேசி அவள் கணவர் அழைத்துப்
போவது என்பதெல்லாம் படிப்
படியாகக் குறைந்துவிட்டது.
கடைசியாக அவள் கோபித்துக்
கொண்டு பிறந்தகம்போனபோது
அவள் கணவன் கவலைவய் பட்
டுக் கொள்ளவில்லை. பேசாமல்
இருந்து விட்டான்; இந்தக் கால
கட்டம் அதிகமாகி விவாகரத்தில்
முடிந்து விட்டது.

‘‘போதும் இந்த அடிமை
வாழ்வு! உனக்கு இருக்கும் அறி
வுக்கும், புத்திசாலித்தனத்துக்
கும் நீ நாட்டை ஆளப் பிறந்த
வன் அம்மா. எவன் வீட்டுக்கோ
சமைவக்காரியாகப் போக என்ன
தலையெழுத்து உனக்கு?’’ என்
றார் அப்பா.

‘இவர்கள் கண் முன் பெரிய
பதவி வகித்துக் காட்டுகிறேன்’’
என விரசபதம் போட்டாள்
மகளும்.

இந்த முடிவை நினைத்து மனம் நொந்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டது அன்னை லட்சுமி தான்.

வருடங்கள் ஓடின. ராணி சொன்னபடி ஐ. ஏ. எஸ். தேரி நல்ல பதவியிலும் அமர்ந்து கொண்டாள்.

ராகவன் தலை நிமிர்ந்து நடந்தார். அவர் பெண் பெரிய பதவியில் அமர்ந்து விட்டாள். அந்த மாஜி மாப்பிள்ளை முகத்தில் கரி பூசியாகி விட்டது என்பதில் பெரிய திருப்தி.

‘இதுவும் ஒரு வாழ்க்கையா? இதில் எல்லாம் அமைதி கிட்டுமா?’ எனத் தனக்குள் குமைந்து கொண்டாள் லட்சுமி.

தந்தையும், மகளும் உலக விஷயங்களை அலகவார்கள். விவாதிப்பார்கள். வேளா வேளைக்கு உணவைத் தயார் செய்துகொடுப்பது லட்சுமியின் வேலை.

‘குழந்தை மழலையைக் கேட்டு மகிழ வேண்டிய இந்த நேரத்தில் இப்படி ஒரு வாழ்வா’ என அலுத்துக்கொண்டாள் லட்சுமி.

ராணியின் காரியாலய வாழ்வும் அவ்வளவு இனிமையாக இருக்கக் காணோம். அவனுடைய பட்டப்படி, வளைந்து கொடுக்காத முரட்டுத் தனம், எதிலும் தன் வார்த்தை தான் எடுபட வேண்டும் என்ற குணம் எல்லாமாகச் சேர்ந்து அவளை விரும்பத்தக்காத அதிகாரியாகச் செய்து விட்டது. இதனால் அடிக்கடி அவளை ஊர், ஊராக மாற்றினார். எந்த இடத்திலேயும் எந்த முத்திரையையும் அவளால் பதிக்க முடியவில்லை.

ஒரு நாள் பக்கத்து வீட்டில் நடக்க இருக்கும் குழந்தையின் முதலாண்டு நிறைவு விழாவுக்கு அழைக்க அந்தப்பெண் வந்திருந்தாள். ‘நீங்கள் அவசியம் முகூர்த்தத்துக்கு வந்து விடுங்கள். அக்காவுக்கு வேலை அதிகம். அவசியம் மாலை வரச்சொல்லுங்கள்’ என்றாள்.

லட்சுமி முகத்தில் முறுவலுடன் தலையை ஆட்டினாலும் அவள் கண்களில் நீர் கோத்தது. ராணி விவாகரத்துச் செய்தவள் என்பதால் இந்த உலகம் எவ்வளவு நாசக்காக அவளை ஒதுக்குகிறது. இவள் மிகவும் உயர்வாக நினைத்து இறுமாந்து போகும் இந்தப் பதவி எந்த விதத்தில் இவைகளை சமனப்படுத்துகிறது என்றும் நினைத்தாள்.

அன்று மாலை வரும்பொழுதே உடனடியாக வேறு ஊருக்குப்

போக வேண்டும் என்ற உத்தரவோடு வந்தாள் ராணி.

மாற்றலைக் கேள்விப்பட்டதும் அதிர்ந்து நின்றனர் ராகவனும் லட்சுமியும்.

‘‘இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவே கிடையாதா? நாம் என்ன நாடோடிகளா, நாளுக்கு ஓர் ஊருக்கு முட்டையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓட? நீ படித்த படிப்புக்கு ஒரு மரியாதை இல்லையா?’’ என ஆத்திரத்தில் படபடத்தார் ராகவன்.

‘‘நீங்கள் என்னைக் கேட்டு விட்டீர்கள். இதை நான் எப்படி அவர்களிடம் கேட்கமுடியும்? இஷ்டமில்லாவிட்டால் வேலையை விட்டுப் போ என்பார்கள். வேலையையும் விட்டால் என் வாழ்க்கை என்ன ஆவது? வளைந்து கொடுத்துத் தான் சமாளிக்க வேண்டும்’’ என்றாள் ராணி தொண்டையை அடைக்க.

‘‘வளைந்து கொடுத்தால்தான் வாழ முடியும் என்பதை அன்றே நான் சொன்னேன். அப்பொழுது அது அடிமைத் தனமாக அப்பாவுக்கும் பெண்ணுக்கும் தோன்றியது. கட்டிய கணவனிடம் வளைந்து கொடுத்து வாழ முடியாது என்று சவால் விட்டபெண் இன்று யாருக்கோ, வளைந்து கொடுத்து வாழத்தயாராக இருக்கிறாள், உத்தியோகம் என்ற போர்வையில்! இதில் மட்டும் பெரிய கௌரவம் இருக்கோ? உன்னைச் சொல்லித் தப்பில்லை. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் உன் அப்பா! உன்னைப் பெண்ணாக வளர்க்காமல் செல்லம் எனக்கூறி ஆணவத்தை வளர்த்தது தான்! பெண் கெட்டிக்காரியாக இருக்கலாம். ஆனால் பெண்மைக் குணம் இல்லாவிட்டால் வெற்றுக் காகித மலர் தான் அவள்!’’

‘‘இப்பொழுது நான் கேட்கிறேன். எனக்கு சுய கௌரவம் கிடையாதா? விருப்பு வெறுப்பு கிடையாதா? அப்பாவுக்கும், பெண்ணுக்கும் வாழ் திறக்காமல் வேளா வேளைக்கு நான் மட்டும் சமைத்துப் போட்டுக்கொண்டு

இருக்கணுமா?’’ லட்சுமியின் குரலில் இத்தனை நாட்களாக அடைத்து வைத்திருந்த ஆத்திரம் பீறிட்டது.

எங்குமே வாழ விரும்புவவர்கள் விட்டுக் கொடுத்து, வளைந்து கொடுத்து உடன் இருப்பவர்களை அரவணைத்து வாழ முற்பட்டால்தான் வாழ்வில் வெற்றி பெற முடியும். இன்பமாகவும் இருக்க முடியும். நீங்கள் மட்டும் இல்லை. உங்களைப் போல் எத்தனையோ தந்தைமார் பெண்ணை ரொம்ப அருமையாகவும், உயர்வாகவும் வளர்ப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு இப்படித் தான் பெற்ற பெண்ணின் வாழ்க்கையை வீணாக்கி விடுகிறார்கள். கொடி வளைவதாக இருந்தால் தான் அழகாக இருக்கும். அது விரைத்துக் கொண்டு மரம்போல் இருந்தால் யார் தான் விரும்புவார்கள்? பெண்ணும் இனிமையாகப் பேசுவனாக, எதற்கும் சமாளித்துக் கொண்டு அன்பை வளர்ப்பவளாக, எல்லோரிடமும் நேசத்தை வளர்ப்பவளாக, எந்தக் கோபத்தையும் உடனே மறந்து விடுபவளாக இருக்க வேண்டும், பெண் உரிமை, கேட்டுப்பெறுவதில்லை. அன்பால் உருவாக்கிக் கொள்வதாகும். இப்படிப்பட்ட பெண் இருக்கும் இடமெல்லாம் இன்பம் இருக்கும். நீங்கள் வளர்த்திருக்கும் பெண் என்றும் தானும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டு தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் துன்பத்தில் ஆழ்த்துவளாகத்தான் இருக்க முடியும்’’ என்றாள் லட்சுமி அழுத்தமாக.

வாழ்க்கையில், முதன் முறையாக அம்மா சொல்வதை மறுக்க முடியாமல் ராணியின் கண்கள் தரையை நோக்கின.

‘‘போகிறது! பிறக்கும் அட்சய வருடத்திலாவது உறுதி செய்து கொள். ஆணவத்தைத் துறந்து பெண்மை பூரிய பெருமைகளோடு வாழவேன் என்று’’ லட்சுமி கூறினாள்.

ஆமோதிப்பது போல் தலையசைத்தாள் ராணி, ராகவன் மௌனமாக நின்றான். அந்த மௌனம் அவர் உணர்ந்ததைப் பேசியது.

இராஜசேகரன் நினைவு ஓட்டம் ஏற்கெனவே சென்னை மாநகரில் 1985ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. தற்போது மதுரை மாநகரிலும் மார்ச் 16ஆம் நாளன்று நடைபெற்றது. இந்த ஓட்டத்தை இந்திய விளையாட்டு ஆணைக்குழுவும், தமிழக இளைஞர் விளையாட்டுப் பயிற்சித் துறையும் இணைந்து நடத்தின.

7 வயது முதல் 70 வயது வரை உள்ள ஆண், பெண் அனைவரும் ஒரு ரூபாய் நுழைவுக் கட்டணம் செலுத்தி இந்த ஓட்டத்தில் கலந்து கொள்ளலாமென அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பள்ளி, கல்லூரிகளும், பல்வேறு முக்கிய இடங்களிலும் முன் கூட்டியே நுழைவுச் சீட்டுகள் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

மார்ச் 16ஆம் தேதி காலை 6.30 மணிக்கு தூய மரியன்னை மேல்நிலைப்பள்ளியிலிருந்து ஓட்டம் துவங்கி பந்தயத்திடலில் முடியுமென அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அன்று காலை 5 மணி அளவிலேயே பள்ளி, கல்லூரி மாணவிகளும், மற்றும் பொதுமக்களும் ஓட்டத்தில்

கலந்து கொள்வதற்காக தூய மரியன்னை மேல்நிலைப்பள்ளியில் கூடிவிட்டார்கள். ஏறக்குறைய 33,000 பேர் இதில் கலந்து கொண்டனர். மேலும் ஓட்டத்தைப் பார்க்க வந்திருந்த பொதுமக்களும் ஆயிரக்கணக்கில் கூடிவிட்டார்கள்.

இராஜசேகரன் ஓட்டத்தில் பங்கேற்கப் பெருந்திரளாகக் கூட்டம் கூடிவிட்டதால், நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய ஓட்டம் 6 மணிக்கெல்லாம் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் திரு. செ. அரங்கநாயகம் அவர்கள் வெள்ளைக் கொடியை அசைத்து ஓட்டத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. இரா. வரதராஜுலு இ.ஆ.ப., தமிழக இளைஞர் விளையாட்டுப் பயிற்சித் துறை இயக்குநர் திரு. ஆர். நாகராஜன், இ. ஆ. ப., மாநகராட்சி ஆணையர் திரு. மா. தேவராஜ், இ. ஆ. ப., ஆகியோர் உடனிருந்தார்கள்.

தூய மரியன்னை மேல்நிலைப்பள்ளியிலிருந்து அண்ணாசிலை,

ம. அரிகிருஷ்ணன்

உதவி மக்கள் தொடர்வு அலுவலர் மதுரை மாவட்டம்.

வைகை மேம்பாலம், அழகர்கோயில் சாலை வழியாக பந்தயத்திடல் வரை 5 கி.மீ. தொலைவு நடைபெற்ற "இராஜசேகரன் நினைவு ஓட்டம் 1986" இதுவரை தமிழகத்தில் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு பங்கேற்றவர்களுக்கும், பார்வையாளர்களையும் கவர்ந்திருந்தது. அதிகாலையிலேயே இளைஞர்கள் உற்சாகத்துடன் ஓட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

கனடா நாட்டைச் சேர்ந்த டெரிபாக்ஸ் என்ற விளையாட்டு வீரர் புற்றுநோயினால் ஒரு காலை இழந்து செயற்கைக்கால் பொருத்திய நிலையிலும், நாட்டின் ஒரு முனையிலிருந்து மற்றொரு முனைக்கு ஓடிக்கூடாது, அதன் மூலம் நிதி திரட்டி, துன்புற்றவர்களுக்கு அளித்தார். இந்த மனிதாபிமான, குறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, "இராஜ

ராஜசேகரன் நினைவு ஓட்டம்

சேகரன் நினைவு ஒட்டம் நடத்தப்பட்டது.

இராஜசேகரன் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்து இந்தியாவின் சார்பில் பல தடவை விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டவர். பல வெளிநாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்ட ஒலிம்பிக் விளையாட்டு வீரர். இவர் தனது 42வது வயதில் இரு தய நோயால் திடீரென மரணமுற்றார்.

கனடா நாட்டு டெரிபாக்ஸ் அவர்கள் கடைப்பிடித்த மனிதாபிமான அடிப்படையைக் கருத்தில்கொண்டு "இராஜசேகரன் நினைவு ஒட்டம்" ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இராஜசேகரன் நினைவு ஒட்டத்தில் கலந்து கொண்ட 33,000 நபர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. அவைவருக்கும் சான்றிதழ்கள் வழங்குவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. 33,000 நபர்கள் ஒட்டத்தில் கலந்து கொண்டதால், போதிய சான்றிதழ்கள் இருப்பில் இல்லாததாலும், இருக்கும் சான்றிதழ்களைப் பெருந்திரளான கூட்டத்திற்கிடையே வழங்க இயலாது என்பதாலும், ஒட்டத்தில் கலந்து

கொண்ட பள்ளி மாணவ, மாணவியர்களுக்கு தலைமை ஆசிரியர் மூலமாகவும், பொதுமக்கள் தங்கள் அனுமதிச் சீட்டின் மூலம் மாவட்ட விளையாட்டு அலுவலகத்திலும் மார்ச் 23ஆம் தேதிக்கு பின்னர் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

குறளின் பெருமை

அறிவினால் உய்த்துணர்ந்து ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியனவும் இயற்கையோடு விஞ்ஞானத்துக்கு ஒப்ப இயைந்திருக்கக் கூடியனவும் ஆன கருத்துக்களைக்கொண்டு இயங்குகிறது வள்ளுவர் குறள்.

குறளை ஊன்றிப்படிப்பவர்கள் எல்லோரும் நிச்சயம் சுயமரியாதை உணர்ச்சி பெறுவார்கள். அரசியல் ஞானம், சமூக ஞானம், பொருளாதார ஞானம் ஆகிய எல்லாம் அடங்கியுள்ளன.

மனித சமுதாயத்திற்கே நல்வழி காட்டி, நன்னெறியூட்டி, நற்பண்புகளையும் ஒழுக்கங்களையும் கற்பிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட நூல்தான் திருக்குறள். எனவேதான் எல்லா மக்களும் எல்லா மதத்தவரும் "எங்கள் குறள்", "எங்கள் மதக் கருத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் குறள்" என்றெல்லாம் அதைப் போற்றி வருகிறார்கள்.

—தந்தை பெரியார்

உயர்ந்த நோக்கத்திற்காக நடத்தப்பட்ட இராஜசேகரன் நினைவு ஒட்டத்தில், இளைஞர்கள் பெருமளவில் கலந்து கொண்டது, விளையாட்டுத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மறுமலர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

உலகம் போற்றும்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்

1986

அட்சய ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் மலர்கின்றபோது அன்னைத் தமிழின் புகழ்வரலாற்றில் பொன்னேடு ஒன்று இணைக்கப்படுகிறது. ஆம்! அன்றுதான் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உருவாகுகின்ற திருநாள்!

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற உயர்நெறியை உயிர் நெறியாகக் கொண்டு உலகில் பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்து வரும் தமிழர்களையெல்லாம் இணைக்கின்ற நட்புப் பாலம் - நல்லுறவு மையம்-பண்பாட்டுப் பேரவையே - உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்!

ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு மதுரை மாநகரில் 1981இல் நடந்தேறியபோது, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், தமது விழாப் பேருரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக்கப்படும் என்று உரைத்தார்கள். அது இன்று திட்டமாகக் கனிந்து, செயல் வடிவாகி உலகத் தமிழ்ச் சங்கமாக உருவாகியுள்ளது! தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் இந்த நீண்ட நாள் கனவை நனவாக்கி உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தமது பொற்கரங்களால் 1986ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 14ஆம் நாள் தொடங்கி வைக்கிறார் தமிழக முதல்வர் அவர்கள்.

வரலாற்றை உருவாக்கும் தமிழக முதல்வரின் தணியாத தமிழார்வத்தால் வையைக் கரையில் அமைகிறது உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்!

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெங்கும் செழிக்கும் வண்ணம் செய்வதற்காக உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக்கப்படுகிறது இந்த நன்னாளில், அன்று மதுரையிலிருந்து தமிழ்வளர்த்த மாபெரும் புலவர்கள் அறுபத்து இரண்டு பேரை நினைவு கூர்வதற்

காக, நினைவுத் தூண் ஒன்று எழுப்பப்படுகிறது. காலத்தால் அழியாத சங்கப் புலவர் பாடல்களில் சில வரிகளும் அதில் இடம் பெறுகின்றன.

சங்கப் புலவர்கள் எந்தெந்த ஊரில் வாழ்ந்தார்களோ, அந்த ஊர்களிலேயே அவர்களுக்கு நினைவுத் தூண் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களின் விருப்பத்துக்கிணங்க, முதலில், சங்கம் வளர்த்த மதுரையைச் சார்ந்த புலவர்களுக்கு, கூடல்மாநகரில் நினைவுத் தூண் நிறுவப்படுகிறது.

அந்த நினைவுத் தூணில் அறுபத்து இரண்டு மதுரைச் சங்கப் புலவர்களின் பெயர்கள் இடம் பெறுகின்றன. அவர்களில் சில புலவர்களின் பாடல் வரிகளும் இடம் பெறுகின்றன.

வானம் அளந்த தணத்தும் அளந்திடும் வண்மொழியாகிய வளமார் தமிழுக்கு அமைக்கப்படுகின்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தொடக்கநாளில் அறுபத்தி இரண்டு புலவர்களின் பாடல்களில் சிலவற்றை வெளியிட்டுப் பேருமை கொள்கிறது 'தமிழரச்'

1. அன்டர்மகன் குறுவழுதியார்

பாடிய பாடல்கள் 4 : அகம். 150, 228; குறந். 345; புறம். 346.

இழையணித் தியல்வருங் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்
வரைமரு ணெடுமணற் றவிர்த்தனி ரசைஇத்
தங்கினி ராயிற் றவறோ தகைய
தழைதா ழல்கு விவன்புலம் பகலத்
தாழை தையு தயங்குதிரைக் கொடுங்கழி
இழுமென வொலிக்கு மாங்கட்
பெருநீர் வேலியெஞ் சிறுநல் லாரே.

(குறந்—345. நெய்தல்)

பகல்வந்து ஒழுகுவானைத்
தோழி இரா வா என்றது.

2. இளந்தேவனார்

பாடிய பாடல்கள் 4

அகம். 58, 298, 328; நற். 41.

பைங்கண் யானைப் பருஉத்தான் உதைத்த
வெண்புறக் களரி விடுந் றாடிச்
சுரன்முதல் வருந்திய வருத்தம் பைபயப்
பா(அ)ர் மலிசிறு கூவலிற் றணியும்
நெடுஞ்சேண் சென்று வருந்துவர் மாதோ
எல்லி வந்த நல்லிசை விருந்திற்குக்
கிளரிழை அரிவை நெய்துழந்து அட்ட
விளருன் அம்புகை யெறிந்த நெற்றிச்
சிறுநுண் பல்வியர் பொறித்த
குறுநடைக் கூட்டம் வேண்டு வோரே.

(நற்-41. பாலை)

பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலை
மகளைத் தோழியுலகியல் கூறி வற்புறுத்
தியது.

3. இறையனார்

புலவர் தலைவர்

பாடிய பாடல்: 1. குறந். 2

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழிய நட்டின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே.

திணை-குறிஞ்சி

துறை-இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தவழித்
தலைமகளை இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண்
இடையீடுபட்டு நின்று தலைமகன் நாணிந்
நீக்குதற் பொருட்டு மெய்தொட்டுப் பயிறல்
முதலாயின அவள்மாட்டு நிகழ்த்திப் பாடு
மாற்றாற் கூடிய தனது அன்பு தோற்ற நலம்
பாராட்டியது.

4. உக்கிரப் பெருவழுதி

(காணப்பேர் எயில் கடந்த உக்கிரப்பெரு
வழுதி)

பாண்டிய நாட்டு வேந்தன்; அகநானூற்றைத்
தொகுப்பித்தவன்.

பாடிய பாடல்கள்: 2; அகம். 26; நற். 98.

எய்ம்முள் அன்ன பருஉமயிர் எருத்திற்
செய்யம்ம மேவற் சிறுகட் பன்றி
ஒங்குமலை வியன்புனம் பட்டியர் வீங்குபொறி
நூழை நுழையும் பொழுதிற் றாழாது
பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்வி பட்டென
மெல்ல மெல்லப் பிறக்கே பெயர்ந்துதன்
கல்லளைப் பள்ளி வதியும் நாடன்
எந்தை ஒம்பும் கடிப்புடை வியனகர்த்
துஞ்சாக் காவலர். இகழ்பதம் நோக்கி
இரவின் வருஉ மதனினும் கொடிதே
வைகளும் பொருந்தல் ஒல்லாக்
கண்ணொடு வாராவென் நாரில் நெஞ்சே.
—நற். 98

திணை-குறிஞ்சி

துறை-இரவுக் குறிவந்து ஒழுகும் தலைவனைத்
தோழி வரைவுகடாயது.

5. ஒல்லையூர் தந்த பூதபாண்டியன்

பாண்டிய வேந்தன்; இவன் மனைவி பெருங்
கோப்பெண்டும் பாவலன் (பூதபாண்டியன்
தேவி பெருங்கோப் பெண்டு காண்க)

பாடிய பாடல்கள்: 2; அகம். 25; புறம். 71.

மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத் (து),
அடங்காத் தானை வேந்த் ருடங்கியைந்(து)
என்னொடு பொருதும் என்ப; அவரை
ஆரமர் அலறத் தாக்கித் தேரொடு
அவர்ப்புறங் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரமர் உண்கண் இவளினும் பிரிக;
அறனிலை திரியா அன்பி னவையத்துத்
திறனில் லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து
மெலிகோல் செய்தேன் ஆருக; மலிபுகழ்
வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யானார் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயில் ஆந்தையும் உரைசால்
அந்துவஞ் சாத்தனும் ஆதன் அழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனும் உளப்படப் பிறரும்
கண்போல் நண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
இன்கனிமகிழ் நகை இழுக்கியான் ஒன்றோ
மன்பதை காக்குநீள் குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலின் ஓர்இப்பிரர்.
வன்புலங் காவலின் மாறியான் பிறக்கே
—புறம். 71

திணை-காஞ்சி

துறை-வஞ்சினக் காஞ்சி

6. கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார்

பாடிய பாடல்கள் 6

புறம் 54, 61, 167, 180, 197, 394.

திரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
இல்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
இறையறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்து
இரும்புகவைக் கொண்ட விழுப்பு ணோய்

தீர்ந்து
மருந்துகொள் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வருவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெ

தீர்ந்து
சுர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்
இன்மை தீர வேண்டி னெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்
உண்ணா மருங்குல் காட்டித் தன்னுரர்க்
கருங்கைக் கொல்லனை இரக்கும்
திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி-னெனவே.

புறம்—180

திணை-வாகை; துறை — வல்லான்

முல்லை; பாணாற்றுப் படையுமாம்.
சுர்ந்தார் மொன் தோயன் மாறனைப் பாடி
யது

7. மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம் பூதனார்

பாடிய பாடல்கள்: 7

அகம். 84, 207; குறுந். 90, 226, 247;
நற். 69, 261.

பூவொடு புரையுங் கண்ணும் வேயென
வீற்றல்வனப் பெய்திய தோளும் பிறையென
மதிமுகக் குறாஉம் றுதலும் நன்றும்
நல்லமன்வாழி தோழி அல்கலும்
தயங்குதிரை பொருத தாழை வெண்பூக்
குருகென மலரும் பெருந்துறை
விநீரீர்ச் சேர்ப்பனொடு நகாஅ லுங்கே

—குறுந். 226

திணை-நெய்தல்

துறை-வரைவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற
தோழிக்குக் கிழத்தி யுரைத்தது.

8. நக்கீரனார்

(மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார்
நக்கீரனார்)

பாடிய பாடல்கள்

அகம். 36, 57, 78, 93, 120, 126, 141,
205, 227, 249, 253, 290, 310,
340, 346, 369, 389;

குறுந். 75, 105, 131, 143, 161, 266,
280, 368;

நற். 86, 197, 258, 340, 358, 367;

திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை;
புறம். 56, 189, 395.

தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமையோர்க்கும்
நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் தஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்
உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே
பிறவும் எல்லாம் ஒரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
துய்ப்பேம் என்னே தப்புந் பலவே.

புறம். 189

திணை-பொதுவியல்

துறை-பொருண்மொழிக் காஞ்சி.

9. நல்லந்துவனார்

கலித்தொகை தொகுத்தவர்

பாடிய பாடல்கள்: 39. அகம். 43; கலித்.

நெய்தற்கலி (33 பாடல்கள்); நற். 88;

பரிபா. 6, 8, 11, 20

மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன்
கான லணிந்த உயர்மணல் எக்கர்மேல்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதற் கைசேர்த்த
நீர்மலிகரகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்
பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளவருந் துறைவ

கேள்;
ஆற்றுத லென்பதொன்றலத்தவர்க் குதவுதல்
போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப்

பிரியாண்ம
பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்
அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாஅமை
அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல்

நோன்றல்
செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை
நிறையெனப் படுவது மறைபிறர் அறியாமை
முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்

வெளவல்
பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப்
பொறுத்தல்;

ஆங்கதே அறிந்தினி ராயினென் தோழி
நன்னுதல் நலனுண்டு துறத்தல் கொண்க
தீம்பால் உண்பவர் கொண்கலம் வரைதல்
நின்றலை வருந்தியாள் துயரம்
சென்றனை களைமோ பூண்கறின் தேரே.
—கலித். நெய். 16.

துறை-தலைவன் தெருளாதவனைத் தெருட்டி
வரைவுகடாயது.

10. நல்லிறையனார்

பாடிய பாடல் 1; புறம். 393.

பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூமை வீதவிந்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி
அடல்நகை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்
கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
வள்ளன் மையினெம் வரைவோர் யாரென

உள்ளிய உள்ளமொ டுலைநசை துணையா
...கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென
மலர்தா ரண்ணல்நின் நல்விசை யுள்ளி
சர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
சூர்ந்த எவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைநிறைத் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நானூற
சன்ற வரவி னாவுருக் கடுக்குமென்
தொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்
போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
அகன்றுமடி கலிங்கு முடிஇச் செல்வமுங்
கேடின்னு நல்குமதி பெரும மாசில்
மதிபுரை மாக்கிணை தெளிப்ப வொற்றி
ஆடுமக எல்கு லொப்ப வாடிக்க
கோடை யாயினுங் கோடி...
காவிரி புரக்கும் நன்னாட்டுப் பொருந
வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுகம் பலவே.
—புறம். 393.

திணை — பாடாண் திணை; துறை—கடை
நிலை.
சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய
கிள்ளிவளவனைப் பாடியது.

11. நல்வழுதியார்

(வழுதி-பாண்டியன்)

பாடியபாடல் 1. பரிபா.12.

வளிபொரு மின்னொடு வானிருள் பரப்பி
விளிவன்று கிளையொடு மேன்மலை முற்றித்
தளிபொழி சாரற் றதர்மலர் தாய்
ஒளிதிகழ் உத்தி உருகெழு நாகம்
அகரு வழைஞெழை யார மிணையத்
தகரமும் ஞாழலும் தாரமும் தாங்கி
நளிகடல் முன்னியது யதுபோலும் தீநீர்
வளிவரல் வையை வரவு (1-8)

நன்பல நன்பல நன்பல வையை
நின்புகழ் கொள்ளாதிம் மலர்தலை யுலகே
(101-2)

துறை-கார்ப்பருவத்து வையைநீர் விழவணியிற்
பல்வேறு வகைப்பட்ட இன்பங் கூறி, இவ்
வகைப்பட்ட இன்பத்தையுடைய நின்னையும்
நினைத்திலரென வையைநோக்கித் தலை
மகன் கேட்பத் தோழி இயற்பழித்தது.

நந்நாகனார் இசை; பண்ணுப் பாலையாழ்.

12. பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி

பாண்டிய நாட்டு வேந்தன்.

பாடிய பாடல்கள்: 4.

அகம்.28; குறுந்.230

நந். 15; புறம்.188.

படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ ணுணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினும்இடைப்படக்
குறகுறு நட்டந் திறுக்கை நீட்டி
இட்டுத் தொட்டுங் கவ்விழ் துழந்தும்
நெய்யுடை யடிகில் மெய்ப்பட விதித்தும்

மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத்தாம் வாழும் நாளே.
புறம்,188

திணை-பொதுவியல்

துறை-பொருண்மொழிக்காஞ்சி

13. பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்

பாண்டிய வேந்தன்

பாடிய பாடல்:1; புறம்.183.

உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்பிறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே
பிறப்போ ரன்ன உடன்வயிற் றுள்ளும்
சிறப்பின் பாலால் தாயுமனத் திரியும்
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள்
அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனும் அவன்கட் படுமே

திணை-பொதுவியல்

துறை-பொருண்மொழிக் காஞ்சி

14. பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங்கண்ணனார்

(ஏனாதி, படைத் தலைவர்க்கு உரிய பட்டம்)

பாடிய பாடல்கள். 2; அகம். 373; குறுந்.
156.

பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே
செம்பூ முருக்கின் நன்னார் களைந்து
தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப்
படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே
எழுதாக் கற்பின் நின்பொ லுள்ளும்
பிரிந்தோர்ப் புணர்க்கும் பண்பின்
மருந்து முண்டோ மயலோ இதுவே.
—குறுந். 156.

திணை-குறிஞ்சி

துறை-கழறிய பாங்கற்குக் கிழவன் அழிந்து
கூறியது.

15. பாண்டியன் கடலுண் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி

பாண்டிய நாட்டு வேந்தன்

பாடிய பாடல்கள்: 2 பரிபா.15; புறம்.182

உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம் இத்திரர்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இவரே முனிவியர்
துஞ்சலு மிலர்பிறர் அஞ்சவ தஞ்சிப்
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளவர் அயர்வினர்
அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்

தமக்கென முயலா நோன்தாட்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே
—புறம் 182

திணை-பொதுவியல்

துறை-பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

16. பாண்டியன்

தலையாலங்கானத்துச்
செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்

பாண்டிய வேந்தன்.

பாடிய பாடல். 1. புறம். 72

நகுதக் கனரே நாமிக் கூறுநர்
இளையன் இவனென் உளையக் கூறிப்
படுமணி இரட்டும் பாவடிப் பணைத்தான்
நெடுநல் யானையும் தேரு மாவும்
படையமை மறவரும் உடையம் யாமென்(று)
உறுதுப் பஞ்சா துடல் சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
அருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொடு
ஒருங்ககப் பட்டெனாயிற்பொருந்திய
என்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது.
கொடியனெம் இறையெனக் கண்ணீர்

பரப்பிக்

குடிபழி தூற்றும் கோலேன் ஆகுக.
ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாகுபடி மருதன் தலைவ னாக.
உலகமொடு நிலைஇய செம்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகவேன் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூற
இரப்போர்க் கியா இன்மையா னுறவே.

திணை-காஞ்சி

துறை-வஞ்சினக் காஞ்சி

17. பாண்டியன் பன்னாடு தந்தான்

பாண்டிய வேந்தன்.

பாடிய பாடல் 1. குறுந். 270

தாழிருள் துமிய மின்னித் தன்னென
வீமுறை யினிய சிதறி யூழிற்
கடிப்பிகு முரசின் முழங்கி யிடித்திடித்துப்
பெய்தினி வாழியோ பெருவான் யாமே
செய்வினை முடித்த செம்மலுள்ளமொடு
இவளின் மேவின மாகிக் குவளைக்
குறுந்தான் நான்மலர் நானும்
நறுமென் கூந்தல் மெல்லனை யேயே

திணை-மூல்லை.

துறை-வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைவன்
கிழத்தியொடு உடனிருந்து கூறியது.

18. பாண்டியன் மாறன் வழுதி

பாண்டிய வேந்தன்.

பாடிய பாடல்கள். 2; நற். 97, 301.

நீள்மலைக் கலித்த பெருங்கோற் குறிஞ்சி
நாள்மலர் புரையு மேனிப் பெருஞ்சனை
மலர்பிணைத் தன்னமாயிதழ் மழைக்கண்
மயிலோரன்ன சாயற் செந்தார்க்

கிளியோ ரன்ன இளவிப் பனைத்தோட்
பாவை யன்ன வன்பிள்ள இவனெனக்
காமர் நெஞ்சமோடு பலபா ராட்டி
யாய்மறப் பறியா மடந்தை
தேமறப் பறியாக் கமழ்கூற் தலளே.
— நற். 301.

திணை-குறிஞ்சி

துறை-சேட்படுத்துப் பிரிவின்கண் அன்பின்
இயற்கையில் தருவகையதோர் ஆற்றாமை
யினான் என்று தோழி தன்னுள்ளே சொல்
வியது.

19. பெருவழுதி

(வழுதி — பாண்டியன்)

பாடிய பாடல்கள் 2; நற். 55, 56.

குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக்
கண்களி பெறுரஉம் கவின்பெறு காலை
எல்வளை நெகிழ்த்தோர்க் கல்ல லுறிஇச்
சென்ற நெஞ்சம் செய்வினைக் கசாவா
ஒருங்குவரல் நசையொடு வருந்துங்கொல்லோ
அருளா னாதலின் அழிந்திவண் வந்து
தொன்னவன் இழந்தவென் பொன்னிறம்
நோக்கி

ஏதி லாட்டி இவளெனப்
போயின்ற கொல்லோ நோய்தலை மணந்தே.
— நற். 56.

திணை - பாலை

துறை - வரைவிடை மேலிவாற்றுவிக்ருத்
தலைவி சொல்லியது.

20. பூத பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு

பாண்டி நாட்டுப் பேரரசி. இவள் கணவன்
பூத பாண்டியனும் பாவவன் (ஒல்லையூர்
தந்த பூத பாண்டியன் காண்க)

பாடிய பாடல். 1; புறம். 246

பல்சான் றிரே பல்சான் றிரே
செல்கெனச் செல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றிரே.
அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது
அடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளேட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவற் பெண்டிரே மல்லேம் மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் பீமம்
நுமக்கரி தாருக தில்ல எமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென அரும்பர
வள்ளிதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையும் தியுமோ ரற்றே

திணை-பொதுவியல்

துறை-ஆனந்தப் பையுள்
பூத பாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்
பெண்டு தீப்பாய்வான் சொல்லியது.

21. மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார்

பாடிய பாடல்கள்: 13. அகம். 33, 144, 174, 244, 314, 344, 353, குறுந். 188, 215. நற். 82, 297, 321. புறம். 388.

பட்டும் பைபயப் பெயரும் கடரும்
என்றும் மாமலை மறையும் இன்றவர்
வருவர்கொல் வாழி தோழி நீரில்
வறுங்கயற் துழையி விலங்குமருப் பியானை
குறும் பொறை மருங்கின் அமர்துணை இழிக்
கொடுவரி இரும்புலி காக்கும்
நெடுவரை மருங்கிற் சுரவிறந்தோரே.
— குறுந். 215

திணை - பாலை

துறை - பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

22. மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனார்

(அறுவை — துணி)

பாடிய பாடல்கள்: 12. அகம். 56, 124, 230, 254, 272, 302, குறுந். 185. நற். 33, 157, 221, 344. புறம். 329.

இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சேறூர்ப்
புடைநடு கல்லின் நாட்பலி யூட்டி
நன்னீ ராட்டி நெய்நிறைக் கொளி இய
மங்குல் மாப்புடை மறுகுடன் கமழும்
அருமுனை இருக்கைத் தாயினும் வரிமிடம்(று)
அரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்கண் நோக்கா திரவலர்க்(கு)
அருகா தீயும் வண்மை
உரைசால் நெடுந்தகை யோம்பு முரே.
— புறம். 329

திணை - வாகை

துறை - மூதின் முல்லை.

23. மதுரை ஆசிரியர் கோடங்கொற்றனார்

பாடிய பாடல்: 1 குறுந். 144.

கழிய காவி குற்றுங் கடல
வெண்டலைப் புணரி யாடியும் நன்றே
பிரிவில் ஆய முரியதொன் றயர
இவ்வழிப் படுதலும் ஒல்லாள் அவ்வழிப்
பரல் பாற் படுப்பச் சென்றனள் மாதோ
சென்மழை தவழும் சென்னி
விண்ணுயர் பிறங்கல் விளங்குமலை நாடே.

திணை - பாலை

துறை - மகட்போக்கிய செவிலித்தாய்
சொல்லியது.

24. மதுரை இளங்கண்ணிக் கௌசிகனார்

பாடிய பாடல்: 1. புறம். 309

இரும்புமுகஞ் சிதைய நூறி ஒன்னார்
அருஞ்சமங் கடத்தல் ஏனோர்க்கு மெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவும்
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவும்
ஆற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
உள்ளென வெருஉம் ஓரொளி
வலனுயர் நெடுவேல் என்னைகண் ணதுவே.

திணை - தும்பை

துறை - நூழிலாட்டு.

25. மதுரை இளங்கௌசிகனார்

பாடிய பாடல்: 1. அகம். 381.

அருஞ்சரம் நீந்திய நம்மினும் பொருந்தார்
முனையரண் கடந்த வினைவல் தானைத்
தேனியிர் நறுந்தார் வானவன் உடற்றிய
ஒன்னாத் தேவவர் மன்னெயில் போலப்
பெரும்பாழ்கொண்ட மேனியள் நெடியுயிர்த்து
வருந்துங்கொல் அனியள் தானே சுரும்புனை
நெடுநீர் பயந்த நிரையிதழ்க் குவளை
எதிர்மலர் இணைப்போ தன்னதன்
அரிமதர் மழைக்கண் தென்பணி கொளவே.
(13-21)

திணை - பாலை

துறை - தலைமகன் இடைச்சுரத்துத்தன்னெஞ்
சிற்குச் சொல்லியது.

26. மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன் கூத்தனார்

பாடிய பாடல்கள்: 3 அகம். 102, 348, நற். 273.

உளைமான் துப்பின் ஓங்குதினைப் பெரும்
புனத்துக் கழுதிற் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென
உரைத்த சாந்தின் ஊரல் இருங்குதுப்பு
ஐதுவரல் அசைவளி யாற்றக் கைபெயரா
ஒலியல் வார்மயிர் உளரினள் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடல்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றொய்யென
மறம்புகல் மழகனி றுறங்கும்(1-9)

— அகம் 102

திணை - குறிஞ்சி

துறை - இரவுக் குறிக்கண் சிறைப்புறமாகத்
தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலை
மகள் சொல்லியது.

27. மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம் புருந்தாராயத்தனார்

(பாடம்: மேலைக்கடை)
பாடிய பாடல்: 1. புறம். 350

தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சிதைந்த இஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

யாங்கா வதுகொல் தானே தாங்காது
படுமழை உருமின் இரங்கு முரசிற்
கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெம்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்டுவர் மாதோ
பொருதா தமருவ ரல்லர் போருழந்து
அடுமுரண் முன்பிற் தன்னையர் ஏந்திய
வடிவேல் எஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
டொடிபிழற் முன்கை யினையோள்
அணிநல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே

திணை-காஞ்சி

துறை-மகட் பாற்காஞ்சி.

28. மதுரை ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்

பாடிய பாடல்: 2. நற்.250, 369.

நகுகம் வாராய் பாண பகுவாய்
அரிபெய் கிண்கிணி ஆர்ப்பத் தெருவிற்
தேர்நடை பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன்
பூநாறு செவ்வாய் சிதைந்த சாந்தமொடு
காமர் நெஞ்சந் துர்ப்ப யாந்தன்
முயங்கல் விருப்பொடு குறுகினே மாகப்
பிறைவனப் புற்ற மாசுறு திருநுதல்
நாரிருங் கதுப்பினெங் காதலி வேறுணர்ந்து
வெருஉமான் பிணையின் ஓரிது.
யாரை யோவென் றிகந்துநின் றதுவே

—நற்.250

திணை-மருதம்

துறை-புதல்வனோடு புக்க தலைமகன் ஆற்
றானாய்ப் பாணற்குரைத்தது.

29. மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகனார்

பாடிய பாடல்: 1. குறுந்.223.

பேரூர் கொண்ட ஆர்கலி விழவிற்
செல்வாஞ் செல்வாம் என்றி யன்றிவண்
நல்லோர் நல்ல பலவால் தில்ல
தழலும் தட்டையும் முறியுந் தந்திவை
ஒத்தன நினக்கெனப் பொய்த்தன கூறி
அன்னை ஒம்பிய ஆய்நலம்
என்னை கொண்டான்யாம் இன்ன மா ல்இனியே

திணை-குறிஞ்சி

துறை-வரைவிடை வேறுபட்ட கிழத்தியது
வேறுபாடு கண்டு, வற்புறுத்தும்
தோழிக்குக் கிழத்தி கூறியது.

30. மதுரைக் கணக்காயனார்

இவர் நக்கிரனார் தந்தையார். மதுரைக் கணக்
காயனார் மகனார் நக்கிரனார். என்னும்
பெயரால் அறியலாம்.

பாடிய பாடல்: 5.

அகம்.27, 338, 342;
நற்.23; புறம்.330;

வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
ஏந்துவான் வலத்தன் ஒருவன் ஆகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற்பெருங்
கடற்கு
ஆழி யனையன் மாதோ என்றும்

பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சேராந்த்
தொன்மை கட்டிய வண்மையோனே
—புறம்.330

திணை-வாகை

துறை-மூதின்முல்லை.

31. மதுரைக் கண்டரத்தனார்

பாடிய பாடல்: 1. குறுந்.317

புரிமட மரையான் கருநரை நல்லேறு
தீம்புளி நெல்லி மாந்தி அயலது
தேம்பாய் மாமலர் நடுங்க வெவ்வுயிர்த்து,
ஒங்குமலைப் பைஞ்சுனை பருகும் நாடன்
நம்விட்ட மையுமோ மற்றே கைம்மிக
வடபுல வாடைக் கழிமழை
தென்புலம் படரும் தண்பனி நாளே

திணை-குறிஞ்சி

துறை-பிரிவிடைக் கிழத்தியைத் தோழி வற்
புறுத்தியது.

32. மதுரைக் கண்ணத்தனார்

பாடிய பாடல்: 2 அகம்.360. நற்.351.

இளமை தீர்ந்தனள் இவளென வளமனை
அருங்கடிப் படுத்தனை ஆயினுஞ் சிறந்திவள்
பசுந்தனள் என்ப துணராய் பன்னாள்
எவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி
வருந்தல் வாழிவேனை டன்னை கருந்தாள்
வேங்கையங் கவட்டிடைச் சாந்திற் செய்த
களிற்றுத்துப் பஞ்சாப் புலியதள் இதணத்துச்
சிறுதினை வியன்புனம் காப்பிற்
பெருகுவள் மன்னோ எவன் தோழிதன் னலனே
—நற்351

திணை-குறிஞ்சி

துறை-தோழி அருகேத்தது.

33. மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார்

பாடிய பாடல்: 1. அகம்.74.

வினைவலம் படுத்த வென்றியொடு மகிழ்
சிறந்து
போர்வல் இளையர் தாள்வலம் வாழ்த்தத்
தண்பெயல் பொழிந்த பைதுறு காலைக்
குருதி யுருவின் ஒன்செம் முதாய்
பெருவழி மருங்கிற் சிறுபல வரிப்பப்
பைங்கொடி முல்லை மென்பதப் புதுவி
வெண்களர் அரிமணல் நன்பல தாய்
வண்டுபோ தவிழ்க்கும் தன்கமழ் புறவிற்
கருங்கோட் டிரலைக் காமர் மடப்பிணை
மருண்டமா னோக்கம் காண்டொறும் நின்
தினைந்து

திண்டேர் வலவ் கடவெனக் கடைஇ
இன்றே வருவ ரான்றிகம் பனியென
வன்புறை இன்சொல் நன்பல பயிற்றுந்
நின்வலித் தமைகுவன் மன்னோ அல்கற்
புன்கண் மாலையொடு பொருந்திக் கொடுங்
கோற்

கல்லாக் கோவலர் ஊதும்
வல்வாய்ச் சிறுகுழல் வருந்தாக் காலே

திணை-முல்லை.

துறை-தலைமகள் பிரிவின்கள் அழிந்த
கிழத்தி வற்புறுத்தந் தோழிக்குச்
சொல்லியது.

34. மதுரைக்களிற் கடையத்தன் வெண்ணாகனார்

பாடியபாடல்கள்: 2. அகம். 170; புறம். 316.

களின் வாழ்த்திக் களின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றில்
நாட்செருக் கனந்தர்த் துஞ்ச வோனே
அவனெம் இறைவன் யாமவன் பாணர்
நெருறை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன்
இரும்புடைப் பழவ ள் வைத்தனன்; இன்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணையம்; இது
கொண்(டு)

ஈவதி லாளன் என்னாது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
களனாடைக் கலத்தோம் யாமகிழ் தூங்கச்
சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே
புறம்-316.

திணை-வாகை

துறை-வல்லாண்முல்லை.

35. மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்

(பாடம்: காமக்காணி)

பாடியபாடல்: 1 அகம். 204

உலகுடன் நிழற்றிய தொலையா வெண்குடைக்
கடல்போல் தானைக் கலிமா வழுதி
வென்றம் குழந்த வியன்பெரும் பாசறைச்
சென்றுவினை முடித்தன மாயின் இன்றே
கார்ப்பெயற் கெதிரிய காண்டகு புறவிற்
கணங்கொள் வண்டின் அஞ்சிறைத் தொழுதி
மணங்கமழ் முல்லை மாலை யார்ப்ப
உதுக்காண் வந்தன்று பொழுதே வல்விரைந்து
செல்க பாகநின் நல்வினை நெடுந்தேர்
வெண்ணெல் அரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை
பன்மலர்ப் பொய்கைப் பரப்பின் னோப்பும
காய்நெற் படப்பை வாணன் சிறுகுடிக்
தண்டலை கமழும் கூந்தல்
ஒண்டொடி மடந்தை தோளிணை பெறவே.

திணை-முல்லை

துறை-வினைமுற்றிய தலைமகள்
தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

36. மதுரைக் காலுலவியங் கூத்தனார்

பாடியபாடல்: 1. நற். 325

கவிதலை எண்கின் பருஉமயி ரேற்றை
இறைதேர் வேட்கையின் இரவிற் போகி
நீடுசெயற் சிதலைத் தோடுபுனைந் தெடுத்த
அரவாழ் புற்றம் ஒழிய ஒய்யென
முரவாய் வள்ளுகிர் இடப்ப வாங்கும்
ஊக்கருங் கவலை நீந்தி மற்றிவள்
பூப்போ லுண்கண் புதுநலஞ் சிதைய
வீங்குநீர் வாரக் கண்டும்
தகுமோ பெரும் தவிர்கறஞ் செலவே.

திணை-பாலை

துறை-தோழி செலவமுங்குவித்தது.

37. மதுரைக் கூத்தனார்

பாடியபாடல்: 1 அகம். 334

ஒடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய
ஆடுகொள் முரசம் இழுமென முழங்க
நாடுதிறை கொண்டன மாயிற் பாக
பாடிமிழ் கடலின் எழுந்த கம்மையொடு
பெருங்கனிற்றுத் தடக்கை புரையக் கால்
வீழ்த்(து)
இரும்பிடித் தொழுதியின் ஈண்டுவன குழிஇ
வணங்கிறை மகளிர் அயர்ந்தன ராடுங்
கழங்குறள் ஆலியொடு கதமுறை சிதறிப்
பெயல் தொடங்கின்றால் வானம் வானின்
வயங்குசிறை யன்னத்து நிரைபறை கடுப்ப
நால்குடன் பூண்ட கால்நவில் புரவிச்
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் கரும்பரி தவிரா(து)
இனமயில் அகவும் கார்கொள் வியன்புனத்து
நோன்கூட் டாழி ஈர்நிலந் துமிப்ப
ஈண்டே காணக் கடவுமதி பூங்கேழ்ப்
பொலிவன அமர்த்த வுண்கண்
ஒலிபல் கூந்தல் ஆய்சிறு நுதலே

திணை-முல்லை.

துறை-வினைமுற்றிய தலைமகள் தேர்ப்
பாகற்குச் சொல்லியது.

38. மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார்

(மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தன்;
கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார்)

பாடிய பாடல்கள்: 10;

அகம். 53, 134, 229, 306, 320;
குறுந். 154, நற். 36, 127, 339;
புறம். 59

ஆரந் தாழ்ந்த அணிகிளர் மார்பின்
தாள்தோய் தடக்கைத்-தகைமாண் வழுதி
வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்தல்
தேற்றாய் பெரும் பொய்யே என்றும்
காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரும்
ஞாயிற்செயை நின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளளையை எம்ம னோர்க்கே
புறம். 59

திணை-பாடாண்டிணை

துறை-பூவை நிலை
பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய
நன்மாறனைப் பாடியது.

39. மதுரைக் கொல்லன் புல்லன்

பாடியபாடல்: 1. குறுந். 373

நிலம்புடை பெயரினும் நீர்திரிந்து பிறழினும்
இலங்குதிரைப் பெருங்கடற் கெல்லை
தோன்றினும்
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை யஞ்சிக்
கே டெவ னுடைத்தோ தோழி நீடுமயிர்க்
கடும்ப லூகக் கறைவீர வேற்றை

புடைத்தாடு புடைய பூநாறு பலவுக்கனி
காந்தளஞ் சிறுகுடிக்க. கமழும்
ஓங்குமலை நாடனோட மைந்தநந்தொடர்பே

திணை-குறிஞ்சி

துறை-அவர் மிக்கவழி ஆற்றாளாகிய தலை
மகட்டுத் தோழி சொல்லியது.

40. மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார்

பாடிய பாடல்கள்; 2. அகம். 363; நற். 285

அரவிரை தேரும் ஆரிருள் நடுநாள்
இரவின் வருதல் அன்றியும் உரவுக்கணை
வன்கைக் கானவன் வெஞ்சிலை வனக்கி
உளமிசைத் தவிர்த்த முளவுமா நேற்றயொடு
மனைவாய் சூமலி யொருங்குபுடையாட்
வேட்டுவலம் படுத்த உவகையன் காட்ட

நடுகாற் குரம்பைத்தன் குடிவயிற் பெயரும்
குன்ற நாடன் கேண்மை நமக்கே
நன்றால் வாழி தோழி என்றும்
அயலோர் அம்பலின் அகலான்
பகலின் வருஉம் எறிபுனத்தானே

— நற். 285

திணை-குறிஞ்சி

துறை-தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்டுச்
சொல்லுவாளாய்த் தலைவன் கேட்ப
அம்பலும் அலருமாயிற் நென்றுசொல்
வியது.

41. மதுரைச் சுள்ளம் போதனார்

பாடிய பாடல்: 1. நற். 215.

குணகடல் இவர்ந்து குருஉக்கதிர் பரப்பி
பக்கெழு செல்வன் குடமலை மறையப்
புலம்புவத் திறுத்த புன்கண் மாலை
இலங்குவளை மகளிர் வியனகர் அயர
மீனினை தொகுத்த லுனெய் ஒண்கடர்.
நீனிற் பரப்பிற் நயங்குதிரை யுதைப்பக்
கரைசேர் பிருந்த கல்லென் பாக்கத்(து)
இன்று நீ இவனை யாகி எம்மொடு
தங்கின் எவனோ தெய்ய செங்கோற்
கொடுமுடி யவ்வலை பரியப் போகிய
கோட்கறாக் குறித்த முன்பொடு
வேட்டம் வாயா தெமர்வா ரலரே.

திணை - நெய்தல்.

துறை - 1) பகற் குறி வந்து மீள்வானை
அவன் ஆற்றுத் தன்மையன் அல்லன்; நீயிர்
இங்குத் தங்கற் பாலீர்; எமரும் இன்னதொரு
தவற்றினர் எனத் தோழி தலைமகற்குச்
சொல்லியது.

2) இரவுக்குறிமறுத்து வரைவு கடாயதூஉமாம்

42. மதுரைத் தத்தங் கண்ணனார்

பாடிய பாடல்: 1 அகம். 335.

இருள்படு நெஞ்சத் திடும்பை தீர்க்கும்
அருள்நன்குடைய ராயினும் ஈதல்
பொருளில் லோர்க்ககீதியையா தாகுதல்
யானும் அறிவென் மன்னே: யானைதன்
கொல்மருப் பொடியக் குத்திச் சினஞ்சிறந்(து)

இன்னா வேனில் இன்றுணையா
முரிசினை மராஅத்துப் பொளிபிளந் தூட்டப்
புலம்புவீற் திருந்த நிலம்பகு வெஞ்சுரம்..

(1-8)

நீரினும் இனிய வாகிக் கூரெயிற் (று)

அமிழ்த் மூறும் செல்வாய்

ஒண்டொடிக் குறுமகட் கொண்டனஞ்

செவினே(24-26)

திணை-பாலை

துறை - தலை மகன், பொருள் கடைக்
கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறிச் செல்வமுங்கி
யது.

43. மதுரைத் தமிழக் கூத்தன் நாகன் தேவனார்

பாடிய பாடல்: 1 அகம். 164.

கதிரை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற் பயங்கரந்து மாறி
விடுவாய்ப் பட்ட வியன்கண் மாநிலங்
காடுகவின எதிரக் கணையெயல் பொழிதலிற்
பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுடன்
நறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறியேன் றன்றே வீகமற் கானம்
எவன்கொல் மற்றவர் நிலையென மயங்கி
இகுபனி யுறைக்கும் கண்ணொடினைபாங்(கு)
இன்னா துறைவி தொன்னலம் பெறுஉம்
இதுநற் காலங் கண்டுகின் பகைவர்
மதிமுக முருக்கிய தொடிசினை மருப்பிற்
கந்துகா லொசிக்கும் யானை
வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப் பெறினே.

திணை - முல்லை.

துறை - பாசறைக்கண் இருந்த தலைமகன்
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

44. மதுரைத் தமிழக் கூத்தனார்

பாடிய பாடல்: 1 புறம். 334

காமரு பழனக் கண்பின் அன்ன
தூமயீர்க் குறுந்தாள் நெடுஞ்செவிக்கு
புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றத் தார்ப்பிற்
படப்பொடுங் கும்மே. . பின்பு.....
.....ஹாரேமனையோள்
பாண ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பலும்
ஊனொலி யரவமொடு கைதூ வாளே.....
பரிசில் பரிசிலர்க் கீய
உரவுவேற் காளையும் கைதூ வாளே.
(1-7; 10-11)

திணை - வாகை.

துறை - மூதிங் முல்லை.

45. மதுரைப் படைமங்க மன்னியார்

பாடிய பாடல்: 1. புறம். 351.

படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையும்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரும் மாவும்
படையமை மறவொரு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் தானை
வென்றெறி முரசின் வேந்தர் என்றும்.
வன்கை எயினன் வாகை யன்ன

இவள்நலம் தர்ரா தமைகுவ ரல்லர்.
என்ன வதுகொல் தானே தெண்ணீர்ப்
பெய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
தேங்கொள் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற்
காமரு காஞ்சித் துஞ்சம்
ஏமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லூரே.

திணை - காஞ்சி.

துறை - மகட்பாற் காஞ்சி.

46. மதுரைப் பாலாசிரியர் சேந்தன் கொற்றனார்

பாடிய பாடல்: 1. நற். 322.

ஆங்கனத் தணிகுவ தாயின் யாங்கும்
இதனிற் கொடியது பிரிதொன் றில்லை
வாய்கொல் வாழி தோழி வேயுயர்ந் (து)
எறிந்துசெறித் தன்ன பிணங்கரில் விடர்முனை
ஊன்தின் பிணவின் உட்குபசி களை இயர்
ஆரியங் கரும்புழை யொற்றி வாள்வரிக்
கடுங்கண் வயப்புலி யொடுங்கு நாடன்
தண்கமழ் வியன்மாள் புரிதினிற் பெறாது
நன்னுத் பசந்த படர்மலி யருநோய்
அணங்கென வுணரக் கூறி வேலன்
இன்னியங் கறங்கப் பாடிப்
பன்மலர் சிதறிய பரவுறு பலிக்கே

திணை-குறிஞ்சி.

துறை- 1) தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்
வியது.

2) தலைமகள் பாங்கிக்கு உரைத்ததாஉமாம்.

47. மதுரைப்பாலாசிரியர் நப்பாலனார்

பாடிய பாடல்: 1. அகம். 172.

வாரணம் உரறு நீர்திகழ் சிலம்பிற்
பிரசமொடு விரைகிய வங்குவெள் ளருவி
இன்னிசை யிமிழியங் கடுப்ப இம்மெனக்
கன்முனை விடாகஞ் சிலம்ப வீழும்
காம்புதலை மணந்த ஓங்குமலைச் சாரல்
இரும்புலடித் தன்ன கருங்கைக் கானவன்.
விரிமலர் மரா ஆம் பொருந்திக் கோல்தெரிந்து
வ்ரிநுதல் யானை அரு நிறத் தழுத்தி
இகலடு முன்பின் வெண்கோடு கொண்டு தன்
புல்வேய் குரம்பை புலர ஊன்றி
முன்றில் நீடிய முழவுறும் பலவீற்
பிழிமகிழ் உவகையன் கிளையோடு கவிசிறந்து
சாந்த நெகிழியின் ஊன்புமுகக் கயருங்
குன்ற நாட நீ அன்பிலை யாகுதல்
அறியேன் யானை தறிந்தனெனாயன்
அணியிழை யுண்கண் ஆயிதழ்க் குறுமகள்.
மணியேர் மாணவஞ் சிதையல்
பொன்னேர் பசலை பாவின்று மன்னே.

திணை-குறிஞ்சி

துறை-தோழி தலை மகளை இடத்துய்த்து
வந்து தலைமகனை வரைவு கடாயது.

48. மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார்

பாடிய பாடல்: 1. அகம். 92.

நெடுமலை யடுக்கங் கங்கெட மின்னிப்
படுமறை பொழிந்த பாண்ட கங்குற

குஞ்சரம் நடுங்கத் தாக்கிக் கொடுவரிச்
செங்கண் இரும்புலி குழுமஞ் சாரல்
வாரல் வாழியர் ஐய நேரிறை
நெடுமென் பனைத்தோள் இவளும் யானும்
காவல் கண்ணினம் தினையே நாளை
மந்தியும் அறியா மரம்பயில் இறும்பின்
ஒண்டெங் காந்தள் அவிழ்ந்த ஆங்கண்
தண்பல் லருவித் தாழ்நீர் ஒருசிறை
உருமுச்சிவத் தெறிந்த உரனழி பாம்பின்
திருமணி விளக்கிற் பெறுகுவை
இருள்மென் கூந்தல் ஏழுறு துயிலே.

திணை-குறிஞ்சி

துறை-இரவுக் குறிச்சென்று தலைமகளைக்
கண்ணுற்று நீங்குத் தலைமகனை பகற்குறி
நேர்ந்த வாய்பாட்டால் தோழி வரைவு
கடாயது.

49. மதுரைப் புல்லன் கண்ணனார்

பாடிய பாடல் : 1. அகம் . 161.

வினைவயிற் பிரிதல் யாவது வணர்சுரி
வடியாப் பித்தை வன்கண் ணாடவர்
அடியமை பகழி யார வாங்கி
வம்பலர்ச் செகுத்த அஞ்சுவரு கவலைப்
படுமுடை நசைஇய வாழ்க்கைச் செஞ்செவி
எருவைச் சேவல் ஈண்டுளை பயிரும்
வெருவரு கானம் நீந்திப் பொருள் புரிந்(து)
இறப்ப எண்ணினர் என்பது சிறப்பக்
கேட்டன்ன கொல்லோ தானே தோட்டாழ்பு
சுரும்புண ஒலிவரும் இரும்பல் கூந்தல்
அம்மா மேனி யாயிழைக் குறுமகள்
சுணங்கு முகத் தணங்கென வருத்த
நல்வரல் இளமுலை நனையப்
பல்விதழ் உண்கண் பரந்தன பனியே.

திணை-பாலை.

துறை-பிரிவுணர்த்திய தோழி தலைமகளை
வேறுபாடு கண்டு, முன்னமே யுணர்ந்தான்
நம்பெருமாட்டியென்று தலைமகனைச் செலவு
விலக்கியது.

50. மதுரைப் பூதனிள நாகனார்

பாடிய பாடல். 1 புறம். 276.

நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்தல்
இரங்காழ் அன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
மடப்பால் ஆய்மகள் வாள்விகித் தெறித்த
குடப்பால் சில்லுறை போலப்
படைக்குநோ யெல்லாம் தானா யினனே.

திணை-தும்பை.

துறை-தானை நிலை

51. மதுரை பூவண்ட நாகன் வேட்டனார்

பாடிய பாடல்: 1. நற். 317

நீடிருஞ் சைம்பிற் பீடியொடு புணர்ந்த
பூம்பொறி யொருத்தல் ஏந்துகை கடுப்பத்
தோடுதலை வாங்கிய நீடுருற் பைந்தினை
பவளச் செவ்வாய் பைங்கிளி கவரும்

உயர்வரை நாட நீ நயத்தோள் கேண்மை
அன்னை அறிஞவ ளாயிற் பனிகலந் (து)
என்னா குவகொல் தானே; எந்தை
ஓங்குவரைச் சாரற் றிஞ்கனை யாடி
ஆயமொடு குற்ற குவளை
மாயிதழ் மாமலர் புரைகிய கண்ணே

திணை-குறிஞ்சி

துறை-தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது.

52. மதுரைப் பெருங் கொல்லனார்

பாடிய பாடல்: 1. குறந். 141.

வளைவாய்ச் சிறுகிளி வினை தினை கடஇயர்
செல்கென் றோளே அன்னை எனந்
சொல்லின் எவனோ தோழி கொல்லை
நெடுங்கை வன்மான் கடும்பகை யுழந்த
குறுங்கை இரும்புலி கொலைவல் வேற்றை
பைங்கட் செந்நாய் படுபதம் பார்க்கும்
ஆரிஞர் நடுநாள் வருதி
சாரல் நாட வாரலோ வெனவே

திணை-குறிஞ்சி

துறை-இந் செறிக்கப்பட்டுமி இரவுக்குறி
வந்தொழுகும் தலைமகற்கு வரும் ஏதமஞ்
சிப் பகற்குறி நேர்ந்த வாய் பாட்டான் அது
வும் மறுத்துச் சிறைப்புறமர்கத் தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

53. மதுரைப் பெருமருதனார்

பாடிய பாடல்: 1. நற். 241.

உள்ளார் கொல்லோ தோழி கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளடி பொறித்த வரியுடைத் தலைய
நீரழி மருங்கின் ஈரயிற் தோன்ற
வாளரா வாடை யுளர்புநனி தீண்டலின்
வேழ வெண்பூ விரிவன பலவுடன்
வேந்து வீக கவரியிற் பூம்புத வணிய
மழைகழி விசும்பின் மாரி ஞாயிறு
விழித் திமைப் பதுபோல் விளங்குடி மறைய
எல்லை போகிய பொழுதின் எல்லுறப்
பனிக்காற் கொண்ட பையுள் யாமத்துப்
பல்வித முன்கண் கலுழ
நில்லாப் பொருட்பிணிப் பிரிந்திசி னோரோ

திணை-பாலை

துறை-தலைமகன் வன்புறை எதிரழிந்தது.

54. மதுரைப் பெருமருதிள நாகனார்

பாடிய பாடல்: 1 நற். 251.

நெடுநீர் அருவிய கரும்பாட் டாங்கண்
பிணிமுத லரைய பெருங்கல் வாழைக்
கொழுமுத லாய்கனி மந்தி கவரும்
நன்மலை நாடனை நயவாய் யாமவன்
அனியே ரன்பின் நின்குற லோப்பி
நிற்புறங் காத்தலுங் காண்போய் நியென்
தனினேர் மேனித் தொல்கவின் அழியப்
பனிபெறு கடவுட்பேணிக் கலி சிறந்து
நுடங்கு நிலைப் பறவை யுடங்குபின் கவரும்
தோடிடங் கோடாய் கிளர்ந்து
நீடினை விளைமோ வாழிய தினையே.

திணை - குறிஞ்சி

துறை - சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுற்
இயது.

55. மதுரைப் பேராலவாயர்

(ஆலவாய் — மதுரை)

பாடிய பாடல்கள்: 6. அகம். 87, 296:
நற். 51, 361, புறம். 247, 262

யானை தந்த முனிமர விறகிற்
கானவர் பொத்திய ளெலிதி விளக்கத்து
மடமான் பெருநிறை வைகுதியில் எழுப்பி
மந்தி சீக்கும் அணங்குடை முன்றலின்
நீர்வார் கூந்தல் இரும்புறந் தாழ்ப்
பேரஞர்க் கண்ணன் பெருங்காடு நோக்கித்
தெருமரும் அம்ம தானேதன் கொழுநன்
முழவுகண் துயிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்
சிறுநனி தமிய ளாயினும்
இன்னுயிர் நடுங்குந்தன் இளமைபுறங்
கொடுத்தே.
— புறம். 247

திணை - பொதுவியல்

துறை - ஆனந்தப்பையுள்
பூத பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்
பெண்டு தீப்பாய்வானைக் கண்டுசொல்லியது.

56. மதுரைப் போத்தனார்

பாடிய பாடல்: 1. அகம் 75.

கன்னெறிப் படர்குவே ராயின் நன்னுதற்
செயிர்தீர் கொள்கைச் சின்மொழித் துவர்
வாய்

அவிந்தொடி முன்கை யாயிழை மகளிர்
ஆரந் தாங்கிய அவர் முலை யாகத் (து)
ஆராக் காலொடு தாரிடைக் குழையாது
சென்றுபுடு விறற்கவின் உள்ளி யென்றும்
இரங்குந ரல்லது பெயர்தந் தியாவரும்
தருநரு முளரோ இவ்வுலகத் தானென
மாரி யீங்கை மாத்தனி ரன்ன
அம்மா மேனி ஐதமை நுகப்பிற்
பல்காசு நிறைத்த கோடேந் தல்குல்
மெல்லியற் குறுமகள் புலந்துபல கூறி
ஆனா நோயை யாக யானே
பிரியச் சூழ்தலு முண்டோ
அரிதுபெறு சிறப்பின் நின்பயி னானே.

(9—23)

திணை - பாலை

துறை - பொருள் வயிற் பிரிவரென வேறு
பட்ட தலைமகட்குப் பிரியாரெனத் தோழி
சொல்லியது.

57. மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்

பாடிய பாடல்கள்: 2. நற். 329, 352.

வரையா நயவினர் நிரையம் பேணார்
கொன்றாற்றுத் துறந்த மாக்களின் அடு
பிணன்
இடுமுடை மருங்கின் தொடுமிடம் பெறாஅது
புனிற்று நிரை கதித்த பொறிய முதுபாறு

இறகுபுடைத் திற்ற பறைப்புண் தூவி
செங்கனைச் செறித்த வன்க ணாடவர்
ஆடுகொள் நெஞ்சமோ டதர்பார்த் தல்கும்
அத்த மிறந்தன ராயினும் நத்துறந்து
அல்கலர் வாழி தோழி உதுக்கான்
இருவிசும் பதிர மின்னிக்
கருவி மாமழை கடல்முகந் தனவே.
—நற். 329

திணை - பாலை.

துறை - பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகனைத்
தோழி பருவங் காட்டி வற்புறுத்தது.

58. மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்

பாடிய பாடல்கள்: 3. அகம். 247, 364; நற்.
388.

அம்ம வாழி தோழி நன்னுதற்கு
யாங்கா இன்றுகொல் பசப்பே நோன்புரிக்
கயிறுகடை யாத்த கடுநடை யெறியுனித்
திண்திமிற் பரதவர் ஒண்கடர்க் கொள்கி
நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைச்
கடல்மீன் தந்து காணற் குவைஇ
ஒங்கிடும் புன்னை வழிநிழ லிருந்து
தெங்கமழ் தேறல் கிளையோடு மாந்திப்
பெரிய மகிழுந் துறைவனம்
சிறிய நெஞ்சத் தகவல்வறி யானே.
—நற். 388.

திணை - நெய்தல்.

துறை - (1) வரைவு நீட ஆற்றாளாகிய தோழிக்
குத் தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.
2) மனையுள் வேறுபடா தாற்றினாய் என்
றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம்.

59. மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் இளம் போத்தனார்

பாடிய பாடல்: 1 குறுந். 332.

ஊந்த வாடைச் சில்பெயற் கடைநாள்
தோய்நீந் தரும்படா தீர நீ நயந்து
கூறின் எவனோ தோழி நாயுயிர்.
மடப்பிடி தழித்த தடக்கை யானை
குன்றகச் சிறகுடி யிழிதரும்
மன்றம் நண்ணிய மனைகிழ வோற்கே

திணை - குறிஞ்சி

துறை - வரையாது வந்தொழுகா நின்ற
காலத்துக் கிழவன் கேட்பக் கிழத்திக்குத்
தோழி கூறியது.

60. மதுரை வேளாசான்

பாடிய பாடல்: 1. புறம். 305.

வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்
உயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்.
எல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே அதற்கே
ஏணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணிகளைத் தனவே

திணை - வாகை.

துறை - பார்ப்பன வாகை.

61. மாலைமாதன்

பாடிய பாடல் 1; குறுந். 245.

கடலங் கானல் ஆயம் ஆய்ந்தவென்
நலமிழந் ததனினும் நனியின் னாதே
வான்போல் வாய் கொழுமடற் றாழை
மாலை வேனாட்டு வேலி யாகும்
மெல்லம் புலம்பன் கொடுமை
பல்லோ ரறியப் பரந்து வெளிப் படினே.
—குறுந். 245. நெய்தல்

வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்
குக் கிழத்தி உரைத்தது.

62. முடத்திருமாதன்

பாடிய பாடல்கள் 2: நற் 105, 228.

முளிகொடி வலந்த முள்ளரை யிலவத்து
ஒளிர்கினை யதிர வீசி விளிபட
வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயில் மருங்கிற்
கடுநடை யானை கன்றொடு வருந்த
நெடுநீர் அற்ற நிழலி. லாங்கண்
அருஞ்சுரக் கவலைய என்னாய் நெடுஞ்சேட்
பட்டனை வாழிய நெஞ்சே குட்டுவன்
குடவரைச் சுணைய மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபு வான்போது கமழும்
அஞ்சி லோதி அரும்பட ருறவே.

— நற் 105 பாலை.

இடைச் சுரத்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைத்
தலைமகள் கழறியது.

“வாங்கக்ருடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பகக்களை”யும் “மடி நிறைந்த பாலைத் தானே சொரியும்” எருமை இனங்களை யும் வைத்து வாழ்ந்தது ஒரு காலத்தில் நமது தமிழகம்.

உழவுத் தொழிலுக்கு அடுத்து ஏற்ற துணைத் தொழிலாய் பால் உற்பத்தியை ஏற்று நடத்தி வந்த வர்கள் நம் முன்னோர்கள். ஒரு அரசனுக்குச் சொந்தமான கால் நடைகளைக் கவர்ந்து சென்று விட்டால், அந்நாட்டையே வென்றுவிட்டதாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. அதிக எண்ணிக்கையில் கால்நடைகளை வைத்திருப்பவர்களே செல்வர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

இந்த அளவிற்குப் பெருமை பெற்று வந்த கால்நடை வளர்ப்பும், பால் உற்பத்தியும் காலப் போக்கில் முக்கியத்துவம் இழந்தது. காரணங்கள் பலப்பல, அவற்றுள் முக்கியமானதும், முதன்மையானதுமாவது உற்பத்திப் பணியை லாபகரமான முறையில் செய்வ இயலாத்தேயாகும். பால் வளம் பெருகிய இடங்கள், பலன் மிக்க காணாமக்கள், பாதுகாப்பற்ற கால்நடைச் செல்வங்கள், அதைப்பேண முறையறியா உழவர்கள், உற்பத்தியாகும் பாலை வரிய முறையில் விற்க இயலாத அவலநிலை. இந்நிலைகளால் ஆர்வம் குன்றிய விவசாயப் பெருமக்கள் உழைத்தாலும், நிலத்தில் எருவுக்கும் மட்டும் சில கால்நடைகள் இருந்தால் போதுமென்று எண்ணி விட்டுவிட்டனர். இதனால் இடைப்பட்ட காலங்களில் பால் உற்பத்தி பெருமளவு பாதிப்புற்று, போதுமான அளவில் கிடைக்காத நிலை உருவாயிற்று. அதிக அளவு உற்பத்தி ஆகும் இடங்களிலிருந்து, தேவைப்படுமிடங்களுக்குக் கிடைக்கும் வழி முறைகள் முறையாக ஏற்படுத்தப்படாத காரணத்தால் பால் உற்பத்தியாளர்களோ, நுகர்வோர்களோ பயன்பெறாமல், இடைப்பிரிவினா வியாபாரிகள் பெரும் லாபம் பெற்று வந்தனர்.

பருவ மழைபொய்த்து, நிறைவயிறு காணாத மக்களுக்கு ஒரு முதல் தொழிலாக இருந்து உயிருட்டி வந்தது பால். ஆயின் அத்தொழிலைச் சீர்திருத்தி, செம்மைப்படுத்தி, செயல்படுத்த யாரும் துணியவில்லை.

இந்நிலையில் 1946ஆம் ஆண்டில் குஜராத் மாநிலம் ஆனந்தில் பால் உற்பத்தியாளர்களால் துவக்கப்பட்ட பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டு வந்தன. “அமுல்” என்ற இவ்வமைப்பு பால் உற்பத்தியைப் பொருத்தவரையில் தீவனம்.

சேலம் மாவட்டத்தின் பால் பெருக்கம்

பெ. பழனிச்சாமி,

ஒன்றியத் தலைவர், சேலம் மாவட்டக் கூட்டுறவுப் பால் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியம், சேலம்.

வெண்மைப்புரட்சியின் ஆணிவேர்.

இதே ‘அமுல்’ மாதிரி அமைப்பில் தமிழகத்திலும் கிராம அளவில் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், மாவட்ட அளவில் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு ஒன்றியங்களுக்கும், மாநில அளவில் இணையமும் செயல்பட்டு வருவது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும்.

பால் உற்பத்தியாளர்களின் நலனையும், வளர்ச்சியையும் கருத்தில் கொண்டு செயலாற்றி வருவன கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்கள், இச்சங்கங்கள் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஆற்றிவரும் பணிகளில் முக்கியமானவை—

கொழுப்புச் சத்து அடிப்படையில் தரமான பாலுக்குத் தகுந்த விலை.

வாரம் ஒருமுறையில் பால் பணம் பட்டுவாடா.

வாரந்தோறும் இலவசக் கால் நடைச் சிகிச்சை

உயர் இனப்பசுங்கிடாரிக் கன்றுகளுக்கு மானியம்.

நாள்தோறும் செயற்கைமுறை கருவூட்டல்.

தீவனப்புல் பயிரிட மானியம்.

குறைந்த விலையில் கலப்புத் தீவனம்.

இரவு பகல் எந்நேரமும் கால் நடை அவசரச் சிகிச்சை.

கிராமச் சங்கங்களில் வேலை வாப்படி.

அனைத்திலும் சிறப்பாக, சங்கம் ஈட்டும் லாபத்தில், 50 சதவீதம் போனசாகப் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு வழங்கப்படுதல்.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண வழிவகுக்கும் இப்பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பால் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும்.

சேலம் மாவட்டத்தில் இன்றுள்ள 620 பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்கி-அதன் பாதுகாவலாய் விளங்கி, பால் உற்பத்தியாளர்களின் எதிர்கால ஒளி விளக்காய் விளங்கி வருகிறது சேலம் மாவட்டக் கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றியம். இவ்வொன்றியம் தற்போது நாளொன்றுக்குச் சராசரியாக 1.750 லட்சம் லிட்டர் பால் கொள்முதல் செய்து வருகிறது. ஒரு லட்சத்து ரூபாயிரம்பால் உற்பத்தியாளர்கள் வாரம் ஒன்றிற்குச் சுமார் 37 லட்ச ரூபாய்களைப் பால் பணமாக இவ்வொன்றியம் மூலம் பெற்று வருகின்றார்கள்.

சங்கங்களின் மூலம் சேமிக்கும் பாலைப் பதப்படுத்த நாமக்கல், வேலூர், ஆத்தூர் ஆகிய இடங்களில் பால் குளிருட்டு நிலையங்களும், சேலத்தில் பால்பண்ணையும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இப்பால் பண்ணை நாளொன்றுக்கு 10 டன் பால்பவுடர், 6 டன் வெண்ணெய், 3 டன் நெய்

ஆகிய உபபொருட்களைத் தயாரிக்கவும், 1 லட்சம் லிட்டர் பாலைக் குளிர்ப்பூக்கும் திறனும் கொண்டது.

இவ்வொன்றியும் கொள்முதல் செய்யும்பால், பதப்படுத்தப்பட்டு பாஸ்தீன் பைகளில் நிரப்பப்பட்டு சேலம், மேட்டூர், திருச்செங்கோடு, இராசிபுரம், சங்கரி, பள்ளிப்பாளையம் மற்றும் நாமக்கல் ஆகிய நகரங்களில் நியர்யமான விலையில் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. பால் பொருட்களான நெய், பால் பவுடர் ஆகியவைகளும் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சிய பால் சென்னை, தஞ்சாவூர், திருச்சி, கேரளம் ஆகிய இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

இப் பால் பண்ணையிலிருந்து அனுப்பப்படும் நெய், வட மாநிலங்களில் பெரும் வரவேற்பையும், தரம் மிக்கது என்ற நற்பெயரையும் பெற்றுள்ளது.

உறைவிந்து பாதுகாக்கப் பயன்படும் திரவ நைட்டிரஜன் ஆலை சமீபத்தில் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை சுமார் 450 பால் உற்பத்தியாளர்கள் வடநாட்டிலுள்ள அமும் பால்பண்ணை, பம்பாயிலுள்ள, 'ஆரே மற்றும் ஓர் லி' பால்பண்ணைகளைக் கண்டுவந்துள்ளனர்.

வரும் ஆண்டுகளில் இவ்வொன்றியத்தின் பணிகள் மேலும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு லட்சம் லிட்டர் பதப்படுத்தும் திறன் கொண்ட சேலம் பால் பண்ணை, மூன்று லட்சம் லிட்டர் திறனுள்ளதாக மாற்றும் கட்டுமானப் பணிகள் முடிவடையும் நிலையில் உள்ளன. மேலும் 12

அறிவு வளர், ஆர்வம் றேக்க, மகிழ்ச்சி தோன்ற மக்களை நன்றியுடைய உள்வாங்குபவர்களுக்கு, இப்படிப்பட்ட நற்காரியங்களுக்கு, குத்தமிழ் அதிலும் வேண்டும் நாடகம், அடிப்படை உண்மை. எப்பது அண்ணா

லட்ச ரூபாய் செலவில் கம்ப்யூட்டர் நிலையம் அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

அவசரக் கால கால்நடை சிகிச்சைக்குக் கம்பியில்லாத் தந்தி முறை விரைவில் அமைக்கப்படவுள்ளது.

தென்னிந்தியாவில் முதன்முறையாக சேலம் பால்பண்ணையில் 'டெட்ரா பிரிக்' —எனும் நவீன பிளாஸ்டிக் பைகளில் நறுமணப் பால் தயாரிக்கப்பட உள்ளது.

மாவட்டத்தில் 120 இடங்களில் 'மாதிரி விளக்க மாட்டுப் பண்ணைகள்' அமைக்கப்பட உள்ளன.

இதுபாற்ற பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு மேலும் பயனளிக்கக் கூடிய முறையில் ஆக்கப் பூர்வமான அனைத்துப் பணிகளையும் புரிய இவ்வொன்றியம் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது.

சென்ற இரண்டாண்டுக் காலமாகத் தமிழகத்தில் அதிகப் பால்

உற்பத்தி செய்து சிறந்த மாவப்மாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மாண்புமிகு முதல்வர் இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சி தலைவர் அவர்களின் திருக்கரங்களால் பரிசு பெற்றது இவ்வொன்றியம்.

அகில இந்திய அளவில் பால் பண்ணைப் பணிகளைச் செவ்வளவே ஆற்றிடும் தேசிய பால்வளவாரியம், இவ்வாண்டில் பால் பெருக்கத் திட்டம் மற்றும் கால்நடைப் பராமரிப்புப் பணிகளில் சிறந்த ஒன்றியமாகச் சேலம் ஒன்றியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது.

பால்பண்ணைத் துறை வல்லுநர்கள் பலர், நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்து பார்வையிட்டுப் பாராட்டியும், பயிற்சிக்காகப் பல அலுவலர்களை அனுப்பியும் வருகின்றனர்.

முதல் மற்றும் இரண்டாம் பால் பெருக்கத் திட்டங்களை, இவ்வொன்றியம் மிகச் சிறப்பில் செயலாற்றி வருவதற்குக் காரணம், இம்மாவட்டப் பால் உற்பத்தியாளர்கள் அளித்துவரும் ஒத்துழைப்பேயாகும். மக்கள், கூட்டுறவு முறை அளித்துள்ள மிகச் சிறந்த பயனாகச் சங்கங்களைக் கருதுகின்றனர்.

பால் உற்பத்திக்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும், செயற்கை முறைக் கருவூட்டல் கலப்புத் தீவனம் மற்றும் 'கறவை சாக்லெட்' எனப்படும் 'பூரியா மொலாசஸ் லிக்ஸ்' ஈதாக 'இவ்வொன்றியம் சங்கங்களின் மூலம் அளித்துவரும் பயன்கள், ஒவ்வொரு பால் உற்பத்தியாளர்கள் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கும் துணையாக நிற்கிறது.

அரசு அல்லது வங்கிகள் கடன் தருவதால் மக்கள் பெருமளவு கறவைகளை வாங்க முடிகிறது. ஆயின் இவ்வாறு வாங்குவதால் ஒரிடத்தில் உள்ள கறவைகள் தான் இன்னாரிடத்திற்குச் செல்கின்றன. மொத்தத்தில் பார்த்தால், பால் உற்பத்தி அதே அளவு தான் இருக்கும். ஆயின் இது போல் பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயற்கை முறைக் கருவூட்டல் மூலம் தரங்குறைந்த நாட்டுப்புறக் கறவைகளின் இனத்தை அதிக அளவு பால்தரும் இனங்களாக மாற்றி அதன்மூலம் அதிகப் பாலுற்பத்தியைப் பெருக்க ஆவன செய்து வருகின்றன.

எனவே, பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உழவர் பெருமக்கள் பெற்ற வரப்பிரசாதமாகும்.

உணவு, உடை, உறைவிடம் எப்படி ஒரு மனிதனுக்கு மிக மிக அவசியமோ, அதே போல் இசையும் மனிதனுக்கு மிகமிக இன்றியமையாததாகும். வாழ்நாள் முழுவதும் எங்கும் இசை! எதிலும் இசை! அப்படிப்பட்ட இசை வளர - வாழ-நாம் என்ன செய்யலாம்?

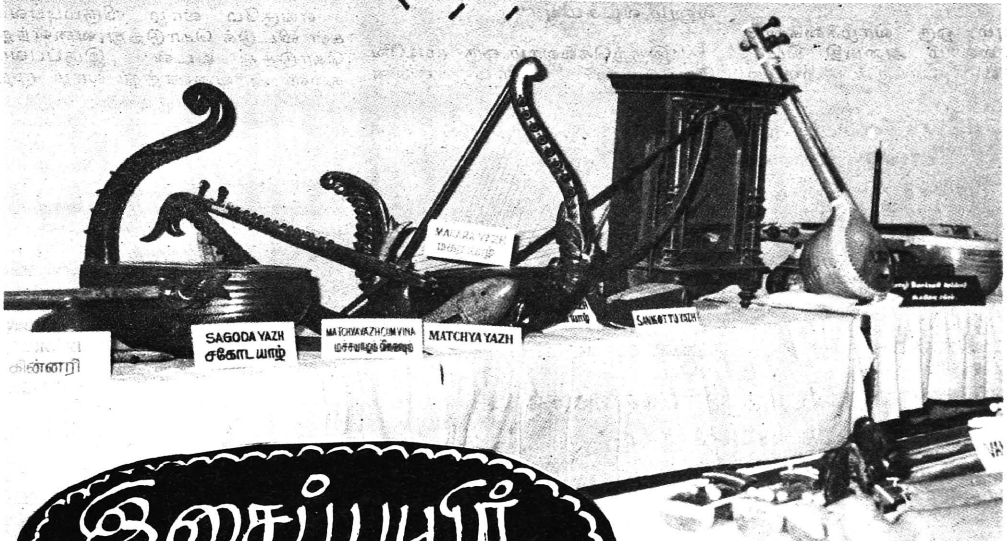
பாடல்களையும் தாங்களும் கேட்டு, எங்களையும் ரசிக்க வைத்தார்கள். அதுவே, எனது இசை வாழ்வுக்கு வித்து விழுந்த முதலிடம். மெய் மறந்து கேட்போம். திருவாவடுதுறை இராஜரத்தினம்பிள்ளை, திருவெண்காடு சுப்பிரமணியபிள்ளை போன்ற நாதசுர இசை மேதைகளின் நாதசுர இசைத்தட்டுக்களைக் கேட்டு, இசையிலே வயித்து இன்பத்தை உணர்ந்தேன்.

அந்த வயது அப்படி! பசுமரத் தாணி போல் பதியும் வயது. காதில் விழுந்த ஒவ்வொரு சொல்லும் நெஞ்சில் பதியும். உரை நடை உள்ளத்தைத் தொடுவதை விட, இசை நடை அல்லவா நெஞ்சில் இடம் பிடித்து விடும்! நல்ல நல்ல பாடல்கள் என் இதயத்தை மெல்ல மெல்ல ஆட்கொண்டது. இசையும், அவை சொல்லும் நன்னெறிகளும் நெஞ்சில் நிறைந்தன.

நானும் பாடுகிறேன். எனது மைந்தன் டாக்டர் சீர்காழி சிவசிதம்பரமும் பாடுகிறார் என்

நான் பள்ளியில் ஆறாவது படிக்கும்போது, இசைக்குத் தனியான வகுப்பு ஒன்று இருக்கும்.

அந்த நிறைவு தான் இன்று இறைவன் அருளால் என்னை ஓர் இசைக்கலைஞனாக ஆக்கி வைத்

இசைப்பயிர் வளர்ப்போம்

டாக்டர் சீர்காழி எஸ்.கோவிந்தராஜன்

பதை வைத்து நாங்கள் பரம்பரை இசைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று யாரும் எண்ணி விடாதீர்கள். எனது குடும்பம் இசைக்குடும்பம் அன்று, ஆனால், இசையை ரசிக்கும் குடும்பம். ஆம்! எனது அப்பாவும், சித்தப்பாவும் இசைப் பிரியர்கள்.

எங்கள் வீட்டில் கிராம போன் பெட்டியில் செம்பை வைத்தியநாத பாகவதர், முசிறி சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களின் கர்நாடக இசைப் பாடல்களும், தியாகராஜபாகவதர், பி.பூ. சின்னப்பா, எஸ்.ஜி. கிட்டப்பா போன்றோரின் பாமர ரஞ்சகமான கர்நாடக இசைப்

அதில் இசையாசிரியர் தேவாரம், திருவாசகம், திரு அருட்பா, கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் பாடல்கள் போன்ற பல பாடல்களைப் பாடிச் சொல்லித் தருவார்கள். "கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே" என்ற அருட்பா பாடலைப் பள்ளியில் இறை வணக்கமாகப் பாடுவோம். அந்தப் பாடலையே சீர்காழியில் உள்ள பூங்காவில், தந்தை பெரியார் அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவந்த போது, நான் எனது 12வது வயதில் அவர்முன் பாடினேன் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன். அந்த இசைவித்து வளர்ந்தது பள்ளிப் பருவத்திலே தான்!

துள்ளது. தமிழிசைக் கல்லூரியிலும், கர்நாடக இசைக் கல்லூரியிலும் என்னை இசையியல் வைத்தது. என்னை "இசைமணி" யாகவும் சங்கீத வித்வானாகவும் ஆக்கியது. இன்று விஞ்ஞான யுகம்! திரைப்படங்களிலும், வானொலியிலும், தொலைக்காட்சியிலும் இசை முதலிடம் வகிக்கிறது. நல்லதை கிரகிக்கவும், அல்லதைத் தள்ளவும் உள்ளம் பயிற்சி பெறவில்லையே! உள்ளத்தில் நல்ல இசை இடம் பிடிக்க நாம் எதுவும் செய்யவில்லையே!

பள்ளிகளிலே ஐந்தாம் வகுப்பிலிருந்தே இசைக்கென ஒருநேரம் (வகுப்பு) ஒதுக்கி இளம் உள்ளம்

எத்தனையோ பேர்களுக்கு
வேலை வாய்ப்பும் தந்து இசையை
வளர வைக்கலாம். இசை கற்
றோரை வாழவும் வைக்கலாம்.

“நல்ல நல்ல பிள்ளைகளை
நம்பி- இந்த
நாடே இருக்குது தம்பி”—

களை இசைவயப்படுத்தினால்
நல்ல திசைகளிலே அந்தப் பிஞ்சு
உள்ளங்கள் செல்லும். “நீதி
போதனை” என்ற வகுப்பும்
“இசைப்பயிற்சி” என்ற வகுப்பும்
அவசியம் தேவைப்படும் இரண்டு
கண்களாகும்.

தமிழிசைக் கல்லூரி, அண்ணா
மலைப் பல்கலைக் கழக இசைக்
கல்லூரி, தமிழ்நாடு அரசு இசைக்
கல்லூரி போன்ற பல நிறுவனங்
களின் இசை பயின்று வெளிவரும்

என்று பொன் மனச் செம்மல்,
தமிழக முதல்வர், டாக்டர், எம்.
ஜி. ஆர். அவர்கள் அழுத்தம்
திருத்தமாக வெளியிட்டுள்ளார்.
அந்த நல்ல நல்ல பிள்ளைகளை
உருவாக்குவதில் இசை வகுப்பு
கள் நிச்சயம் பயன் தரும்; உள்
ளங்கள் பலன் பெறும். எனவே
பள்ளிகளில் இசையாசிரியர்
களைச் சேர்த்து, அதன் மூலம்
இசையுணர்வு ஊட்டுவோம்!
இசைப்பயிர் வளர்ப்போம்!
வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழிசை!

அண்ணாவின் கனவுகள் நனவாகும்
செயல்வடிவக் காட்சிகளுக்கு
தமிழரசு ஒரு சாட்சி...!

கோடித் தமிழர்கூடி மகிழும்
சிங்கார மாமதுரையின் சிறப்புக்கு
எங்கள் நிறுவனமும் ஒரு சாட்சி...!!

போன்: 24117.

அம்சவல்லி உணவகம்,
40-41, கீழ்வெளி வீதி,
மதுரை-1.

ஜீவா & கோ

சேவையும் சுவையும் உவகை தரும்

இன்னும் ஒரு மாணவ்தான்

— எஸ். லட்சுமீசுப் ப்ரமணியம்

மாலை யில் தபாலில் வந்த நிலக் கவரை மறுபடியும் எடுத்து விளக்கொளியில் பிரித்துப் பார்த்தாள் ஜகதா. மலர்போல அழகாக இதழ் விரித்த வண்ணமடல். உள்நுள் அலகுக்குப் பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள் எழுதி அனுப்பி இருந்தாள் ஆசிரியை நிர்மலா.

மறுநாள் அவளுக்குப் பிறந்த தினம். அவளுடைய குடும்பத்தாருக்கே அது நினைவு இருக்குமோ என்னவோ? பதினாறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து அவளுக்கு, சரியாக முதல் நாளன்று இந்த மாதிரி வாழ்த்துக் கடிதம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது, கார்வை ஏறிய ராகத்தின் அணுவைப்போல, நயம் துலங்கும் பொன்னின் மெருகைப்போல, மனத்தில் ஒரு உணர்ச்சி பரவி நிற்கிறது.

அன்று காலையிலிருந்தே வீட்டில் அமைதியில்லை. தினமும் தோன்றும் வாக்குவாதம்தான். இம்மாதிரி எத்தனை கோபங்கள் சண்டைகள்—வாய் மாத் திரம் அல்ல; கை மிஞ்சல் கூட— ஆனால் அவைகளே கடைசியில் அவளுக்கு வெற்றியாக அமைந்து விடும். சாந்தா அவள் கண்டிப்புக்குப் பணிந்து விடுவாள்.

பெண்மையின் வளர்ச்சி முழுமையும் எட்டாமல், குழந்தைத்தனமாகவும் இருந்துவிடாமல்... சாந்தாவுக்குப் பின்னற்றுவயது-பச்சை முற்றாத பருவம். எதைச் சொன்னாலும் பதிலுக்கு வார்த்தை வெடிக்கும். குரல் முனக்கல் குற்றம் காட்டும். படிக்கச் சொல்வது, வீணை வாசிக்கச் செய்வது, சமையலறையில் உதவிக்கு அழைப்பது, எல்லாவற்றுக்குமே பதில் அனல் வீசும் பார்வை தான்.

வாரத்துக்கு இரண்டு நாட்கள் எதிர் வீட்டில் 'டெலிவிஷன்', ஒரு சினிமா, ஒரு சபா நாட்கள் என்று நேரம் நழுவி விடும்போது இவற்றுக்கு நேரம் மிஞ்சுவதில்லை. அதை ஜகதா சுட்டிக்காட்டினால் சாந்தாவுக்குச் சீற்றம் அவை

சுருண்டு வரும். சிரிப்பும் இரு கூறாய் வெட்டுவது போலத் தான் உதிரும்.

குழந்தைகளைக் கண்டித்துத் தான் வளர்க்க வேண்டும் என்பது அவளுடைய கொள்கை. அதற்காகத் தன் தாய்மைப் பிரிவைப் பின்னுக்குத் தள்ளி வைக்க அவள் தயங்கியதில்லை. கல் மனம் வெளிப்படும் கடுமை. தடித்த பற்களிடையே சீறும் கோபம்—சாந்தாவுக்குத் தெரியும். அவை தன் நன்மைக்காகத்தான் என்று. ஆயினும் பதிலுக்கு உணர்ச்சிகள் புரளும்; கடைசியில் அவள் கைகள் அம்மாவின் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டு ஏளனம் மிளிரும் புன்னகையுடன் ராசி ஆகும் வரை.

'குழந்தைகளைக் கண்டித்துத் துன்புறுத்தக்கூடாது. அதுவும் பெண் குழந்தைகளை இப்படி வாட்டக்கூடாது. கலியாணம் செய்து கொண்டு போய்விட்டால் அப்புறம் வேண்டுமென்றால்கூடக் கனியைக் காட்ட உனக்குச் சந்தர்ப்பம் இராது' என்று குறுக்கிடுவான் கணவன் விசுவம்.

வீட்டில் இப்படி மூன்று பக்கமாக, வாதங்கள் சேர்ந்து கொள்ளும்போதுதான் குரல் ஒங்கி, உணர்ச்சிகள் முற்றிவிடும். வேகம் படிப்படியாக உயர்ந்து, படுதல்வாய்ப் படர்ந்த குரல் திடுக்கிட்டு எட்டி, அழகை யில் முடிந்துவிடும். அப்படியும் ஜகதாவின் மனம் இளகாது. அதைக் கண்டு விசுவத்துக்குப் பற்றிக் கொண்டு வரும். கும் மட்டியின் நடுக்குழியில் தேங்கிக் கண்கணக்கும் குங்குமப் பிழம்பாய் முகம் மாற 'விர' ரென்று வெளியே போய்விடுவான்.

அன்று வெளியே போகவில்லை அவள். கைமிஞ்சி சாந்தாவை அடித்துவிட்டாள். அதன் எதி ரோவியாய் அவனும் அவளை அடித்துவிட்டான். அன்று முழு வதும் அப்புறம் தேங்கி நின்ற மௌனம்தான். வீட்டில் கனமாய் அழுந்தும் நிசப்தம் தான்.

இப்போது வேளை ஓய்ந்து, வேலையும் ஓய்ந்து தலை, தலையணைமீது சாயும் நேரத்தில், புரண்டெழும் உணர்ச்சிகளின் பெருக்கு.

அந்த நாள் ஆசிரியையின் ஞாபகம். வருகிறது. நிர்மலாவின் கண்டிப்பும் கடுகுக்கத் முகமும் நினைவுக்கு வருகின்றன. முடிவிலாத ஊர்வலமாய் நெஞ்சத் திரையில் நகரும் நிகழ்ச்சிகள்.

அவளுடைய ஐந்து வருடக் கல்லூரிய் படிப்பும் ஒரே இடத்தில்தான். ஆனால் கடைசி இரண்டு ஆண்டுகளில்தான் அவள் ஆசிரியை நிர்மலாவை நேருக்கு நேர் சந்திக்க வேண்டிய தாயிற்று. கடுகுப்பும் துரிதமும் அவளுடைய கவசங்கள். கண்டிப்பும் கட்டுப்பாடும் அவளுடைய இணைகோடுகள். அந்த இரண்டு கோடுகளில்தான் நிதானமாக ரயில்போல அவளுடைய வேலைகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அந்தத் தண்டவாளங்களிலிருந்து அந்த இரயில் இறங்கியதே இல்லை.

எல்லா மாணவிகளுக்குமே அந்தக் கெடுபிடியைக் கண்டால் பயம். அது என்ன நடுக்கமோ? அவர்கள் உலகமே பயமயம். அதிலே கொஞ்சம் கால் ஊன்றி நிமிர்ந்தவள் ஜகதா மட்டும் தான்.

"என்ன செய்து விடுவாள் பார்க்கலாம்? நேருக்கு நேர் மறுத்தால் தானே சிற முடியும்? மறைமுகமாகக் கிண்டல் செய்தால் என்ன செய்வாளாம்?" என்று கேட்பாள ஜகதா. "செய்து பாரேன்" என்று சவால் விட்டவர்க்கும் உண்டு. "உனக்கு ஏன் இந்த வம்பெல்லாம்?" என்று எச்சரிக்கை செய்தவர்களும் உண்டு. இளமை முறுக்கேறிய பருவம்; கிண்டல் என்றால் கொண்டாட்டம் என்று, கை

தட்டிக் கலீர் என்று சிரிக்கும் மனப்பான்மை.

கல்லூரியில் நடந்த விழாவில், பல்கலை நிகழ்ச்சியில் ஜகதா மாறுவேடப் போட்டியில் கலந்து கொண்டாள். நிர்மலாவைப் போலவே உடை அணிந்து, மூக்குக் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு, கூந்தலை அரைகுறை நரையாக்கி கறுப்புச்சாயம் போட்டு ஜோடித்துக் கொண்டு, கடுகடுவென்ற முகத்துடன் கொப்புளிக்கும் குரலில் அவள் பேசியபோது, பலருக்கும் புரொபஸர் நிர்மலாவே மேடைக்கு வந்துவிட்டாளோ என்று ஒரு சந்தேகம்.

பார்க்க வந்திருந்தவர்களிடையே ஏகப்பட்ட கைதட்டல், சிரிப்பு, மாணவிகளுக்குக் கரை கடந்த உற்சாகம், பலமான பாராட்டுக்களுக்கு நடுவே ஜகதாவுக்கு முதற்பரிசும் கிடைத்து விட்டது. பிரின்ஸிபால் கொஞ்சம் குஷிப்பேர் வழி. அந்தப் பரிசை புரொபஸர் நிர்மலாவின் கைகளாலேயே அவளுக்குக் கொடுக்கச் செய்தார்....

மேடையிலே நேருக்குநேர் அப்படிச் சந்தித்துக் கொண்ட போது, நிர்மலாவின் துருவும்

பார்வை அவளை ஒரு கணம் நடுங்க வைத்து விட்டது. கடுகடுப்பான முகத்துக்கு அந்த மலர்ச்சி ஒரு முகமூடிதானோ என்று ஒரு சந்தேகம்: கை குலுக்கியபோது கூடவிரல்கள் இரும்புப் பிடியாகத்தான் இருந்தன.

"ஜகதா, இனிமேல் பாரேன். உனக்கு ஓயாத தொந்தரவுகள் தாம். நிர்மலா உன் கிண்டலை 'ஸ்போர்டிவ்' ஆக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை" என்று தோழிகள் பயமுறுத்தினார்கள். அவள் பயப்படவில்லை. ஆனாலும் அடி நெஞ்சில் ஏதோ ஒரு கலக்கம் தலைகாட்டி நச்சரித்தது.

எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு 'ரிகார்ட்' நோட்டப்புகை அழகாகத் தயார் செய்வாள். ஆனால் மார்க்கு சுமாராகத்தான் விழும். நிச்சயமாக ஒரு 'வெரிசூட்' கிடைக்கும் என்று நினைத்துக் கட்டுரையைத் தயார் செய்திருப்பாள். ஆனால் அதன்பக்க ஓரத்தில்தெரிவாகும் குறிப்பு, "முயன்றால் இதை விட நன்றாக நீ செய்ய முடியும்" என்பது தான். அதைப் படித்தால் இன்னும் சிறப்பாக முயல்வேண்டும் என்ற உணர்ச்சிதோன்றாது. அலுத்துச் சலித்து நோட்டப்புகைப் 'போத்' தென்று மேஜை மேல் போடத்தான் தோன்றும்.

நிர்மலாதான் ஹாஸ்டல் வாட்டன். இரவு பத்து மணி வரையில் படிக்க வேண்டும். சற்று அசந்துபோய்த் தூங்கி விட்டால் ஒரு ரூபாய் அபராதம். மறுநாள் அந்தப் பெயர் நோட்டீஸ் பலகையில் பளிச்சென்று வெளியாகி விடும். நாலைந்து பேராய் வந்து விசாரிக்கும்போது, வெட்கத்தின் கீறலில் நெஞ்சில் இரத்தம் வடியும். அன்று முழுவதும் சாப்பாடு இறங்காது.

கல்லூரிப் படிப்பைத் தவிர ஏதாவது ஒரு பொது சேவை செய்ய வேண்டும் என்பது கட்டாயம். அவளும் மற்ற சில தோழிகளும் கோழி வளர்ப்பை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கண்காணிப்பாய் கவனிக்க வேண்டிய வேலை. தீவனம் போடுவது, கத்தம் செய்வது, சிறு நோய்கண்டாலும் உடனே சிகிச்சைக்கு ஏற்பாடு செய்வது, எல்லாவற்றிலுமே அனுபிசகாத, கத்தி முனை நடைதான்.

ஜகதாவின் கவனம் சற்றே பிசகிவிட்டது. அவள் பொறுப்பிலிருந்த பத்துக் கோழிகளில் நான்கு நோய்கண்டு இறந்து விட்டன. அதைக்கு வரச் சொல்லி நிர்மலாவிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது. முதல் தடவையாக ஒரு நடுக்கத்துடன் போனாள் ஜகதா. நெஞ்சில் அடக்க முடியாமல் ஒரு தவிப்பு அவை மோதிற்று.

நிர்மலா அவளை முகம் திரும்பிப் பார்க்கவே இல்லை. ஜன்னலைப் பிடித்துக்கொண்டு, வெளியே பார்த்தபடி நின்றிருந்தாள். அவள் குரலின் அரவம் தணல் மாதிரி ஜுவலித்துக் கொண்டு சிந்திற்று. ஒரு நாள் முழுவதும் வெயிலில் தனியாக நின்றுசெய்ய வேண்டிய தோட்ட வேலை — அதுதான் தண்டனை.

தவறு செய்யாதவர்கள் யாரும் இல்லை. ஆனால் அதில் சிலர்தாம் இப்படி அகப்படட்டுக் கொள்கிறார்கள். காற்றில் அலையும் சருகுபோல உடல் நடுங்கிற்று. எத்தகைய அவமானம்? நாள் முழுவதும், மற்றப் பெண்கள் எல்லோரும் பார்த்துக் கேளியாகச் சிரித்துக் கொண்டு போக, அவள் வியர்வை வடிய, வெயிலில் நின்று வேலை செய்தாக வேண்டும். இதிலிருந்து தப்ப வழி இல்லை.

ஜகதா மன்னிப்புக் கேட்டுக் காவில் விழுந்திருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு அவள் மனம் ஒப்பவில்லை. அந்தத் தண்டனையையும் தலை வணங்காமல், ஒரு வீம்புடன் ஏற்றுக் கொண்டாள். நாளின் முடிவில், மூச்

சிறைப்பு காற்றில் பறக்கும் இறக்கை உதிரிபோல முன் தள்ள, தொய்ந்து போன பார்வையுடன் மறுபடியும் நிர்மலாவின் அறைக்கு வந்து அவள் முன் நின்றபோது...

“தண்டனையை ஒப்புக்கொண்டு நிறைவேற்றிவிட்டது பெரிது இல்லை ஜகதா. இதிலிருந்து தவற்றை உணர்ந்து மறுபடி அது நேராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் இதற்குத் துளிக்கூடப் பலன் இல்லை” என்று முகம் சிறிதும் கலையாமல், குரல் இளகாமல் சொன்னாள் நிர்மலா.

“தாங்கியு மேடம்!” என்று சொல்லிவிட்டு, முகம் முழுவதும் வியர்வை ஸ்நானமாய்க் கொட்ட அறைக்குத் திரும்பியபோது நெஞ்சில் இடித்த அவமான உணர்ச்சி? “எனக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் வரும் பதிலுக்குக் காட்டுகிறேன்” என்று கறுவிக் கொண்ட ஆற்றாமை...!

ஜகதாவுக்கு அது கடைசி ஆண்டுப் படிப்பு. நிர்மலாவுக்கும் கல்லூரியில் அது கடைசி ஆண்டுப்பணி. அவர்களுடைய இறுதிப் பரீட்சை வருவதற்கு ஒரு மாதம் முன்பாக வேலை விறகுது ஓய்வு பெற்று விலகி விட்டாள் நிர்மலா.

“மேடம்! உங்களுக்கு ஒரு பிரிவுபசாரம் நடத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். நீங்கள் மறுக்கக்கூடாது” என்று தன் பதினைந்து தோழிகளுடன் அவள் முன் போய் நின்றாள் ஜகதா. நிர்மலாவுக்கு அந்த வேண்டுகோள் நம்பக் கூடியதாகவே இல்லை. கல்லூரியில் வேறு எந்தப் பிரிவிலும் அவள் எந்த உபசாரத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு குரலில் “நீங்கள் எங்களுக்கு அம்மா மாதிரி. நீங்கள் எங்கள் வேண்டுகோளை மறுக்கக் கூடாது” என்று சொன்னபோது அவளால் தட்ட முடியவில்லை.

சிறுண்டி முடிந்து ரோஜா மாலையும் போட்ட பிறகு ஜகதா எழுந்து நிர்மலாவைப் பார்த்துப் பேசினாள். “உங்களைப்போன்ற கருணை உள்ளம் படைத்த ஒரு வரை நாங்கள் பார்த்ததே கிடையாது. என்ன தயாளம்? எவ்வளவு இரக்கமான சுபாவம்? எங்களை எவ்வளவு தூரம் அன்போடு நடத்தி இருக்கிறீர்கள்? எங்களுடைய சிறு சாதனைகளை அம் எவ்வளவு தாராள மனத்தோடு பாராட்டி இருக்கிறீர்கள்?

இந்த அன்பையும் பரிவையும் எங்கள் ஆயுள் முழுவதும் மறக்க மாட்டோம்....”

பேச்சில் கிண்டலும் பரிசாசும் விளையாடின. ஒவ்வொரு சொல்லும் மெதுவாக ஏறும் ஊசி போலக் குத்திற்று. அத்தனை மாணவிகளும் நழுட்டுச் சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அசைவின்றி இடிந்தாற்போல உட்கார்ந்திருந்த நிர்மலாவைப்பார்த்து, உள்ளூற ஒரு குரத்த திருப்தி நிறையப் பேசிக்கொண்டு போனாள் ஜகதா.

பேச்சு முடிந்தது. “மேடம்! எங்களுடைய ஞாபகார்த்தமாக இது உங்குளிடம் இருக்கட்டும்” என்று ஒரு ஆல்பத்தை அவளிடம் கொடுத்தாள் ஜகதா. அதைப் பெற்றுக் கொண்டு ஒவ்வொரு பக்கமாகப் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தாள் நிர்மலா.

ஒவ்வொரு மாணவியின் புகைப்படமும் அதில் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. அடியில் மாணவியின் பெயரும், பிறந்த நாளும், அவள் படித்த வகுப்பு ஆண்டுகளும் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. சிறு புன்னகையுடன் புரட்டிக்கொண்டே வந்தாள் நிர்மலா. கடைசிப் பக்கத்துக்கு வந்ததும் அவள் பார்வை நின்றது. அந்தப் புன்னகையும் மறைந்து விட்டது. அதை எதிர்பார்த்ததே போல, பெரிய சிரிப்பு ஒன்று - அந்தக் கூட்டத்திலிருந்து எழுந்து அடங்கிற்று. ஒரு நிமிடம் புனியம்பழம் உதிர்த்தது போன்ற கைதட்டல்.

ஜகதா ஒரு வெற்றிப் புன்னகையுடன் நிர்மலாவைப் பார்த்தாள். ஆனால் அவள் பார்வை அந்தப் பக்கத்திலிருந்து அசையவே இல்லை. கடுகடுவென்ற முகத்துடன், கண்டிப்பான பார்வையுடன், பெண்மைக்குப் பொருந்தாத கடின உணர்ச்சியுடன், அந்தப் பக்கத்தில் வரைந்திருந்த சிறு ஓவியத்தில் காட்சி அளித்தாள் நிர்மலா. அதன் அடியில் இருந்த குறிப்பில் அவளுக்குக் “கருவன் துணை” என்று ஒரு பட்டமும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது!

நிர்மலா எழுந்து நின்றாள். அவளுடைய கண்கள், வாழ்க்கையிலேயே முதன் முறையாக இளகி இருந்தன. பேசத் தொடங்கினாள். கம்மிய குரலில் சொற்கள் வெளிப்பட்டன. ஆனால் அதில் கலக்கமோ நடுக்கமோ இல்லை.

“இதை என்னுடைய வாழ்நாளிலேயே மறக்க முடியாத ஒரு நாளாகச் செய்துவிட்டீர்கள். நான் இன்று மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறேன்.”

ஜகதா உற்று விழித்துப் பார்த்தாள். மற்றவர்களுக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் நிர்மலாவின் முகம் பிரசன்னமாக இருந்தது. அவளுடைய உணர்ச்சிகளில் ஒளிவு மறைவு இல்லை.

“நான் வாழ்ந்து பழகியதைப் போல ஒரு ஆசிரியையாக இருப்பது மிகவும் கடினம். ஆனால் ஒரு ஆசிரியை அப்படி இருப்பது தான் மாணவிகளுக்கு ரொம்ப நல்லது. நான் சுலபமாக இருந்திருக்கலாம். நான் கடைப்பிடித்த கண்டிப்பும் கட்டுப்பாடும் மாணவிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும்.

எனக்கு நீங்கள் கருவன் துணை என்று பெயர் வைத்தது எனக்குப் பல ஆண்டுகளாகத் தெரியும். இந்த சர்வீஸில் முப்பது ஆண்டுகளாக நான் உங்களுக்காக வாழ்ந்திருக்கிறேன். உங்களுிடம் நான் எதிர்பார்த்த கொள்

கைகள், வரவழைக்க நினைத்த திறமை, எல்லாமே சற்று அதிகம் தான். ஆனால் உங்களால் அந்த அளவுக்கு உயர முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. நான் விட்டுக் கொடுத்திருக்க லாம். ஆனால் அப்போது நான் என்னையே ஏமாற்றிக் கொண்ட வளாக ஆகி இருப்பேன்.

“வாழ்க்கையில் எப்போதும் இதைவிட என்னால் உயர முடியும். இதைக் காட்டிலும் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும்”. என்று நினைத்துக் கொண்டே செயல்படுங்கள். நீங்கள் அப்படி வாழ வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. அப்படி உங்களை வளர்க்கப் பாடுபட்ட நான் கொடுத்த சிரமங்களை எல்லாம் மறந்து விடுங்கள். என்னைக்கூட மறந்துவிடுங்கள். பரவாயில்லை. அந்த உன்னதமான குறிக்கோள் மட்டும் இருந்தால் போதும்.”

நிர்மலா பேசியிட்டு உட்கார்ந்து விட்டாள்; எல்லோரு டைய கண்களும். தனைத்திருந் தன. இந்த முறையும் நிர்ம லாவை அவர்களால் ஜெயிக்க முடியவில்லை. விடைபெறும் போது, குலுக்கிய கை விரல்கள் உணர்ச்சி மிகுதியினால் நடுங் கின....

பதினாறு ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. நிர்மலா யாரையும் மறக்கவில்லை. அவர்கள் கொடுத்த ‘ஆல்பத்தை’ வைத் துக்கொண்டு ஒவ்வொருவருக் கும் ஞாபகமாக, பிறந்தநாள் வாழ்த்து அனுப்பிக்கொண்டிருக் கிறாள்.

ஆசிரியை சொன்ன வார்த்தை களை அவளும் மறக்கவில்லை.

கண்டிப்பாக இருப்பது ஜகதாவின் வாழ்க்கையில் ஒரு அம்சமாக ஆகிவிட்டது. ஆனால் அதற்குக் கிடைத்த பலன்? அவளுடைய மகள் அவளை வெறுக்கிறாள். அவளுடைய கணவன் அவளு டைய நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டு பாராட்டுவதில்லை. இருந்தாலும் அவளால் அந்தக் கொள்கையை விட முடியவில்லை. நிர்மலா அன்று எப்படி உணர்ந் திருப்பாள் என்ற அனுபவத்தை இப்போது அவளால் அந்தரங்க மாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அவள் நிலை நிர்மலாவைப் போலச் சுலபமானது இல்லை. அது எளிய வாழ்க்கையை மக்கள் நம்பி எளிமையாக இருந்தகாலம். இப்போது அப்படி இல்லை. அது கல்லூரியில் கழித்த சில ஆண்டுகள். இது ஒரு முழு வாழ்க்கை. நோட புத்தகத்தில் அவளுக்கு நிர்மலா எழுதிய குறிப்பு இன்னும் மறக்கவில்லை. “முயன்றால் இதைவிட இன்னும் நன்றாக நீ செய்ய முடியும்” — அதை அவள் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் எடுத்துச் சொல்வது சுலபமாக இல்லைதான்.

வாழ்க்கையிலும் இன்னும் அவள் மாணவியாகவே இருக் கிறாள். படித்து, அனுபவத்தில் கற்று, தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது....

விடிந்து விட்டது.

அன்று அவளுக்குப் பிறந்தநாள். ஆனால் சாந்தாவுக்கோ, விக வத்துக்கோ ஞாபகம் இருந்த தாகக் கூடத் தோன்றவில்லை.

மறக்காமல் அவனை வாழ்த்திய வள் ஆசிரியை நிர்மலா தான். நினைக்கும்போதே உள்ளே ஏதோ ஒரு மலர் இதழ் விரித்துச் சிரித்தது. கண்களில் ஸ்படிகம்.

காப்பியைக் கலந்து கொண் டிருந்தாள். பின்புறமிருந்து இரட்டைக் குரல் கேட்டது. கவிர் என்ற சிரிப்பு கூடவே மிதந்து வந்தது.

“ஹாப்பி பர்த்தே டூ!”

சாந்தாவும் விசுவமும் ரிப்பன் கட்டிய அட்டைப் பெட்டி ஒன் றைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு தின்றார்கள். அவளால் சிரிக்க முடியவில்லை. நெஞ்சுள் ஏதோ கிளர்ந்தது. இவர்களையா—

“நீ பதிலுக்குச் சிரிக்காவிட் டால் பரவாயில்லை. போனால் போகிறது. கடுவன்பூனை மாதிரியே இரு. நீ வழக்கமாக இருக்கிற மாதிரியே இருந்தா லும் எங்களுக்கு உன்னை ரொம் பப் பிடிக்கிறது. உன் சுபாவத் தையும் ரொம்பப் பிடிக்கிறது.”

சாந்தாவின் வழக்கமான குறும்புக் குரல். ஆனால் அதில் அவளை வருத்தும் வேதனை இல்லை. இருவர் கண்ணிலுமே நெஞ்சத்தைத் தோடும் மன அண்மை அவள் பார்வைக்குத் தெரிந்தது. அவள்தான் அவர்க ளைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வில்லை.

வாழ்க்கையில் இன்னும் அவள் ஒரு மாணவிதான். கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது.....!

மீள்பார்வை

"மஹர்"

வந்த வழியென்னும் வளைவில்லா நேர்கோட்டில்
சிந்தை திருப்புகிறேன், சிபிக்கின்றேன், சிலிக்கின்றேன்

நீண்ட நெடியவழி நினைவெண்ணும் எல்லையெலாம்
தாண்டி யோர் பாழ்வெளியில் தனியான தனியத்தில்

மூண்ட கனல் தகிப்பில் முகிழ்த்த வைம் பூதத்தில்
தூண்டித் துளிர்ந்து எழும் துளிர் உயிரின் கொழுந்துகளாய்

எத்தனை பிறப்பெடுத்தேன் என்னென்ன வேடமிட்டேன்
அத்தனை பிறப்புகளின் அனுபவத்துச் சட்டைகளைப்

போர்த்த பிறப்புதனில் புரியாத புதிர் வாழ்வின்
ஆர்த்த மனத்திமிரால் அத்தனையும் நோக்குகிறேன்.

மண்ணுள் புதைந்துவிட்ட மிகப்பெரிய சாம்ராஜ்ய
எண்ணிக்கை யெத்தனையோ எல்லாமே மறைந்ததன் பின்

அகழ்ந்தெடுத்த ஹரப்பா மொஹஞ்சோ தா ரோக்களிலும்
புகழ்மிக்க அஜந்தாவின் புல்லரிக்கும் ஓவியத்தில்

இடிபாட்டின் குவியல்களில் இதயத்தால் தேடுகிறேன்
கடுகாட்டுச் சாம்பரிலே சரித்திரங்கள் காண்கின்றேன்.

மூலம் ஏதென் றறியாது மூண்டே தொடர்ந்து வரும்
காவத்தின் நெடுவழியில் காய்ந்தஇலைச் சருகு களாய்

மரத்தில் இலையிருந்த மந்திரத் தழும்புகளாய்
மரத்தில் பதிந்தவடு வரலாற்று மாக் கதைகள்

புகழ்மிக்க சரித்திரமாய் புராணக் கதை களுமாய்
அகழ்ந்தெடுத்த புதைபல்களாய் ஆதரிசம் ஆகிறது

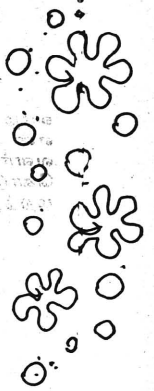
எத்தனை யெத்தனையோ பிறப்புப் புதுமைகளில்
இத்தரை மண்ணுடனே இணைந்தே தொடர்பு கொண்டேன்.

சங்கரரின் எதிர் நின்றும் சண்டாள உருக்கொண்டும்
'இங்குறையா தெட்டிப்போ' என்றவரே சொல்லுகையில்

"எட்டிப்போ என்பதெதை? உடற் பொதியா? உயிர்ப் பொறியா?
சட்டுகிற இவ்வுருவின் சூக்குமத்தின் பொருளென்ன?"

சிறந்துள்ள ஆத்மாவின் சிறக்கடிப்பை வலுவூட்டிப்
பிறப்பின் அனுபவத்தின் பயனை வகுத்தமைத்தேன்.

இன்றே பிறந்திங்கு இமயத்தை நோக்குகிறேன்
நின்றே திரும்புகிறேன் நிற்கின்றான் குமரியன்னை.

இந்த நிலப்பரப்பில் எத்தனைதான் மொழிவகைகள்?
அந்த மொழிப் பிரிவுகளில் எத்தனைதான் ஜாதிவகை?
ஆத்தமப் பொறிபிரிந்தே அவரவரின் தொழில்செய்யும்
குத்திரத்தை மேல்கீழாய் செய்ததெவர் செய்கைகளோ?

இறைவன் படைப்பினிலே இருத்தலிலை மேல் கீழ்கள்
உறையும் உயிர்வகையுள் உயர்வில்லை தாழ்மில்லை.

ஒன்றே உயிர்க்குலங்கள் உருவத்தால் மாறியுறும்
நன்றாய் உருவுகொண்டு நானிவத்தில் வாழ்ந்திடணும்.

சங்கரன் அறிந்தஇதைச் சரித்திரமாய்ப் படிக்கின்றோம்.
சங்கரர்கள் இன்றில்லை. சாதிவெறி நிலைத்திருக்கும்!

இந்நிலையை மாற்றுதற்கே எத்தனைபேர் முயன்றார்கள்?
அந்நிலைகள் வேற்றுருவில் உருமாறிச் சமஸ்கிருது.

நானென்று மார்த்தட்டும் நல்லுடலுள் ஆத்மாவோ
தான் கொண்ட ஜாதிகளைத் தனிவரிசை யாக்கிடுது.

புல்லாகி மண்முளைத்தும் புழுவாகி மண் நுழைந்தும்
நெல்லாகி உணவாகி நிலையியல்வா உயிர் வளர்ப்போம்.

செல்லாகி உயிர்நீக்கிச் சென்றுவிட்ட பின்னாலும்
மில்லை உதைத்த கணை வீச்சாகி மண் பிறப்போம்.

எத்தனை உருவெடுத்தே இவ்வுலகைக் காண்கின்றேன்.
அத்தனையில் "நான்" அழியா அதிசயமே தெரிகிறது.

எங்கிருந்து 'நான்' பிறந்தேன் எங்கே! நான் சென்றடைவேன்
அங்கே என் உயிர்ப்பொறியில் அமைந்த ஒரு ஜாதியில்லை.

நாயுயிரும் நரகுயிரும் உயிர்அளவில் சரிசமமே!
பேயுருவில் பேதலியில்லை பிறந்ததன்பின் பேதங்கள்.

மண்ணில் பிறந்ததன்பின் மாறுதலின் காரணம்ஏன்?
மண்ணில்வீழ் மழைநீராய் பாசுகளில் கரைந்துவால்..

பின்னாலே திரும்புகையில் சிரமீட்போல் பழம்பெருமை
முன்னாலே என்னதிரில் மூண்டுஎழும் ராக்கெட்கள்

இதனிடையில் ஊசலிடும் இன்றென்றும் பொய்ப்பொழுதின்
கதைக்களத்துத் திரிநினைவு கண்கட்டி மாயைசெயும்.

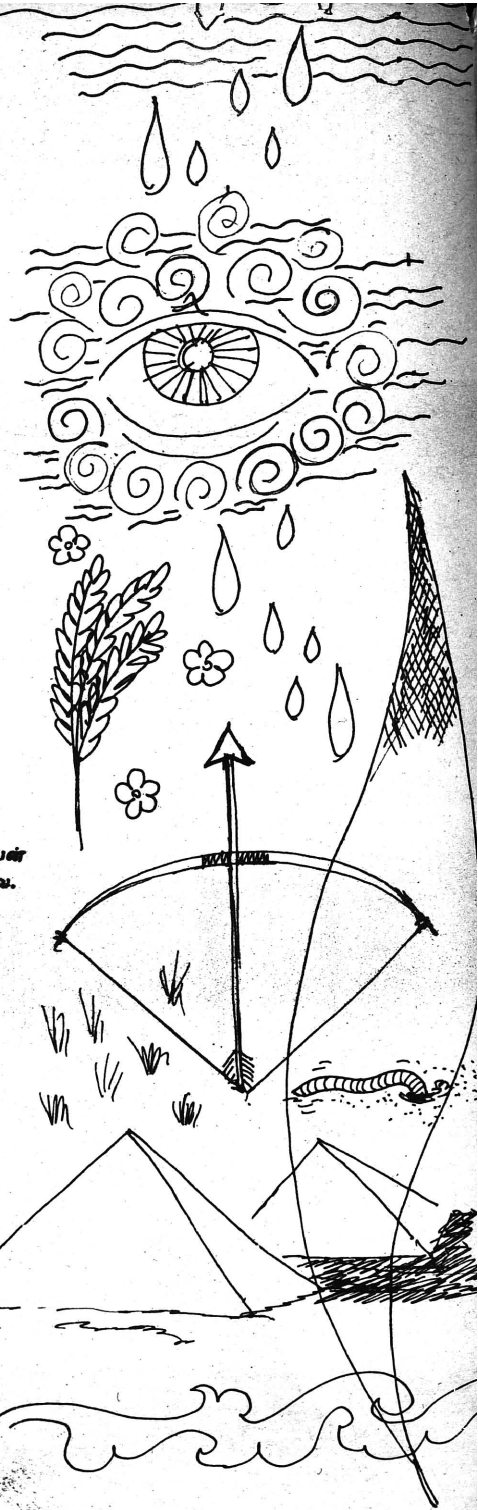
எங்குமே இருட்குழல் எல்லாமே புதிப்பொதிவு.
தங்கும் மனக்குகைக்குள் தனிஏக்கத் தாபங்கள்.

முன்னேயும் பின்னேயும் மூண்டுள்ள பெருங்காடு
என்னை இழுத்தேகும் எத்தனையோ மனப்பிசைவு

பசிபோக்கும் முயற்சிகளின் புசிக்கும் புதர்முட்கள்
நிசியில்லா நிலையினிலும் நீண்டுவிடும் இருட்போர்வை

அவ்விருளின் நடுவிருந்தே இன்னிசையாய் ஒருகுரலும்
பல்லியமாய் சமத்துவத்தின் பாட்டொன்றைப் பாடியது.

யாரங்கே பாடியது? எவர் குரலோ? எங்கேயோ?
வேறெங்கே? 'மஹாத்மா'தான் நம்நினைவில் வருகின்றாள்.

வாய்விசை

நாடக மன்றங்கள் இணையிலாப் பணிகள்

தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றம் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கமாக, இசை, நாடகம், நாட்டியம், கதா காலட்சேபம், தெருக் கூத்து, திரைப்படங்கள் போன்ற நுண் கலைகளுக்கு ஊக்கம் அளித்து, பேணித் தாதுத் தமிழக அரசால் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கலை நிறுவனமாகும்.

தலைசிறந்த கலைஞர்களுக்கு 'கலைமாமணி' விருது வழங்குதல்:

ஆண்டுதோறும் தமிழகம் முழுதும் பல்வேறு கலைத் துறைகளில் சிறந்து விளங்கும் கலைஞர்களைத் தேர்வு செய்து 'கலைமாமணி' விருது வழங்கிக் கௌரவித்து வருகின்றது. இதுவரையில் மன்றம் 662 கலைஞர்களுக்கு கலைமாமணி விருது வழங்கிச் சிறப்புச் செய்துள்ளது.

ஏழ்மை நிலையில் வாழும் 'கலைமாமணி' விருதுபெற்ற கலைஞர்களுக்கு இவ்வமைப்பு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கி வருகிறது. கலைஞர் ஒவ்வொரு வரும் ரூ. 1,000 ரொக்கப்பரிசுத் தொகை பெறுவர். இதுவரையில் 123 கலைஞர்கள் ரொக்கப் பரிசுகள் பெற்றுள்ளனர்.

கலைத் துறையில் புகழோடு தோன்றி மறைந்துள்ள கலைஞர்களை இளம் சந்ததியினர் அனைவரும் அறியும்வண்ணம் அக் கலைஞர்களின் திருவுருவப் படங்களை மன்றம் ஆண்டுதோறும் விருது வழங்கும் விழாவின் போது திறந்து வைத்துப் புகழாரம் சூட்டுகின்றது. இதுவரையில் திறந்து வைக்கப் பெற்றுள்ள கலைஞர்களின் திருவுருவப் படங்களின் எண்ணிக்கை 112 ஆகும்.

உரிய காலத்தே உதவி செய்யும் பண்பாட்டு அமைப்புகள் அல்லது சபாக்கள் உரிய பராரட்டுப் பெறுவதிலும் என்றும் விடப்படவில்லை. நுண்கலை வளர்ச்சிக்கு அவை ஆற்றும் பணிக்காக ஒவ்வொரு சபாவுக்கும் கேடயம் வழங்கப்படுகிறது.

ஏழ்மை நிலையில் வாழும் கலைஞர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கும் திட்டம்:

வறுமையில் வாடும் நலிந்த, வயது முதிர்ந்த கலைஞர்களுக்கு மாத ஒய்வு ஊதியம் வழங்க வகை செய்யும் திட்டம் மன்றத்தின் நடைமுறையில் உள்ளது. மாதம் ரூ. 75 ஒய்வு ஊதியமாக உள்ளதை, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் 1-4-1980 முதல் ரூ. 150 ஆக உயர்த்தி வழங்க ஆணை பிறப்பித்தார்கள். இதுவரையில் இத்திட்டத்தினால் பயன்பெற்றுவரும் கலைஞர்களின் எண்ணிக்கை 1767 ஆகும்.

இசை, நாட்டியக் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க சபாக்களுக்கு உதவி மானியம் அளிக்கும் திட்டம்:

கர்நாடக இசை, வயலின், மிருதங்கம், கட்டம், புல்லாங்குழல், கதா காலட்சேபம், நாடகரம், வீணை, நாட்டியம் ஆகிய துறைகளில் சிறந்து விளங்கும் தகுதி பெற்ற இளம் கலைஞர்களுக்கு, கலை நிறுவனங்களின்

வாயிலாக வாய்ப்புகள் நல்கும் வண்ணம், சிறந்த, திறமையுடன் நடத்தி வரும் சபைகளைத் தேர்வு செய்து, மானியம் வழங்கி, அச்சபைகளின் வாயிலாக நிகழ்ச்சிகள் நடத்திட மேற் சொன்ன திட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

இதுவரையில் இத்திட்டத்தினால் தமிழகம் முழுதும் உள்ள கலை நிறுவனங்களின் வாயிலாக சுமார் 750 கலைஞர்கள் பயன்பெற்றுள்ளனர்.

படிப்பு உதவித் தொகை-பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம்:

இசை, நாடகம், திரைப்படம் இயக்குதல், நடிகைத் தலை, முதலிய வற்றில் பயிற்சி பெறும் தகுதி வாய்ந்த மாணவர்கட்குப் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டத்தினால் இதுவரை சுமார் 25 மாணவர்களுக்கு மேல் பயனைடைந்துள்ளனர்.

ஏனைய பணிகள்:

தமிழில் புதிய நாடகங்களைத் தயாரித்து அரங்கேற்ற தொழில் முறை நாடகக் குழுக்களுக்கு மானிய உதவி அளித்து ஊக்கமளித்து வருகிறது. இதனால் தொழில்துறை நாடகக்குழுக்கள் பல, பயன்பெற்றுள்ளன.

நம் நாட்டு இளம் கலைஞர்களும் மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சியாளரும் கேட்டு இன்புறவும், அதன் வாயிலாகத் தங்கள் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளவும் இசைத் துறையில் சிறந்து விளங்கிய பல மேதைகளின் நிகழ்ச்சிகளைக் கலைக் களஞ்சியமாக நாடாப் பதிவு செய்து பேணி வருகிறது. பல இசை மேதைகளின் நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்து பாதுகாத்து வருகிறது.

இசை (வாய்ப்பாட்டு) மற்றும் வயலின், வீணை, மிருதங்கம், கட்டம், கஞ்சிரா, புல்லாங்குழல், நாடகரம், நாட்டியப் பயிற்சியளித்து வரும் பல பள்ளிகளின் பராமரிப்புக்காகவும், இசைக்

கருவிகள் - இசை சம்பந்தமான புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கும், மானியம் அளித்து வருகிறது. இத்திட்டத்தினால் ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 15 கலைப் பயிற்சி நிறுவனங்கள் பயன் பெற்று வருகின்றன.

இசை, நாட்டியம், நாடகம், கிராமியக் கலை முதலிய துறைகளில் பல புதிய அரிய கலை நூல்கள் வெளியீட்டிற்கு மானிய உதவி அளித்து, அக்கலை நூல்கள் மக்களுக்குப் பயன்படும்படி செய்து வருகின்றது.

இயல், இசை, நாடகம், நாட்டியம், கிராமியக் கலைகள் முதலிய துறைகளில் புகழ் பெற்ற கலைஞர்களைக் கொண்டு பல நிகழ்ச்சிகளை (Lectures and Demonstrations) நிகழ்த்தி வருகின்றது.

பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ள பல கிராமியக் கலைக் குழுக்களுக்கு இசைக் கருவிகள், உடைகள் மற்றும் மேடைப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கும், மன்றம் மானியம் அளித்து வருகின்றது. இத்திட்டத்தினால் ஆண்டுதோறும் 4 அல்லது 5 குழுக்கள் பயன் பெற்று வருகின்றன.

பரம்பரை நாட்டிய நாடகமான பாகவத மேளா நலிந்து போகாமல் இருக்க வருடா வருடம் மானியம் அளித்து அக்கலையின் பெருமையைப் பாதுகாக்க வழிவகை செய்து வருகிறது. மேலும் இதுபோன்ற அரிய நிகழ்ச்சிகளை ஒளி, ஒலிப் பதிவும் செய்து வருகின்றது.

மாநிலங்களிடையே கலைக் குழுக்கள் பகிர்வுத் திட்டம்:

மைய அரசின் மாநிலங்களிடையே பண்பாட்டுப் பகிர்வுத்

கலைமாமணி விழா

திட்டத்தின்கீழ், தமிழகத்திலிருந்து கலைக் குழுக்களை இந்திய நாட்டின் பல மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறது.

இயல், இசை, நாடகம், மக்கட்டு அறிவு வளர் ஆர்வஸூட்ட அக மகிழ்ச்சி சீறக்க, நன்னெறியைக் காட்டப் பயன்பட வேண்டும்.

பேரறிஞர் அண்ணா.

அரசின் துணையுடன் சுமார் மூன்று கலைக் குழுக்களைத் தேர்வு செய்து அயல் மாநிலங்களுக்கு மன்றம் அனுப்பி வரு

கின்றது. அதேபோன்று மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வரும் கலைக் குழுக்களை வரவேற்று அவற்றின் கலை நிகழ்ச்சிகளைச் சென்னையில் மாத்திரமின்றி அரசின் உறுதுணையுடன் தமிழகத்தின் மாவட்டத் தலைநகரங்களில் நடத்துவதற்கு மன்றம் நடவடிக்கை மேற்கொள்கிறது. ஆண்டுதோறும் ஏறக்குறைய இரண்டு அல்லது மூன்று அயல் மாநிலக் கலைக் குழுக்களை வரவேற்று, நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகிறது.

மேலும், நாடகப் பயிற்சிப் பள்ளி நிறுவதல், மலைவாழ் மக்களின் நடனத்தைத் திரைப்படம் ஆக்குதல், கலைஞர்களைப் பற்றிய 'யார் எவர்' நூல் வெளியிடுதல், இசைக் கருவிகள் தயாரித்தல் ஆகிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்த மன்றம் எண்ணியுள்ளது.

மறைந்த கலைஞர்களின் குடும்பத்திற்கு மானியம் வழங்குதல்:

புகழ் பெற்ற கலைஞர்களின் மறைவால் அவதியுறும் கலைக் குடும்பத்திற்கு குடும்பப் பராமரிப்புச் செலவுக்கென மன்றம் ரூ. 2,000 (இரண்டாயிரம்) வரையில் வழங்கி வருகின்றது.

மேலே கூறியவை போன்ற பல கலைப் பணிகளைச் செய்து தமிழகத்திற்குப் பெருமை சேர்த்து வருவது தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றம் ஆகும்.

இந்தியாவில் இயங்கும் பல மாநில அகாடமிகளில் நமது தமிழ்நாடு அகாடமி சிறந்தது என்று வெளிநாட்டுக் கலைஞர்களாலும் நமது நாட்டுக் கலைஞர்களாலும் பாராட்டுதல் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைமேதைகளின் உருவப்படங்கள்

இச்சொற்கள் தமிழக அரசின் வீருது வாக்குபோல் விளக்குகின்றன. இது "சத்யமேவ ஜயதே" என்னும் வடமொழிச் சொற்றொடரின் தமிழாக்கம் என்றே பெரும்பாலும் கருதப்படுகின்றது. வட மொழியில் "சத்தியம்" என்ற சொல்லுக்கு "உண்மை" "மெய்" என்னும் பொருளே உண்டு.

"வாய்மையும் பொய்மையும் கண்டோர் சுட்டி"....

"வாய்மை கூறலும், பொய்தலைப் பெய்தலும்...."

என்னும் தொல்காப்பிய வரிகளினின்று வாய்மை என்பது பொய்மைக்கு எதிர்ச் சொல்லாகக் கூறப்படுவது காண்கிறோம். ஆனால் "வாய்மை" என்னும் சொல்லுக்கு உண்மை, மெய், மெய்ம்மை என்னும் பொருளுடைய இணைந்ததாய் வேறு பொருளும் உள்ளதாகத் திருக்குறளிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வாய்மை என்னும் சொல்லுக்கு மெய், உண்மை என்னும் பொருள் மட்டுமே எனத் தெய்வப் புலமை வாய்ந்த திருவள்ளுவர் கருதியிருந்தால்,

"வாய்மை" என்பபடுவது யாதெனின் ... என்று குறளைத் தொடங்குவதன் நோக்கம் என்ன? "மெய்" என்பது என்ன என்று மக்களுக்குப் புதிதாக விளக்க விரும்பினாரா? அங்ஙனம் விரும்பினார் என்னும் கூற்று பொருத்தமாகத்தோன்றவில்லை. மெய், உண்மை என்பது தமிழக மக்களுக்கு அது வரையிலும் தெரியவில்லை என்றாகி விடும். இது சற்றும் ஏற்புடைய கருத்தாகாது.

மெய்ம்மை, உண்மை என்ற பொருளைத்தான் அவர் கூற விரும்பினார். எனின்... "யாதெனின்" என்ற சொல்லுக்குப் பின் "யாதொன்றும் பொய்மை இலாத சொல்ல" என்று அருமை யாகக் குறளை முடித்திருக்கலாமே! "பொய்மை என்பதற்குப் பதிலாக 'தீமை' என்று கூறியதென்? ஏனெனில் ஆசிரியர் கூற விரும்பியது, தம் நூலில் தாம் கூறும் அறவாழ்க்கைக்குப் "பொய்மை" இலாத சொல்ல மட்டும் போதாது. "யாதொன்றும் தீமை இலாது சொல்லும்" இன்றியமையாததாகும் - என்னும் கருத்தினையே இக்க.

இனி, "தீமை இலாத சொல்ல மட்டும் அறவாழ்க்கைக்குப் போதுமா எனில், போதாது.

ஏனெனில் ஒருவன் தீமையிலாததை வாயால் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம்.

"சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்"

என்பதற்கேற்ப சொல்வது அல்லது பேசுவது எளிது, செய்தல் அரிது. ஆகவே தீமையிலாததை சொல்லிக் கொண்டு, சொல்வதை விட அரிதான செய்வதை மேற்கொள்ளாமல் நன்மை சொல்லி தீமை செய்வானாயின் எங்ஙனம்? அறத்தான் வரும் இன்பத்தை (குறள் 39) அடைய இயலும்?

தீமையால் இன்பம் பெற இயலாதன்றோ? அங்ஙனமாயின் "யாதொன்றும் தீமையிலாத சொல்ல" என்ற சொற்களால் ஆசிரியர் வேறு ஏதோ கருத்தை மனத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றே தோன்றுகிறது. அக்கருத்து எதுவாயிருக்கலாம் என்பதே கேள்வி.

யாதொன்றும் தீமையிலாததைக் கொண்டுள்ளது நன்மையே உருவாம் இறைவனைத் தவிர வேறு யார்? வேறு எது? "இறைவனைச் சொல்ல" என்றால் பொருள் என்ன? பொருளற்ற தற்புகழையோ, பிறர் கூறும் வீண்புகழ்ச்சியையோ விரும்பாமல் பரம்பொருளும் உலகத்தைக் கடந்த கடவுளும், புகழ்ச்சிக்கெல்லாம் உரியவனும், பொருள் நிரம்பிய புகழுக்குத் தகுதியுடையவனுமாகிய இறைவனது புகழ் புரிவதே (குறள் 5 காண்க) என்க. 'புரிதல் என்ற சொல்லுக்கு, 'செய்தல், விரும்பல், தியானித்தல், சொல்லுதல் என்றெல்லாம் பொருள் உள்ளது, கவனிக்க. ஆகவே, 'யாதொன்றும் தீமையிலாத சொல்லும்' 'இறைவன் பொருள் சேர் புரிதலும்' ஒன்றே எனக் கூறலாம், இதுவே வாய்மை என்க.

"வாய்மை" அதிகாரத்தில் மற்ற பாக்களில் மெய்ம்மை பற்றிக் கூறுவது போல் தோன்றினும் முதல் குறளிலும் இறுதிக் குறளிலும் மேற்கூறிய பொருளில் தான் ஆசிரியர் கூறுவதுபோல் தோன்றுகிறது. உண்மை பேசுவது பற்றி ஆசிரியர் இவ்வதிகாரத்தில் பேசவில்லை என்பதன்று, அதைப் பற்றிக் கூறும் அதே நேரத்தில் மேற்கூறிய பொருளில் உண்மை வடிவாம் இறைவனின் புகழ் புரிதல் பற்றியும் கூறுகிறார் என்றே கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உண்மை பேசுவது மட்டும் போதாது. வள்ளுவர் கூறும் இறைவனடி சேர - நீடு வாழ்வு

வாய்மைவே வெல்லும்

● பேராயர் அருளப்பா

பெற; உண்மை பேசி, தீமை செய்யக் கூடும்ல்லவா? உண்மை பேசுவதுடன், தீமை எதுவும் செய்யாமல் இருப்பதுடன் உண்மைக்கும் நன்மைக்கும் உறைவிடமாகிய இறைவன் புகழ் புரிதலும் வேண்டும். அப்போதுதான் நூல் கற்றதன் பயன் விளங்கும். நிலைத்து நிற்கும் வான் வீட்டில் நீடு வாழ்வு அடைய முடியும். யாண்டும் இடும்பையின்றி, மனக் கவலை நீங்கி வாழ முடியும். இதுவே உண்மையான நன்மை, இதையே மனிதன் நாடுதல் வேண்டும்.

இதை மனத்திற்கொண்டே வள்ளுவர் வாய்மை அதிகாரத்தின் இறுதிக் குறளாக—

"யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லைஎனைத் தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற"

என்றார். மெய்யானவை பலவற்றுள்ளும், வாய்மையினும் நல்லது வேறெதுவும் இல்லை எனின் அது, "யாதொன்றும் தீமையிலாத" இறைவனைச் சொல்ல, அவனை தியானித்தல், அவன் புகழ் கூறுதல் அன்றி வேறெதுவாயிருக்க முடியும்?

இப்பொருளில் தான் கிறிஸ்துவும், "எம்மனிதனையும் நல்லவன் என்று கூறுதல் முற்றும் பொருந்தாது, இறைவன் ஒருவனே நல்லவன்" என்றார் (லூக் 18, 19) காண்க.

உழவன்

(உழவனது பன்னிரண்டு திங்கள் நிகழ்ச்சி நிரல்)

தன்னேரிவா உழவன் பொன்னேரு பூட்ட — வெறுத்
தரிசுதனை உழவது நற்சித்திரையிலே;
நெல்மணிகள் பொலிகளா உரையுத்து விளைதிலதற்ப
பொன்வயலாய் ஆக்குவது வைகாசிமீலே

ஆழ உழவது ஆனிரியிலே — அழகாய் விதைப்பது ஆடிமீலே;
ஆடிப்பட்டம் தேடி விதைத்த பின்னர் —
தாரணித் தாவின் கர்ப்பத்திலே
தானிய மணிகள் தவங்கிக்கும்;
மேழப்பட்ட மகிழ்ச்சியிலே

நிலமகள் சிலிர்த்தனள்! நெல்மயங்கை முளைத்தனள்!

பச்சைப் பசுவென வளர்ந்துவரும் பயிர்
பார்க்க மிகக்குளிர்ச்சி ஆவணியிலே — இடைமீல்
நச்சப்போலே முளைச்சிருக்கும் களைகளையே
நறுக்குத் தெரிச்சாப்போலே களைந்திலே —

வாருங்கடி பெண்டுகளா! வர்ப்புலிட்டு இறங்குங்கடி!
களைவிடாமலே பாருங்கடி! கைவிரசாக முடியுங்கடி!
நாத்து முடிச்சை அவித்துப்பிரிக்க திரைவிடாமே நடவுங்கடி!
நாட்டியப் பெண்டுகள் போலே வரிசையாக நட்டுமுடிச்ச நீமருங்கடி

பயிரும் வளர்ந்து பருவமும் அடைந்து
பண்ணை கட்டிக்கிட்டுக் கருதிகள் சிரிப்ப்
பாய்ச்சனும் நீர் டிரட்டாசியிலே

மண்வெட்டி கையுமாய் வயலைச்செத்தியே
கண்ணிமைக்காமல் திரியனுமே.

ஐப்பசி தன்னிலே அடை மழையிலே
அந்தனை பேருமே வரப்பிலே;
ஆடை மெலிச்சதால் உடல் குன்னிக்கிட்டுக்
காலவும் காக்கணும் இரிலே

பாடல்

முகவை இராஜமாணிக்கம்

கார்த்திகை தீபத்திலே சொக்கப்பன் தீக்கொழுந்து
லோப் பூச்சியை அழிக்கும் கை கண்ட மருந்து,
மார்க்குதியும் சிறந்திருச்சி! கதிர்கள் முற்றிச் சிவந்திருச்சி!
பாரம் விரும்பக் கனத்திருச்சி! நெற்குவையும் சாய்ச்சிருச்சி!

கதிர் அறுப்போம்! நெல்-கதிர் அறுப்போம் — சொச்சி
கதிர் அறுப்போம்! பொற்-கதிர் அறுப்போம்!
அறுத்துக்கட்டிக் களங்கொண்டு சேர்த்துப்
போரடித்து நெல்மணிகளைக் குவிப்போம்!
பதரைத் தூற்றி படியளத்து
கண்டுமுதல்தனைக் கணக்கிடுவோம்

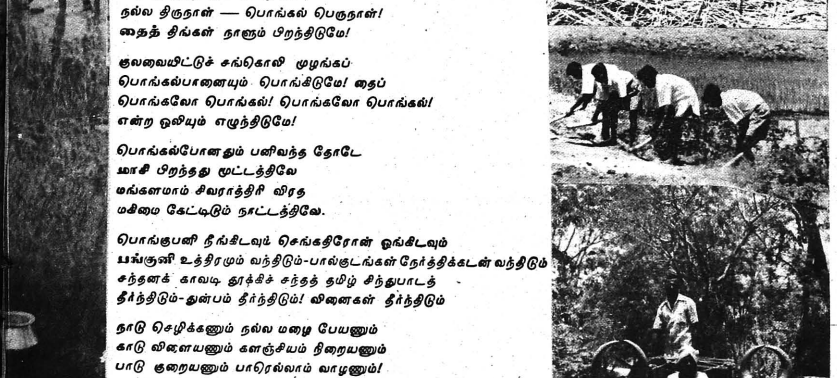
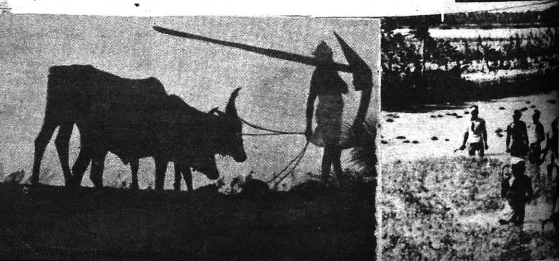
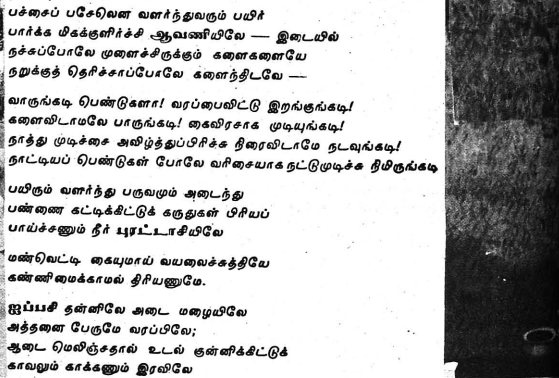
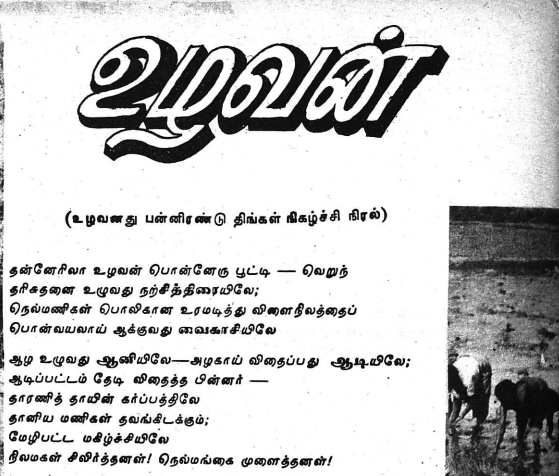
நெல்லும் கரும்பும் மஞ்சளும், இஞ்சியும்
விடு நிறைச்சிடும் போதிலே
நல்ல திருநாள் — பொங்கல் பொருநாள்!
தைத் திங்கள் நாளும் சிறந்திடுமே!

குலவையிட்டுச் சங்கொலி முழங்கப்
பொங்கல்பாணையும் பொங்கிடுமே! தைத்
பொங்கலோ பொங்கல்! பொங்கலோ பொங்கல்!
என்ற ஒலியும் எழுந்திடுமே!

பொங்கல்போனதும் பணிவந்த தோடே
மாசி சிறந்தது முட்டத்திலே
மங்களமாய் சிவராத்திரி விரத
மகிமை கேட்டிடும் நாட்டத்திலே.

பொங்குபணி நீங்கிடவும் சொக்கதிரோன் ஓங்கிடவும்
பங்குனி உத்திரமும் வந்திடும்-பாங்குடங்கள் நேர்த்திக்கடன் வந்திடும்
சந்தனக் காவடி தூக்கிச் சந்தத் தமிழ் சிந்துபாடத்
தீர்த்திடும்-துன்பம் தீர்த்திடும்! விளைகள் தீர்த்திடும்

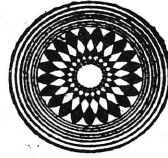
நாடு செழிக்கணும் நல்ல மழை பேயணும்
காடு விளைவணும் களஞ்சியம் திறையணும்
பாடு குறையணும் பாரெல்லாம் வாழணும்!
ஆட்சி சிறக்கணும் வாழ்வு சரக்கணும்!

ஆண்டிபட்டியை அரசபட்டியாக மாற்றிய
மாண்புமிகு முதல்வர்
டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின்
பொன்னான ஆட்சி தொடர
இந்நன்னாளில் வாழ்த்துகிறேன்.

பி. பாண்டித்துரை, பி.ஏ.பி.எம்.,
பெருந்தலைவர்,
ஆண்டிபட்டி ஊராட்சி ஒன்றியம்
ஆண்டிபட்டி, மதுரை மாவட்டம்,
தொலைபேசி: 4 6 9 5

பரணி

நல் வாழ்த்துக்கள்

M. A. V. M. M. பாலிடெக்னிக்
திருப்பரங்குன்றம், மதுரை - 625 005.

சிவில்
மெக்கானிக்கல்
எலக்ட்ரானிக்ஸ் அண்டு கம்யூனிகேஷன்
ஆண், பெண் இருபாலரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

இவன்,
P. ராதாகிருஷ்ணன்
செயலாளர்

பரணி

புத்தாண்டுக் குயில் வாழ்க்கு!

—கவிஞர் சுப்பு ஆறுமுகம்

காஞ்சீபுரத்துக் குயில்
காலத்தையே வெல்லும் குயில்
வாஞ்சையிடு அண்ணாவோடு வாழ்ந்தது! —அது
வரலாற்றுக் கோட்டைப் பக்கம் வந்தது!
அண்ணாவின் கனவை எல்லாம்
அழகுறவே நளவு ஆக்கும்
தமிழ்சை வாழ்த்த வந்தேன் என்றது — நானே
தமிழ்க்குயில் என்று சேதி சொன்னது!

தேமதுர கீதம் கேட்க
திருவையாறு பறந்து சென்றேன்!
மாமனரின் தமிழகத்தின் முதல்வரு — நல்ல
விண்ண தந்தார் வாங்கினாரு பிரதமரு!
விண்ணயாக இவர் இருக்க,
விரலாக அவர் இருக்க,
ஆனந்தமாய் சதிலயமும் சேருது! — காமய
அரசடனே நம் அரசும் மகிழது!

சத்துணவும், பாட நூலும்
சீருடையும் இலவசமாய்
எத்தனையோ லட்சம் பேர்க்குக் கிடைக்குது — இங்கு
எதிர்கால சமுதாயம் வளருது..!
நோய் நொடிகள் ஏதும் வராமல்
தாய் மடியில் இருப்பது போல்
நூறாண்டு நல வாழ்வு வாழுவே — செய்வும்
றுப்பமான மருத்துவங்கள் வெவ்வே..!

கோயில், குளம், கோபுரத்தின்
தமிழ்க்குயில் நான் பறந்து சென்று
கொடியரத்தின் மேலிருந்து பார்க்கிறேன்! — பக்தர்
கூட்டமெல்லாம் பேசுவதைக் கேட்கிறேன்!
கருவறையில் இறைவனிடம்
தமிழ்மறையே ஒலிக்கத்தம்மா!
கடவுளுக்கு இப்பொழுதே மகிழ்ச்சியாம்! — தனிப்பெருக்
கருணையான புரட்சி காணும் ஆட்சியாம்!

எங்கெங்கும் தொழில் வளர
தொழில் புரிவோர் திறை உயர
அங்கங்கே வழிவகைகள் செய்யுது! — தாட்டிக்

அறிவியலும், உழவியலும் சிறக்குது!
கதர், கிராமத் தொழில் வளர
கலை வளர, தொழில் கல்வி
நிலை உயர பொருள் வளமும் உயருது! — முதல்வர்
நெஞ்சினிலே அண்ணா நாமம் ஒலிக்குது...!

அந்தத் துறை, இந்தத் துறை
எந்தத் துறையானாலும்
அண்ணாவின் முத்திரையே தெரியுது — தமிழ்
அரசுக்கு இது வாழ்த்தாக அமையுது!
பொன்மனத்துச் செம்மல் உள்ளம்
பூணத்து அண்ணன் மனம்
ஒன்றும் ஒன்றும் சேர்ந்தம் ஒன்றே ஆனது! — அதனால்
உலக சாதனைகள் இங்கு நடக்குது...!

வல்லினமும், மெல்லினமும்
இடையினமும் தனித்தனியே
நல்லெழுத்தைத் தமிழுக்காகத் தந்தது! — முன்றின்
நல்லுருவே 'தமிழ்' என்று வந்தது! — இந்தத்
தன்மைபோல, தமிழரசும்
வல்லினத்தில் இடையினத்தில்
மெல்லினத்தில் தமிழகத்தை வாழ்த்துது! — புது
மேன்மையான வரலாறும் படைக்குது!

காவிரி, வைகை, பொருளை
ஒடிவரும் போதியே
கலகல-ன்னு ஓசை வரும் காதிலே — அதை
மொழி பெயர்த்ததேன் — வந்ததிந்தச் சேதியே!
தமிழகத்தின் முதலமைச்சர்
எம்.ஜி.ஆர். வாழ்க என்றே
தாவி வரும் நதிகள் சேதி கூறுதே — அதில்
தமிழ்ப்புத்தாண்டு வாழ்த்தும் கேட்குதே...!

'அட்சய' என்னும் பேரில்
அருட்பி வரும் புத்தாண்டு
அட்சய பாத்திரம் போல விளங்குவே! — செல்வம்
அள்ளி அள்ளி வற்றாமல் வழங்குவே!
ஓராண்டு வளர்ச்சி தன்னை
ஒவ்வொரு நாளிலும் கண்டு
உலகப்புகழ் தமிழரசு பெறுகுவே! — 'ஏழை
ஒருவர்கூட இவ்வா நினை அமைகுவே!

சித்திரையே! உன்னில் வரும்
முழுவடிவ சந்திரன் போல்
மக்கள் முதல்வர் இராமச்சந்திரன் வாழ்குவே! — எங்கள்
முத்தமிழ்த்தாய் முன்னின்று வாழ்த்துவே!
எங்கள் வாழ்வும், எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழ் என்றே
புதுவைக் குயில் எங்கிருந்தோ இசைக்குதே! — நம்மை
காஞ்சிக் குயில் சேர்ந்துபாட அழைக்குதே!

கற்பனை வரங்கள்

நித்திரை போகாத சித்திரை வானம்
முத்திரை அழகின் மோக வாகனம்!
எத்திரை திரும்பினும் எழில், எழில் எழிலே!
ஒத்திரை பாடும் தென்றல் ஓர் குழலே!
பொன்னம் விவள்ளமோ! பாலாமி ஷேகமோ!
பட்டாடை உடுத்திய பாவைப் பிரகாசமோ!
இயற்கை ஓவியன் இதயக் கோயிலில்
மூலத் தானத்து முழுநிலா உதயமோ!
கம்ப காலியம் ஓவியம் ஆனதோ!
அந்தர முகில்கள் ஆடும் ஊஞ்சல்கள்!
சந்திர பிம்பங்கள் சந்தனக் கிண்ணங்கள்!

குரிய ஒளிக்கதிர் தூரிகை தொடத்தொட
ஜோதி வேள்விகள்; வீதி ஊர்வலங்கள்!
பட்டுத் தெறிக்கும் பலப்பல நிரங்கள்!
கட்டுப் படாத கற்பனை வரங்கள்!
மேக வர்ணங்கள்! மோக மயக்கங்கள்!
தாகச் சிவிர்ப்புகள்! தணலின் தவிப்புகள்!
தலைக்கும் மேலே தவழ்பொன் விரிப்புகள்
தளதள வென்றே தழைந்திடும் சிரிப்புகள்!
தங்க நிலாத்தீத் தழுவிடும் எரிப்புகள்!
எங்குமே வெளிச்ச எழுச்சிப் பரப்புகள்!
வானக் கூடமோ! வண்ணக் கூடமோ!
வரையும் ஓவிய வளர்கலைக் கூடமோ!
மண்ணெலாம் கண்ணாய் மலர்ந்து கண்டாலும்
விண்ணை ஓர் பார்வையால் விழுங்கவும் கூடுமோ?

கவிஞர்
வல்லம் வேங்கடபதி

தமிழ் இலக்கியத்தல் திருவள்ளுவர் புரட்சி

பேராசிரியர் டாக்டர் மு.வ. வின் 'திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்' என்ற புகழ் பெற்ற நூலைப் பலர் படித்திருப்பீர்கள். அதற்கு அணிந்துரை வழங்கிய தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி.க. 'இது ஒரு புரட்சி நூல்' என்றார். மு.வ.வின் பார்வையில் புரட்சி பூத்ததற்குக் காரணம் திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் பார்வையில் புரட்சி பூத்தமையே ஆகும்.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள் செய்த காலம் உறுதியாகக் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட காலம். இது இரட்டைக் காப்பியங்களாகிய சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும் வரும் திருக்குறள் ஆட்சிகளால் தெளிவாகும். ஏக கிறித்துவின் தோற்றத்துக்குச் சற்று முன் என்பது மறைமலை அடிகளார் கருத்து; தமிழக அரசு பின்பற்றும் திருவள்ளுவர் ஆண்டும் இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே.

திருக்குறள் கருத்தும் நடையும் தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகைக்கு இடைப்பட்டதே. அதனாலேயே பெரிதும் நீதி நூல்களைக் கொண்ட பதினெண்கீழ்க் கணக்குள் அது இடம் பெற்றது எனலாம்.

தொல்காப்பிய நூற்பாக்களுள் பல ஓரடியால் இயன்றவையே. ஆனால் ஈரடிகளே கொண்ட ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு முழு நூல் திருக்குறள். தொல்காப்பியத்துள்ளும் பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகையுள்ளும் காணப்படும் வகை தொகை முறையை மேலும் வளப்படுத்தும் நூல் திருக்குறள்.

மனித வாழ்வு முழுதுக்கும் பயன்படும் அரிய பெரிய கருத்துக்களை அணுமையும் கடுகையும் துணைத்து ஏழுட்கலைப் புகுத்துவது போல எளிய-இனிய ஏழு சீர்களில் திருவள்ளுவர் அமைத்திருப்பது உலக இலக்கியத்திலேயே - இலக்கிய உலகத்திலேயே அவர்தம் முதல் புரட்சி. அதனாலேயே அதுபோன்ற பல காரணங்களாலேயே அவர் முதற்பாவவர்' எனப்படுகிறார்

போலும். அடுத்து 'ஓதற்கு எளிதாய் உணர்த்தற்கு அரிதாய் வேதப் பொருளாய் மிக விளங்கித் தீதற்றோர் உள்ளுந்தொறும் உள்ளுந்தொறும் உள்ளம் உருக்கும்' ('திருவள்ளுவமாலையே-24') உயர் வினதாய் ஒரு நூல் செய்தமையாகும். மூன்றாவதாகத் திருவள்ளுவமாலையே (23) தெரிவிப்பது போல அந்தணர்க்கே உரியதாய் வடமொழி வேதம் விளங்க அனைவருக்கும் உரியதாய்த் திருவள்ளுவர் திருக்குறள் திகழுவதே ஆகும்.

நன்காவதாக, சங்க நூல்கள் பெரிதும் காதலையும் போரையுமே புகழ்ந்திருக்கத் திருவள்ளுவர் திருக்குறள் அத்தையே முழுதும் போற்றுவதாய் அமைந்துள்ளமை ஆகும். ஐந்தாவதாகப் பழந்தமிழ் நாகரிகம் பிற நாகரிகங்களால் கெடாதவாறு இந்நாளில் Appropriate Transfer / Alternate technology என்றெல்லாம் அறிவியலில் போற்றப்படும் செயல்நுட்ப மாற்றங்களை நினைவூட்டும் வகையில் 'வேள்வி' 'தவம்' முதலியவற்றுக்குப் புதுப்பொருள் - புதுப் பொருண்மை கண்ட புரட்சியாகும். ஆறாவதாகப் பழந்தமிழகத்தில் நாகரிகமாகக் கருதப்பட்ட மதுவருந்தல், புலால் உண்ணல், குதாடல், பரத்தமை ஆகிய நான்குள் மது, குது, பரத்தமை மூன்றையும் பொருட்பாடிலேயே வைத்துக் கண்டித்தல். ஏழாவதாக காலமெலாம், வாழ்வெலாம், ஞாலமெலாம் பின்பற்றத்தக்க அறங்களையும் நெறிகளையும் வற்புறுத்தல்.

சற்று முன் சொன்னவற்றுள் எல்லாம் சிறப்புடைத்தான 'வேள்வி', 'தவம்' பற்றிய திருவள்ளுவரின் கருத்துப்புரட்சியை முதலில் காண்போம். முதலாவதாக 'வேள்வி' பற்றி.

இனைத்துணைத் தென்ப
தொன்றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன் (87)

டாக்டர்

ந.சஞ்சீவி

இக்குறளின் தெளிவுரை: விருந்தோம்புதலாகிய வேள்வியின் பயன் இவ்வளவு என்று அளவுபடுத்திக் கூறத்தக்கது என்று; விருந்தினரின் தகுதிக்கு ஏற்ற அளவினதாகும் என்பதாகும்.

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றோம் என்பர் விருந்தோம்பி வேள்வி தலைப்படா தார். (88)

இக்குறளின் தெளிவுரை: 'விருந்தினரை ஒம்பி அந்த வேள்வியில் ஈடுபடாதவர் பொருள்களை வருந்திக் காத்துப் (பின்பு) இழந்து' பற்றுக்கோடு இழந்தோமே என்று இரங்குவர்' என்பதாகும். மேற்கண்ட இரு குறள்களிலும் சிறப்பாக இதோ ஒரு குறள்-

அவிசென்றிந் தாயிரம் வேட்ட வின்ஒன்றன் உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று (259)

இக்குறளின் தெளிவுரை: நெய் முதலிய பொருள்களைத் தீயில் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகள் செய்தலைவிட, ஒன்றன் உயிரைக் கொன்று உடம்பைத் திண்ணா திருத்தல் நல்லது என்பதாகும்.

இந்தத் திருக்குறளில் 'திருவள்ளுவர் தெளிவாக ஆரிய வேள்வியைக் கடிந்து கூறல் கருத்தக்கது. இனி 'தவம்' பற்றித் திருவள்ளுவரின் கருத்துப்புரட்சியைக் காண்போம்.

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க் குறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற்கு உரு (261)

இக்குறளின் தெளிவுரை: தனக்கு உற்ற துன்பத்தைப் பொறுத்தலும் மற்ற உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யாதிருத்தலும் ஆகிய அவ்வளவு தவத்திற்கு வடிவமாகும் என்பதாகும்.

இக்குறளில் 'அற்றே' என்று திருவள்ளுவர் பயன்படுத்தும் சொல் கருத்தக்கது. 'அற்றே' என்பதற்கு 'அவ்வளவே' என்று பொருள். இதேபோல் அறத்தைப் பற்றியே திருவள்ளுவர் ஓதியுள்ள ஒரு குறளும் உன்னத்தக்கது.

மனத்துக்கண் மாசின் ஆதல் அனைத்ததன் ஆகுல நீர பிற (34)

இக்குறளின் தெளிவுரை: ஒருவன் தன் மனத்தில் குற்றம் இல்லாத வனாக இருக்க வேண்டும்; அறம் அவ்வளவே; மனத்தாய்மை இல்லாத மற்றவை ஆரவாரத்தன்மை உடையவை என்பதாகும்.

இந்தக் குறளிலும் 'அற்றே' என்பது போல 'அனைத்து' என்ற சொல் அழுத்தத்துடன் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அருமைப்பாடு கருத்ததக்கது.

திருவள்ளுவர் 'அற்றே' 'அனைத்து' என்ற சொற்களை 'அறன் வலியுறுத்தல்', 'தவம்' என்ற அதிகாரங்களில் உயிர்நாடி-உயர்நாடிக்கருத்தாகப் பயன்படுத்தி இருக்கும்பாங்கு கண்டே-பாங்கு கொண்டே-அவர் ஆரிய-ஆரவாரக் கருத்தாகக் குறையப் பட்ட எளிமை-தாய்மைப் புரட்சியைப் போற்றினார் என்பது விளங்கும். இவ்வுண்மை புறநானூறு போன்ற நூல்களைப் படிப்பார் 'பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி' போன்ற அரசர்கள் பெயரை அறிவதாலேயே உணரலாம். தமிழ்நாகரிகத்தைக் காக்கத் திருவள்ளுவர் செய்த புரட்சியை 'சமயஞ்சாரா சமுதாயப் புரட்சி' எனலாம். - Secular against Sectarian. இக்கொள்கையே நம் இந்திய அரசியல் அமைப்பு உள்ளிட்ட உலக நாடுகள் பெரும்பாலானவை போற்றுவதாகும். அவ்வாறு போற்றாத நாடுகளின் புன்மையும் நாமறிந்ததே.

திருவள்ளுவர் 'அறம்', 'தவம்' 'வேள்வி' ஆகிய கருத்துக்களுக்குப் புதுப்பொருள் - புதுப்பொருண்மை கொடுத்த புரட்சியைப் பார்த்தோம். இவ்வாறே 'தாய்மை' என்ற கருத்துக்கும்

மிக எளிமையான - ஆனால் - மிக அடிப்படையும் இன்றியமையாதது மான தெளிவைத்தருகிறார் திருவள்ளுவர்.

தாய்மை என்பது அவாவின்மை மற்று தாய்மை வேண்ட வரும். (364)

இக்குறளின் தெளிவுரை: தாய்நிலை என்று கூறப்படுவது அவா இல்லாதிருத்தலேயாகும்; அவா அற்ற அத்தன்மை, மெய்ப்பொருளை விரும்புவதால் உண்டாகும் என்பதாகும். 'அவாவறுத்தல்' அதிகாரத்தில் உள்ள மெய்ஞ்ஞானப் பிழிவான மேற்கண்ட திருக்குறள் 'துறவு' அதிகாரத்தின் இறுதிக் குறளிலும் அழகுடனும் உறுதியுடனும் போற்றப்படுவது கருத்ததக்கது. அக்குறள் வருமாறு:

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றின்னை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு (350)

இந்த இறைப்பற்று இல்லா-வீடும் வேண்டா விறலே- 'நினைப்பற்றிற்கும் நிலை'யே (Choiceless awareness 'இந்நான் ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியும் வேண்டுவது.

இன்றைய உலகம் சரிபாதி பங்கிற்கு மேல் பொதுஉடைமை நாடுகளைக் கொண்டதாய் உள்ளது. உலகில் மிகப் பெரிய நாடுகளாகிய ரஷ்யாவும் சீனாவும் முழுக்கமுழுக்கப் பொதுஉடைமை நோக்கிப் பயணம் செய்கின்றன. பொதுஉடைமைக்கு மாறான தனி உடைமை நாடுகளும் தங்கள் போட்டி வாழ்விலும் பொதுவுடைமைத் தாக்கம் பெற்றே விளங்குகின்றன. திருவள்ளுவரை 'போய்யில் புலவன்' என்று போற்றும் மணிமேகலை' அற

மெனப்படுவது மன்னுயிர்க்கெல்லாம் உண்டியும் உடையும் உறையுளும் (25: 229.-231) வழங்குதலே என வற்புறுத்துகிறது. இவ்வுண்மை புறநானூறு போன்ற நூல்களிலும் முன்னமே போற்றப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் பொதுமறையாகிய திருக்குறள் இவ்வடிப்படைத் தேவையை,

சிறப்பொடு பூசைனை செல்ல வந்து வானம் வறக்குமேல் வானோர்க்கும்

சுண்டு(18) தானம் தவம் இரண்டும் தங்காவியன் உலகம் வானம் வழங்கா தெனின்(19)

நீர் இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும் வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு (20)

என்று 'வான்சிறப்பு' அதிகாரத்தின் முடிவான மூன்று குறள்களில் வற்புறுத்தல் வருங்காலப் பொது உடைமை உலகத்திற்கும் வழிகாட்டுவதாகும்.

இன்னும் ஒரு பெரிய செய்தி- திருவள்ளுவர் 'சைக' அதிகாரத்தில் இவ்வலை! - 'கொல்லாமை' அதிகாரத்தில்,

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை (322)

என்று கூறும் குறளாகும். இக்குறளின் தெளிவுரை:

கிடைத்ததைப் பகுத்துக் கொடுத்துத் தானும் உண்டு பல உயிர்களையும் காப்பாற்றுதல், அறநூலார் தொகுத்த அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையான அறமாகும். 'சராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே திருவள்ளுவர் இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பொது உடைமை உலகிற்குப் புறநானூற்று வழி அடியெடுத்துக் கொடுத்திருத்தல் எண்ணி எண்ணி இன்புறத்தக்கது.

அவ்வாறே பேச்சன்று-செயலே, செயல் திறமே மனிதனின் மாண்பு என்ற கருத்தை 1330 அருங்குறள்களை நடு நாயகமாக உள்ள 665ஆம் திருக்குறளில்

வீரெய்தி மாண்டார் வினைத் திட்பம் வேந்தன் கண் ணெய்தி உள்ளப் படும் (665) என்று திருவள்ளுவர் தெளிவுபடுத்தியிருப்பதும் தேர்ந்துபோற்றத்தக்கது.

(இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ள தெளிவுரைகள் பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. வினியுத்தகளாகும்.)

சித்திர நிலவு சிரிக்குது

சித்திர நிலவு சிரிக்குது! அல்ல
சித்திர இதழை விரிக்குது!
—சித்திர நிலவு சிரிக்குது.....

நீத்திரை கொள்ளாத வீழிகளைப் பார்த்து
நீத்திய கிண்டலை நிலையாகச் சேர்த்து
முத்திரை வைத்த கன்னத்தைத் தெரிந்து
முல்லை மலர்களை அள்ளிச் சொரிந்து
—சித்திர நிலவு சிரிக்குது.....

ஆடை மலர்ந்திடும்; அழகு விரித்திடும்
அள்ளும் மலர்க்கோல விறதை—அந்த
வாடை பிடித்திடும் வண்டினம் வந்திடும்
வதுவை புரிந்திடும் சிறதை!
—சித்திர நிலவு சிரிக்குது.....

வண்ணப் பசுமை வழங்கும் புதுமை
வசந்தக் குயில்களோ பாடும்!—அந்த
எண்ணம் புரிந்து இளைய மயில்களோ
எழுந்து தெரிந்து ஆடும்!
—சித்திர நிலவு சிரிக்குது.....

மங்கல வாத்தியம் எங்கும் முழங்க
மாளிலைத் தோரணம் மணத்தை வழங்க
மங்களம் ஜெய மங்களம் பாட
மகிழ்ச்சிக் கதைகள் மணங்களில் கூட!
—சித்திர நிலவு சிரிக்குது.....

வானம்பாடி
கலைஞர்

தமிழகம் வளர்க்கும் நாடகக்கலை

தா. நீலகண்டன்

ஆய்வாளர், உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்,

நாடகமே உலகம். உலகம் ஒரு நாடகமேடை: நாம் அனைவரும் பாத்திரங்கள்; ஆய்கலைகள் அறுபத்த நான்கினுள் ஓர் அரிய கலை நாடகக் கலை. கண்ணினும் செவியினும் நுண்ணிதின் உணரும் இனிய கலை. பழமைக்கும் புதுமைக்கும் ஈடு கொடுத்து என்றும் வாழும் உயிரோட்டமுள்ள கலை. இதனைக் கூத்து என்றும் அழைத்தனர். பழங்காலத்தில் மரத்தால் செய்த பாவைகளை வைத்துக்கொண்டு 'மரப்பாணைக் கூத்து' நடத்தினார்கள். பின்னர் அழகான பொம்மைகளைச் செய்து பின்னாலிருந்து கயிற்றால் இயக்கினார்கள். இதற்குப் 'பொம்மலாட்டம்' என்று பெயர். இதே போல தோளினாலும் பொம்மைகளைச் செய்து 'தோற்றாவைக் கூத்து' நிகழ்த்தினர். இப்படி ஒரு காலத்தில் தோன்றிய இந்த நாடக விளையாட்டு பாவைக் கூத்து முதல் பல்வகைக் கூத்துகளாக முன்னேறி வளர்ந்து நாட்டியமரிகி, நாட்டிய நாடகமாகி, இன்று நாம் காணும் நவீன நாடகமாக மாறியுள்ளது.

அவற்றினும் தனிப் பாடல் களுக்கு அபிநயம் பிடித்து ஆடுவதை நாட்டியம் என்றனர். ஏதேனும் ஒரு கதையைத் தழுவி வேடம் புனைந்தாடுவதை நாடகம் என்றனர். இரண்டிற்கும் உரிய பொதுப் பெயர் கூத்தாகும். ஆடலும் பாடலும்தான் நாடகமாக இருந்தது என்பதை ஆட்டம் என்ற பதம் விளக்கும். இத்தகைய நாடகங்களது வளர்ச்சியில் தமிழகம் முன்னணியில் நிற்பது கண்கூட.

தற்போதும் தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக மேடை நாடகங்கள், நாடக நூல்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்றவை அமைந்திருக்கின்றன.

மேடை நாடகங்கள்

ஒரு நூற்றாண்டுக் காலமாக தமிழ் நாடகங்கள் மேடை ஏற்றப்

பட்டு வருகின்றன. தெருவோரம் தேம்பிக் கிடந்த தமிழ்க் கூத்தினை நல்ல மனம் படைத்த தமிழர்கள் மேடைக்குக் கொண்டு வந்து மாண்புறச் செய்தனர். மேடை நாடகங்கள், கலையிணையும், நாடகக் கலைத் தன்மைகளையும் புலப்படுத்துவன. சென்னையில் மட்டும் நாடகத்திற்கென நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடக சபாக்கள் உள்ளன. ஆண்டுதோறும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் அரங்கேறுகின்றன. சென்னையில் உள்ள சபாக்கள் இசை, நடனம், நாடகம் ஆகிய மூக்கலைக்கும் முழு ஆதரவு கொடுக்கும் சாதனங்களாக அமைகின்றன.

நாடக நூல்கள்

இன்று தமிழகம் முழுவதும் பல நூற்றுக்கணக்கான நாடக ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் புரானை இதிகாச, புனைவு, இலக்கிய நாடகங்களை எழுதி வருகின்றனர். இந்நாடகங்கள் சமூகப் பிரச்சினைகள், சிக்கல்களைச் சுட்டிச் செவ்வனவாச அமைகின்றன. நூலுருவிலும்,

தொடர் இதழ்களிலும், நாடகங்கள் வருகின்றன. ஓரங்கம், முழு நீளத் தொடர் நாடகம் என்ற தன்மையிலும் அவை அமைகின்றன.

வானொலி நாடகங்கள்:

வானொலி நாடகங்கள் கலையம்சங்கள் யாவும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. வானொலி நாடகத்தில் பாலுணர்ச்சிக்கோ, வன்முறைக்கோ இடமில்லை. 1938-ஆம் ஆண்டு தோன்றிய சென்னை வானொலி நிலையமும், 1939-ல் தோன்றிய திருச்சி வானொலி நிலையமும் அதன் பின்னர் அமைந்த கோவை, பாண்டிச்சேரி, திருநெல்வேலி, நாகர்கோவில் வானொலி நிலையங்களும் அன்றிலிருந்து இன்று வரை நாடகங்களை ஒளிபரப்புச் செய்கின்றன. வானொலியில் தினமும், வாரத்திற்கொருமுறை, தொடர்நாடகங்கள், குழந்தைகள் நாடகங்கள், பசுமைப்புரட்சி நாடகங்கள் என்ப பல்வேறு வகையில் நாடகங்கள் ஒளிபரப்பாகின்றன.

தொலைக்காட்சி:

தொலைக்காட்சியில், இலக்கிய நாடகம், புதிர் நாடகம், அவை நாடகம், நகைச்சுவை நாடகம், மனோதத்துவ நாடகங்கள் என, வானொலி போன்று ஒளிபரப்பப்படுகின்றன.

1975-ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து சென்னை தொலைக்காட்சி நிலையம் நாடகங்களை ஒளிபரப்பி வருகின்றது. இந்நாடகங்கள் பொழுது போக்கு, கொள்கை, பரப்புதற்கு என்ற வகையில் அமைகின்றன. வாரம் தோறும் செவ்வாய் இரவு முக்கால் மணி நேரம் ஒளிபரப்பாகும். இவை தவிர பல குறுநாடகங்கள் விலும் வாழ்வும், உழைப்பவர் உலகம், நவவாழ்வு, கொஞ்சம் நிலுங்கள், வாழ்க்கைக் கல்வி போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெறுகின்றன. இவை பிரச்சார நோக்கினவாகும்.

நாடகம்
நல்லாசான்

நாடகம்: இன்று நள்ளிரவுச் சத்தமல்ல - நடையாலும், உடையாலும், விழியாலும், மெசழியாலும் அரைத்துக் கத்திவிடுப்பவர்களுக்கு அனந்தம் தர முயற்சிக்கும், வெறும் ஆடல் பாடல் அல்ல! நாடகம், இன்று நாட்டுக்கு ஒரு நல்லாசானாக முன்வந்திருக்கிறது - துணிவுடன்.

பூத்துக்குலுங்கும் புத்தாண்டில் சென்னை குடிநீரின் பொன்னான வாழ்த்துக்கள்!

வருடம் முழுவதும் தேவைக்கேற்ப குடிநீர்...
அதுவே எங்களது குறிக்கோள்!
இக்குறிக்கோளை எய்திட குடிநீர் வரியை
தவறாது செலுத்திடுவீர்!

சென்னை பேருநகர் குடிநீர் வழங்கல்
கழிவு நீரகற்று வாரியம்

1. பம்பிங் ஸ்டேஷன் ரோடு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை
சென்னை - 600 002
தொலைபேசி : 568882/568874

நாடகக்கலை மக்களுக்குப் பயன்படுத்தக்க வகையில் இருக்க வேண்டும். நாடகம் என்றால் அறிவீனமான, மூடநம்பிக்கையான கருத்துக்களுக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதோடு மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவகையில் -- முன்னேற்றத்திற்கேற்ற வகையில் இருக்கவேண்டும்.

பத்திரிகைகள்:

நாடக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரியும் பத்திரிகைகள் மிகவும் குறைவு. மதுரை சதங்கை கலைத் தொடர்பக வெளியிடும், சபாநாயகன் இதழுமே பூரணமாக நாடக இதழ்களாகும். தினமலர், தினமணி, இந்து, எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைகள் மாதம் ஒருநாள் நாடகம் பற்றிய செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. ஆனந்த விகடனும், தாய் பத்திரிகையும்

சில இதழ்களில் நாடகத் திறனாய்வு மட்டும் எழுதுகின்றன.

நாடகத்தை வெறும் கலையாகக் கருதுபவர்கள் அதைப் பொழுது போக்காகக் கருதிச் சுவைப்பதோடு மனநிறைவு பெற்றுவிடுகின்றனர். நாடகம் வாழ்க்கைக்காகவே என்று எண்ணுபவர்கள், அது மானிட வாழ்வை உயர்த்தப் பயன்படும் வகையில் நாடகத்தை அமைப்பது சாலச் சிறந்தது. பாலுணர்வும் வக்கிரமும் இல்லாத நல்ல நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினால் கலைக்கும் மொழிக்கும் நன்மை பயப்பதாகும். இவற்றை மனத்தில் கொண்டால் தமிழ் நாடகம் இன்னும் சிறந்து விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆடு மேய்க்கும் கண்ணன்

ஆடு மேய்க்கும் கண்ணன்—என் அருமை மிக்க நண்பன்; காடு நோக்கிச் சென்றால்—அங்கே காண லாமே நன்றாய்

பாட்டுப் பாடித் திரிவான்—அவன் பம்ப ரம்போல் சுழல்வான், ஆட்டு மந்தை யிடத்தே—மிக அன்பாய் நடந்து கொள்வான்

என்றன் கூடப் படித்தான்—அவன் இரண்டு வகுப்பை முடித்தான் அன்புத் தந்தை இறந்தார்—பின்னர் ஆடு மேய்க்கச் சென்றான்.

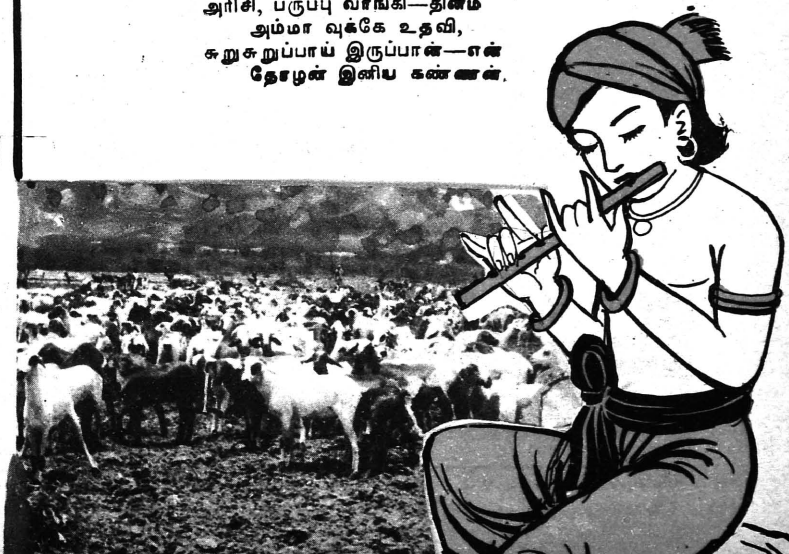
படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்து—தினம் பகலில் உணவும் கொடுத்து உடைகள் கூட அளித்தும்—அவன் தொடர வில்லை படிப்பை!

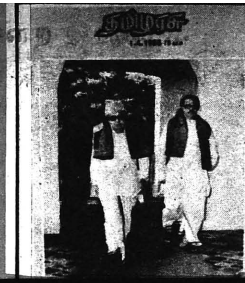
நோயி னாலே உடம்பு—மிக நொந்து வாடி வதங்கும் தாயைக் காக்க வேண்டி—அவன் தனது படிப்பை முடித்தான்.

மொத்தம் முப்ப தாடு—அவன் மேய்த்துக் கொண்டு வருவான் மொத்த ரூபாய் மாதம்—அவன் மூன்று பத்துப் பெறுவான்

அரிசி, பருப்பு வாங்கி—தினம் அம்மா வுக்கே உதவி, சுறுசுறுப்பாய் இருப்பான்—என் தோழன் இனிப் கண்ணன்.

குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா

சென்ற இதழில்...

எட்டப்பேரவையில் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்வதற்கு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களை மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் அழைத்துச் செல்லும் காட்சி சென்ற இதழ் (1.4.1986) அட்டைபை அலங்கரித்தது.

பார்க்கோம்

பார்வையற்றோர் திருமணம் குறித்து எழுதப்பட்ட கட்டுரையைப் படித்ததும் மனம் நெகிழ்ந்துவிட்டது.

சொ. அருணாசலம், புதுவையல்.

படித்தோம்

பண்டிதர் ஜேக விர பாண்டியனார் வரலாறும், நூற்றாண்டு விழாச் செய்தியும் அருமை!

மு. மாணிக்கவேல், திண்டுக்கல்.

தமிழரசு 16-3-86 இதழில் வெளி வந்த ஏ. ஆர். என். துரைராஜ் அவர்களின் கீழாநெல்வி கட்டுரை படித்தேன். அதற்கு எத்தனை விதமான மருத்துவ குணங்கள் உள்ளன என்பதை நன்கு விளக்கமாகத் தந்துள்ளமைக்குப் பாராட்டுகள்.

சொ. முத்தமிழ்வாணன், தஞ்சாவூர்.

தமிழரசு 1-3-86 இதழ் அட்டைப் படம் மிகச் சிறப்பாக இருந்தது. நானும் வளர்ந்திடும் கல்வி, சேலம் செழிக்கிறது, அந்த நாள் ரூபகம் போன்ற கட்டுரைகள் அருமை. ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் புள்ளி விவரவாரியாக வெளியிடுவது தமிழரசு ஒன்றேதான். பத்திரப்படுத்தி வைக்கவேண்டிய இதழ் தமிழரசு.

எஸ்.என். சிங்காரம், செருகடம்பூர்.

ஹேலி வால்நட்சத்திரம் பற்றி கவையான கட்டுரையை வழங்கிய தமிழரசுக்குப் பாராட்டு.

—எம். எஸ். நாராயணன், வேலூர்.

'வரிகள் பல நீக்கம் - வளமான பணிகளுக்கு ஆக்கம்' என்ற தலைப்பில் நிதிநிலை அறிக்கையை விவரமாக வெளியிட்டிருந்தீர்கள். நன்றி.

மீனா மணாளன், கோயம்புத்தூர்—12.

தமிழரசில் வரும் கதைகள் மிகச்சிறப்பாக உள்ளன. கருத்தாழம் மிக்க கட்டுரைகள், கண்ணைக் கவரும் படங்கள், அருமையான கவிதைகளுடன் அறிவுக்கு விருந்தாய் வரும் மாணவர் பக்கமும் தமிழரசின் பெருமையை மேலும் உயர்த்துகிறது. அனைவரும் படித்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய புத்தகம் தமிழரசு என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எஸ். எஸ். ஆர். உடையார்கோவில்.

தமிழரசு (16-3-86) அட்டைப் படம் மல்லி, மூல்லை, ரோஜா மலர்கள் போல் மலர்ந்த முகத்துடன் வண்ணத்தில் சிறந்து எண்ணத்தில் நிறைந்தது. கட்டுரைகளுடன் புகைப்படங்களும் மெய் மறக்கச் செய்து வருகின்றன.

எஸ். எஸ். வாசன், தென் எலப்பாக்கம்.

காவலூர் வானியல் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆசியாவிலேயே பெரி யது என்பதை தமிழரசு மூலம் உணர்ந்தேன். வியப்படைந்தேன்.

கோவிந்தசாமி, கோவில்பட்டி.

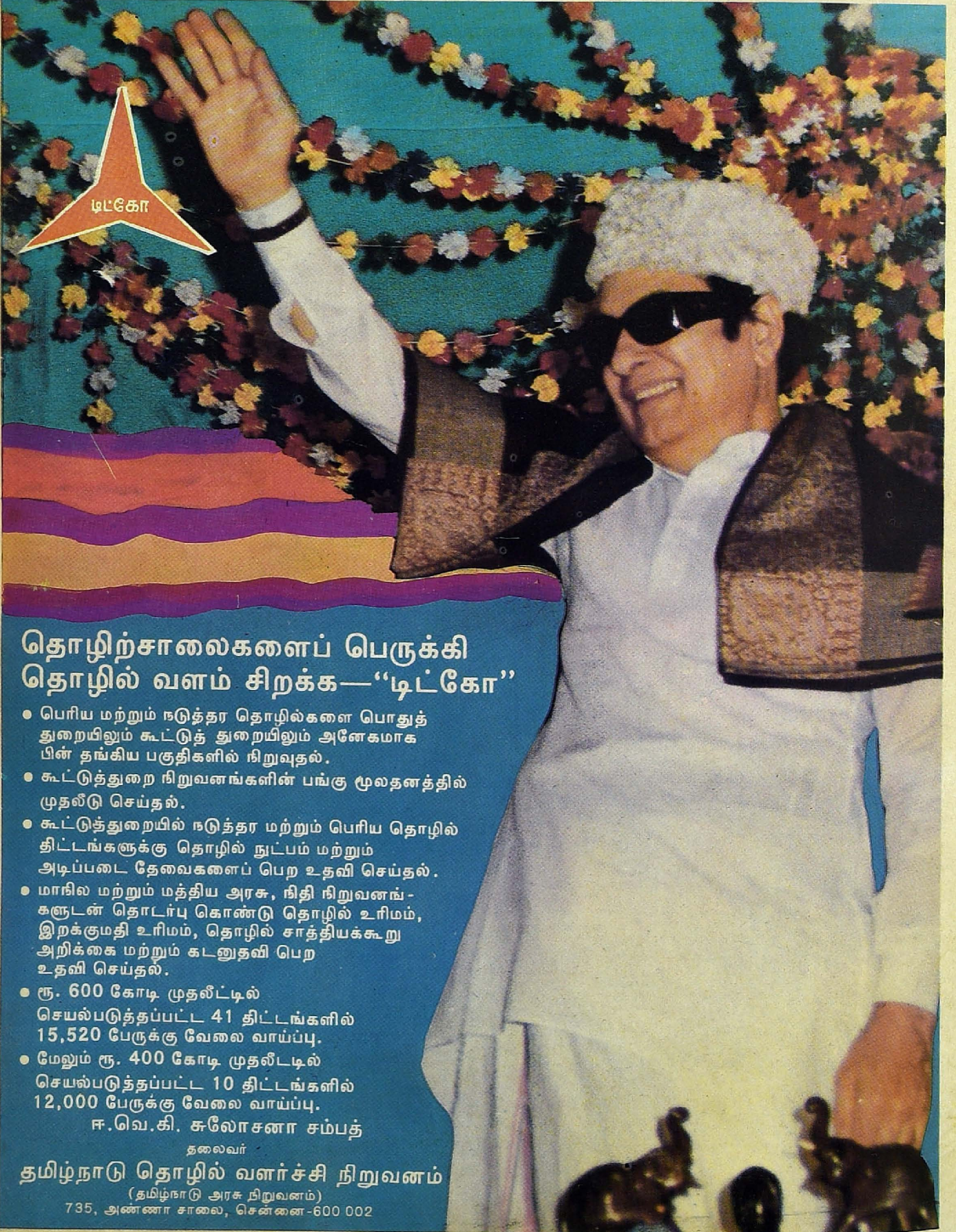
புதிய வண்ண துணி வகைகளுக்கு

உள்ளம் கொள்ளை கொள்ளும்
வண்ணங்களிலும் டிசைன்களிலும்
சி.:பான், பாலியெஸ்டர், பட்டு
மற்றும் பருத்தி நூல் சேலைகள்

கோ-ஆம்பெக்ஸ்
கைத்தறி

டிகோ

தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கி தொழில் வளம் சிறக்க—“டிகோ”

- பெரிய மற்றும் நடுத்தர தொழில்களை பொதுத் துறையிலும் கூட்டுத் துறையிலும் அனேகமாக பின் தங்கிய பகுதிகளில் நிறுவுதல்.
- கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்தல்.
- கூட்டுத்துறையில் நடுத்தர மற்றும் பெரிய தொழில் திட்டங்களுக்கு தொழில் நுட்பம் மற்றும் அடிப்படை தேவைகளைப் பெற உதவி செய்தல்.
- மாநில மற்றும் மத்திய அரசு, நிதி நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தொழில் உரிமம், இறக்குமதி உரிமம், தொழில் சாத்தியக்கூறு அறிக்கை மற்றும் கடனுதவி பெற உதவி செய்தல்.
- ரூ. 600 கோடி முதலீட்டில் செயல்படுத்தப்பட்ட 41 திட்டங்களில் 15,520 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு.
- மேலும் ரூ. 400 கோடி முதலீட்டில் செயல்படுத்தப்பட்ட 10 திட்டங்களில் 12,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு.

ஈ.வெ.கி. சுலோசனா சம்பத்

தலைவர்

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம்

(தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனம்)

735, அண்ணா சாலை, சென்னை-600 002